



Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 17. kesäkuuta 2024
(OR. en)

11312/24

Toimielinten välinen asia:
2023/0085(COD)

ENV 672
CLIMA 252
CONSOM 228
MI 629
IND 324
COMPET 685
CODEC 1570

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	10940/24
Kom:n asiak. nro:	7777/23 - COM(2023) 166 final
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi nimenomaisten ympäristöväittämien perusteleminen ja esittämisestä (ympäristöväittämiä koskeva direktiivi) – Yleisnäkemys

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä 17. kesäkuuta 2024 pidetyssä neuvoston (ympäristö) 4032. istunnossaan hyväksymä yleisnäkemys viherväittämiä koskevasta direktiivistä.

Komission ehdotukseen neuvostossa käytyjen keskustelujen pohjalta tehdyt muutokset on merkitty **lihavoinnein** ja poistot on merkitty hakasulkein [...].

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkkien perustelemisesta ja esittämisestä
(ympäristöväittämiä koskeva direktiivi)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

¹ EUVL C , , s. .

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) ”Vihreyttä” ja kestävyyttä koskevista väittämistä on tullut kilpailukykytekijä, ja vihreisiin tuotteisiin liittyvä kasvu on ollut suurempaa kuin tavanomaisiin tuotteisiin liittyvä kasvu. Jos sisämarkkinoilla tarjotut ja ostetut tavarat ja palvelut eivät ole niin ympäristöystävällisiä kuin esitetään, kuluttajia johdetaan harhaan, vihreä siirtymä hidastuu ja kielteisten ympäristövaikutusten vähentäminen estyy. Vihreiden markkinoiden mahdollisuudet eivät ole täysin toteutuneet. Kansallisessa lainsäädännössä tai ympäristöväittämiä sääntelevissä yksityisissä aloitteissa asetetut erilaiset vaatimukset aiheuttavat rasitteen rajatylittävää kauppaa harjoittaville yrityksille, kun niiden on noudatettava erilaisia vaatimuksia kussakin jäsenvaltiossa. Tämä vaikuttaa yritysten kykyyn toimia sisämarkkinoilla ja hyödyntää näitä markkinoita. Samaan aikaan markkinaosapuolilla on vaikeuksia tunnistaa luotettavia ympäristöväittämiä ja tehdä parhaita mahdollisia ostopäätöksiä sisämarkkinoilla. Markkinoilla on yhä enemmän erilaisia merkintöjä ja laskentamenetelmiä, joten kuluttajien, yritysten, sijoittajien ja sidosryhmien on vaikea arvioida väittämien luotettavuutta.
- (2) Jos ympäristöväittämät eivät ole luotettavia, vertailukelpoisia ja todennettavissa, kuluttajat ja muut markkinatoimijat eivät pysty ostopäätöksillään antamaan täyttä tukeaan ympäristötehokkuuden parantamiselle. Vastaavasti luotettavien, vertailukelpoisten ja todennettavissa olevien tietojen puute estää kannustimien luomista ympäristötehokkuuden optimoimiseksi, joka yleensä olisi yhteydessä myös toimitusketjun yritysten tehokkuuden kasvuun ja kustannussäästöihin. Sisämarkkinoiden yhteisen vertailukohteen puuttuminen ja tästä aiheutuva sekaannus pahentavat näitä seurauksia.
- (3) Ympäristöväittämiin sisältyvän ympäristötiedon käyttäjien (kuluttajat, yritykset, sijoittajat, julkishallinnot ja kansalaisjärjestöt) osalta luotettavuuden, vertailukelpoisuuden ja todennettavuuden puute johtaa ympäristötietoa koskevaan luottamusongelmaan ja sekaannukseen epäyhtenäisten ja ristiriitaisten viestien tulkinnessa. Tästä on haittaa kuluttajille ja muille markkinatoimijoille, jotka saattavat valita tuotteen tai liiketoimen muiden vaihtoehtojen sijasta harhaanjohtavien tietojen perusteella.

- (4) Sen vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa edelleen ympäristöväittämien sääntelyä. Tällaisella yhdenmukaistamisella vahvistetaan kestävämpien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien markkinoita, kun vältetään kansallisten lähestymistapojen eroista johtuva markkinoiden pirstoutuminen. Sillä myös asetetaan vertailukohta, jonka avulla voidaan edistää maailmanlaajuisista siirtymistä oikeudenmukaiseen, ilmastoneutraaliin, resurssitehokkaaseen ja kiertoon perustuvaan talouteen².
- (5) Yksityiskohtaisilla nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien** perustelemista koskevilla unionin säännöillä, joita sovelletaan sellaisiin yrityksiin, jotka toimivat unionin markkinoilla yritysten ja kuluttajien välisessä viestinnässä, edistetään osaltaan vihreää siirtymää kohti kiertoon perustuvaa, ilmastoneutraalia ja puhdasta unionin taloutta antamalla kuluttajille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä, minkä lisäksi ne auttavat luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset tällaisia **nimenomaisia ympäristöväittämiä ja tällaisia ympäristömerkkejä esittävälle** markkinatoimijoille.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta (COM(2020) 98 final).

- (6) Ympäristöväittämiä koskeva sääntelykehys on yksi komission ehdottamista toimista, joilla pannaan täytäntöön Euroopan vihreän kehityksen ohjelma³, jossa tunnustetaan, että luotettavalla, vertailukelpoisella ja todennettavissa olevalla tiedolla on tärkeä rooli, koska sen avulla ostajat voivat tehdä kestävämpiä päätöksiä ja ”viherpesun” riski pienenee, ja jossa sitoudutaan parantamaan sääntelyä ja muita toimia katteettomien ympäristöväittämien torjumiseksi. Sääntelykehyksellä luodaan yhdessä muiden sovellettavien unionin sääntelykehysten kanssa, mukaan lukien [...] **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/825⁴**, jolla muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY⁵ ja jota tällä [...] **direktiivillä** pyritään täydentämään, selkeä järjestelmä ympäristöväittämille, mukaan lukien ympäristömerkit.
- (7) Tämä direktiivi on osa useita toisiinsa liittyviä aloitteita, joilla pyritään luomaan vahva ja johdonmukainen tuotepoliittinen kehys, jonka avulla ympäristön kannalta kestävästä tuotteista ja liiketoimintamalleista tehdään normi eikä poikkeus, ja muuttamaan kulutustottumuksia siten, että jätettä ei alkujaan synny. Direktiiviä täydennetään muun muassa toimilla, jotka koskevat tuotteiden kiertotalouden mukaista suunnittelua, uusien liiketoimintamallien edistämistä ja vähimmäisvaatimusten asettamista sen estämiseksi, että EU:n markkinoille saatetaan ympäristölle haitallisia tuotteita, tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetuksen⁶ avulla.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Euroopan vihreän kehityksen ohjelma (COM(2019) 640 final).

⁴ [...] **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/825, annettu 28 päivänä helmikuuta 2024, direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja tiedottamista (COM(2022) 143 final, EUVL L 2024/825, 6.3.2024).**

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista ja direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta (COM(2022) 142 final).

- (8) Yksittäisten talouden alojen erityiset tarpeet olisi tunnustettava, ja tätä direktiiviä olisi sen vuoksi sovellettava vapaaehtoisin nimenomaisiin ympäristöväittämiin ja ympäristömerkintäjärjestelmiin **ja vastaaviin ympäristömerkkeihin**, joita ei säännellä millään muulla unionin säädöksellä niiden perustelemisen, esittämisen tai todentamisen osalta. Tätä direktiiviä ei sen vuoksi olisi sovellettava sellaisiin nimenomaisiin ympäristöväittämiin, **ympäristömerkkeihin tai ympäristömerkintäjärjestelmiin**, joiden osalta unionin lainsäädännössä vahvistetaan erityiset säännöt, mukaan lukien menetelmäkehyksiä koskevat säännöt sekä arviointi- tai kirjanpitosäännöt, jotka liittyvät tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden, **jäljempänä ’ympäristöominaisuudet’**, mittaamiseen ja laskemiseen, pakollisten ja muiden kuin pakollisten tietojen antamiseen kuluttajille tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien ympäristötehokkuudesta tai kestävyystietoihin, joihin liittyy sellaisia viestejä tai kuvauksia, jotka voivat olla joko pakollisia tai vapaaehtoisia unionin sääntöjen mukaisesti.

- (9) Luonnonmukaista maataloutta ja tuotantoa on kehitettävä edelleen EU:n vihreän kehityksen ohjelman, pellolta pöytään -strategian ja biodiversiteettistrategian puitteissa sekä tavoitteen, jonka mukaan vuoteen 2030 mennessä vähintään 25 prosenttia EU:n maatalousmaasta käytetään luonnonmukaiseen viljelyyn ja luonnonmukaista vesiviljelyä lisätään merkittävästi, ja luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevan toimintasuunnitelman (COM(2021) 141) mukaisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848⁷ osalta tätä direktiiviä ei olisi sovellettava luonnonmukaisiksi sertifioituja tuotteita koskeviin ympäristöväittämiin, jotka on perusteltu kyseisen asetuksen perusteella ja jotka liittyvät esimerkiksi torjunta-aineiden, lannoitteiden ja mikrobilääkeaineiden käyttöön tai esimerkiksi luonnonmukaisen maatalouden myönteisiin vaikutuksiin luonnon monimuotoisuuteen, maaperään tai veteen⁸. Luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöillä on myönteinen vaikutus luonnon monimuotoisuuteen, se luo työpaikkoja ja houkuttelee nuoria viljelijöitä. Kuluttajat pitävät sitä arvossa. Asetuksen (EU) 2018/848 mukaisesti ilmaisia ”bio” ja ”eko” sekä niiden johdoksia, joko yksin tai yhdistettyinä, saa käyttää unionissa ainoastaan tuotteista, niiden ainesosista tai rehuaineista, jotka kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan, jos ne on tuotettu asetuksen (EU) 2018/848 mukaisesti. Jotta esimerkiksi puuvillasta voidaan käyttää ilmaisua ”eko”, se on sertifioitava luonnonmukaiseksi, sillä se kuuluu asetuksen (EU) 2018/848 soveltamisalaan. Sitä vastoin jos konetiskiaineesta käytetään ilmaisua ”eko”, asia ei kuulu asetuksen (EU) 2018/848 soveltamisalaan vaan siihen sovelletaan direktiivin 2005/29/EY säännöksiä.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

⁸ [EU Agricultural Economic briefs \(europa.eu\)](https://europa.eu/european-council/agricultural-economic-briefs)

- (10) Tätä direktiiviä ei myöskään sovelleta kestävyystietoihin, jotka sisältävät viestejä tai esityksiä, jotka voivat olla joko pakollisia tai vapaaehtoisia rahoituspalveluja koskevien unionin sääntöjen tai kansallisten sääntöjen mukaisesti, kuten sellaisten sääntöjen mukaisesti, jotka liittyvät pankki-, luotto-, vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintaan, ammatillisiin lisäeläkkeisiin tai yksilöllisiin eläkkeisiin, arvopapereihin, sijoitusrahastoihin, sijoituspalveluyrityksiin, maksuihin, salkunhoitoon ja sijoitusneuvontaan, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁹ liitteessä I luetellut palvelut, sekä toimitus- ja selvitystoimintaan, neuvontaan, välitystoimintaan ja muihin rahoitusalan liitännäispalveluihin, mukaan luettuina tällaisiin rahoituspalveluihin liittyvät standardit tai sertifiointijärjestelmät.
- (11) Tätä direktiiviä ei myöskään pitäisi soveltaa sellaisiin ympäristötietoihin, joista eurooppalaisia kestävyysraportointistandardeja pakollisesti tai vapaaehtoisesti direktiivin 2013/34/EU¹⁰ mukaisesti soveltavat yritykset raportoivat, eikä tämän direktiivin 3 artiklan 1, 2 tai 3 kohdassa määriteltyjen yritysten vapaaehtoisesti raportoimiin kestävyystietoihin, jos kyseiset tiedot raportoidaan direktiivin 2013/34/EU 29 b tai 29 c artiklassa tarkoitettujen standardien tai muiden kansainvälisten, eurooppalaisten tai kansallisten kestävyysraportointistandardien tai -ohjeiden mukaisesti.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten [...] vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (12) Tämän direktiivin sääntöjä ei pitäisi soveltaa tarjouksiin, joissa tavaroiden ostaminen tai palvelujen vastaanottaminen edellyttää myyjän tai palveluntarjoajan määrittelemien ympäristökriteerien täyttämistä, tai tarjouksiin, joissa kuluttajat saavat edullisempia sopimusehtoja tai hintoja tällaisten kriteerien täyttämisen perusteella, esimerkiksi niin kutsuttuihin vihreisiin lainoihin, vihreiden kotien vakuutuksiin tai rahoituspalvelutuotteisiin, joissa on samankaltaisia ympäristötoimista tai -käyttäytymisestä saatavia palkkioita.
- (13) Jos unionin tulevassa lainsäädännössä, esimerkiksi julkistetussa ”Count Emissions EU” -aloitteessa, unionin kestävän ruokajärjestelmän lainsäädäntökehystä koskevassa komission tulevassa ehdotuksessa, kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa asetuksessa¹¹ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1007/2011¹², vahvistetaan sääntöjä, jotka koskevat **nimenomaisia** ympäristöväittämiä, ympäristömerkkejä tai **ympäristömerkintäjärjestelmiä** taikka tiettyjen tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien **ympäristöominaisuuksien** [...] arviointia tai niistä ilmoittamista tietyillä aloilla, näitä sääntöjä olisi sovellettava kyseisiin nimenomaisiin ympäristöväittämiin **ja ympäristömerkkeihin** tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen sijasta.

[...]

¹¹ COM(2022) 142 final.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1007/2011, annettu 27 päivänä syyskuuta 2011, tekstiilikuitujen nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen selosteista ja merkinnöistä sekä neuvoston direktiivin 73/44/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/73/EY ja 2008/121/EY kumoamisesta (EUVL L 272, 18.10.2011, s. 1).

(14) **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2024/825 [...], jolla muutetaan direktiiviä 2005/29/EY, asetetaan useita ympäristöväittämiä koskevia erityisiä vaatimuksia ja kielletään yleiset ympäristöväittämät, jotka eivät perustu väittämän kannalta merkitykselliseen tunnustettuun erinomaiseen ympäristönsuojelulliseen tasoon. Esimerkkejä tällaisista yleisistä ympäristöväittämistä ovat ilmaukset ”ympäristöä säästävä”, [...], ”vihreä”, ”luontoystävällinen”, ”ekologinen” ja ”ympäristöä kunnioittava”. Tällä direktiivillä olisi täydennettävä kyseisessä [...] direktiivissä esitettyjä vaatimuksia käsittelemällä nimenomaisia ympäristöväittämiä, jotka on esitetty kirjallisesti tai suullisesti, ja ympäristömerkintäjärjestelmiä ja vastaavia ympäristömerkkejä koskevia erityisiä näkökohtia ja vaatimuksia niiden perustelemisen, esittämisen ja todentamisen osalta. Tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia olisi sovellettava nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkintäjärjestelmien ja vastaavien ympäristömerkkien tiettyihin näkökohtiin direktiivissä 2005/29/EY [...] asetettujen vaatimusten lisäksi, ja ristiriitatilanteessa ne ovat ensisijaisia direktiivissä 2005/29/EY säädettyihin vaatimuksiin nähden kyseisten näkökohtien osalta, mainitun direktiivin 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Näin ollen direktiivin 2005/29/EY säännöksiä [...] sovelletaan väittämiä esittäviin elinkeinonharjoittajiin siltä osin kuin nämä säännökset eivät ole ristiriidassa tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten kanssa. Tämä tarkoittaa, että olisi oltava edelleen mahdollista katsoa, että tietty kaupallinen menettely on sopimaton direktiivin 2005/29/EY säännösten, myös sen 5–9 artiklan, perusteella [...], vaikka se täyttäisi tämän direktiivin vaatimukset. [...] Arvioinnin, jonka todentaja esittää vaatimuksenmukaisuustodistuksessa tai jonka elinkeinonharjoittaja esittää teknisessä erityisasiakirjassa, ei pitäisi vaikuttaa ympäristöväittämien arviointiin, jonka direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanoa valvovat kansalliset viranomaiset tai tuomioistuimet toteuttavat.**

(14 a) Nimenomaiset ympäristöväittämät kattavat sekä yleiset ympäristöväittämät että erityiset ympäristöväittämät. Nimenomaisen ympäristöväittämän vastakohta on implisiittinen ympäristöväittämä. Implisiittinen ympäristöväittämä on esimerkiksi väri tai kuva, eikä sitä siis esitetä kirjallisesti tai suullisesti. Implisiittisiä ympäristöväitteitä säännellään direktiivillä 2005/29/EY. Erityiset ympäristöväittämät ovat nimenomaisia ympäristöväittämiä, jos väittämä on eritelty selvästi ja helposti havaittavasti samassa välineessä. Tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, kuten perustelu- ja esittämisvaatimuksia, sovelletaan yleisiin ympäristöväittämiin, jotka perustuvat väittämän kannalta merkitykselliseen tunnustettuun erinomaiseen ympäristönsuojelulliseen tasoon.

- (15) Sen varmistamiseksi, että kuluttajille tarjotaan luotettavaa, vertailukelpoista ja todennettavissa olevaa tietoa, jonka avulla he voivat tehdä ympäristön kannalta kestävämpiä päätöksiä, ja ”viherpesun” riskin pienentämiseksi on tarpeen vahvistaa nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkkien perustelemista koskevat vaatimukset. **Elinkeinonharjoittajien olisi perusteltava tuottamansa nimenomaiset ympäristöväittämät. Nimenomaisen ympäristöväittämän tuottamisen olisi tarkoitettava sekä sitä, että elinkeinonharjoittaja esittää nimenomaisen ympäristöväittämän ensimmäisen kerran kuluttajalle tietyssä jäsenvaltiossa elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisessä kaupallisessa menettelyssä, että sitä, että sama elinkeinonharjoittaja toistaa myöhemmin tämän väittämän elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisessä kaupallisessa menettelyssä. Elinkeinonharjoittaja, joka on ensimmäisen kerran esittänyt nimenomaisen ympäristöväittämän elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisessä kaupallisessa menettelyssä, tuottaa tämän väittämän myös toistamalla eli esittämällä sen uudelleen myöhemmin esimerkiksi myydessään kuluttajalle tuotteen, jonka pakkaus sisältää tämän väittämän, tai esittäessään väittämän esimerkiksi verkkosivustollaan tai kuluttajille osoitetussa mainonnassa. Väittämän tuottava elinkeinonharjoittaja on tyypillisesti tuottaja, sillä se määrittää tuotteen ominaisuudet ja esitystavan kaupallisen viestinnän yhteydessä, jossa viestinnän lopullinen vastaanottaja on tai voi olla kuluttaja. Nimenomaisen ympäristöväittämän tuottava elinkeinonharjoittaja voi kuitenkin olla myös elinkeinonharjoittaja, joka esittää nimenomaisen ympäristöväittämän tuotteesta, jota se ei ole tuottanut, esimerkiksi toistamalla kuluttajille osoitetussa liiketoimessa väittämän, joka on aiemmin esitetty yksinomaan yritysten välisessä liikesuhteessa, ja esittämällä siten tämän väittämän ensimmäisen kerran elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisessä kaupallisessa menettelyssä. Nimenomaisten ympäristöväittämien tuottamiseen sovellettavissa vaatimuksissa ei ole kyse elinkeinonharjoittajista, jotka ainoastaan toistavat täysin samansisältöisenä nimenomaisen ympäristöväittämän, joka on jo esitetty kuluttajille; näitä elinkeinonharjoittajia ovat tyypillisesti myyjät, vähittäiskauppiaat tai muut jakelijat, sillä ne eivät yleensä vaikuta myymiensä tuotteiden ominaisuuksiin tai pakkauksiin eivätkä yleensä luo uusia nimenomaisia ympäristöväittämiä. Sen lisäksi, että elinkeinonharjoittajat, myös palveluntarjoajat, voivat tuottaa nimenomaisia ympäristöväittämiä tuotteista, myös palveluista, ne voivat tuottaa kyseisiä väittämiä myös itsestään tai toiminnastaan. Nimenomaisen ympäristöväittämän tuottavalla elinkeinonharjoittajalla olisi oltava hallussaan**

asiaankuuluvat tiedot väittämän perustelemiseksi. Direktiivin 2005/29/EY mukaan on kuitenkin niin, että kun tuomioistuimet tai hallintoviranomaiset ovat todenneet harhaanjohtavien menettelyjen olemassaolon, myös kyseistä tuotetta myyviä vähittäismyyjiä voidaan vaatia toteuttamaan korjaavia toimenpiteitä. Niitä voidaan myös vaatia antamaan kuluttajille lisätietoja myyntipisteessä.

Ympäristömerkintäjärjestelmän omistajan olisi puolestaan perusteltava ympäristömerkit.

(15 a) Yritysten väliset (B2B) kaupalliset menettelyt eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, eli siinä ei säännellä täytäntöönpanotoimien seurauksia vähittäismyyjien ja tuottajien välisissä B2B-sopimussuhteissa. B2B-suhteita säännellään osittain Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/114/EY, joka koskee harhaanjohtavaa ja vertailevaa mainontaa. Lisäksi jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössään ulottaa sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin antaman suojan koskemaan näitä yritysten välisiä kaupallisia menettelyjä. [...]

(15 b) Tällä direktiivillä ei rajoiteta niiden unionin sääntöjen soveltamista, jotka koskevat kansainvälistä yksityisoikeutta, kuten sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 593/2008 ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 864/2007.

- (16) **Perustelujen olisi pohjaututtava laajalti tunnustettuun tieteelliseen näyttöön, jonka katsotaan perustuvan luotettaviin menetelmiin, lähestymistapoihin tai tutkimuksiin, kuten sellaisiin, jotka i) on kehitetty avoimuutta, sidosryhmien kuulemista, tiedeyhteisön, teollisuuden ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista koskevia parhaita käytäntöjä noudattaen tai ii) joille alan pätevät asiantuntijat ovat suorittaneet riippumattoman vertaisarvioinnin, ja joka on julkaistu kansainvälisesti tunnustetussa tieteellisessä kirjallisuudessa. Tällaisissa perusteluissa olisi lisäksi otettava huomioon kansainvälisesti tunnustetut tieteelliset lähestymistavat, kuten merkitykselliset kansainväliset standardit, joiden mukaisesti tunnistetaan ja mitataan tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristöominaisuuksia [...] ja tuotetaan kuluttajille luotettavaa, läpinäkyvää, vertailukelpoista ja todennettavissa olevaa tietoa.**
- Nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien** perustelemiseksi tehtävässä arvioinnissa ei saa jättää huomiotta mitään merkityksellisiä ympäristönäkökohtia tai ympäristövaikutuksia, **ja siinä on otettava huomioon tuotteen elinkaari tai elinkeinonharjoittajan koko toiminta ja perusteltava nimenomaisesti tilanteet, joissa tuotteen koko elinkaarta tai elinkeinonharjoittajan koko toimintaa ei ole tarpeen arvioida nimenomaisen ympäristöväittämän tai ympäristömerkin luonteen vuoksi.**
- Väitetyt hyödyt eivät saisi johtaa kielteisten vaikutusten perusteettomaan siirtymiseen tuotteen elinkaaren tai elinkeinonharjoittajan kaiken toiminnan muihin vaiheisiin tai muiden kielteisten ympäristövaikutusten syntymiseen tai lisääntymiseen.

(17) Nimenomaisen ympäristöväittämän **tai ympäristömerkin** perustana olevan arvioinnin avulla olisi voitava yksilöidä ne tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristövaikutukset ja ympäristönäkökohdat, jotka yhdessä vaikuttavat merkittävästi tuotteen tai elinkeinonharjoittajan yleiseen ympäristötehokkuuteen ('merkitykselliset ympäristövaikutukset' ja 'merkitykselliset ympäristönäkökohdat'). Viitteitä ympäristövaikutusten ja ympäristönäkökohtien merkityksellisyydestä voidaan saada arvioinneista, joissa otetaan huomioon elinkaari, mukaan lukien ympäristöjalanjälkeä koskeviin menetelmiin perustuvat tutkimukset, edellyttäen, että ne ovat täydellisiä tuoteryhmän kannalta merkityksellisten vaikutusten osalta ja että niissä ei jätetä ulkopuolelle mitään tärkeitä ympäristövaikutuksia. Esimerkiksi ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien¹³ käyttöä koskevassa komission suosituksessa yksilöityjen merkityksellisten vaikutusluokkien olisi yhdessä muodostettava vähintään 80 prosenttia vaikutusten kokonaispistemäärästä. **Sen vuoksi on suositeltavaa käyttää näitä ympäristöjalanjälkeä koskevia menetelmiä ympäristöväittämien perustelemiseksi erityisesti silloin, kun on vahvistettu tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevat tuoteryhmäsäännöt tai organisaation ympäristöjalanjälkeä koskevat toimialasäännöt [esimerkiksi vaatteiden ja jalkineiden osalta].** Nämä ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien merkitystä koskevat viitteet voivat johtua myös erilaisissa tyyppin I ympäristömerkeissä, kuten EU-ympäristömerkissä, asetetuista kriteereistä tai ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevista unionin kriteereistä, luokitusjärjestelmäasetuksessa¹⁴ asetetuista vaatimuksista, tuotekohtaisista säännöistä, jotka on hyväksytty kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen .../...¹⁵ mukaisesti, tai muista asiaankuuluvista unionin säännöistä.

¹³ Komission suositus (EU) 2021/2279, annettu 15 päivänä joulukuuta 2021, ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 471, 30.12.2021, s. 1).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

¹⁵ ...

- (18) Direktiivin 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna [...] **direktiivillä (EU) 2024/825** kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä, mukaisesti elinkeinonharjoittaja ei saisi esittää tiettyyn tuoteryhmään kuuluvia tuotteita koskevia lakisääteisiä vaatimuksia elinkeinonharjoittajan tarjouksen erityispiirteenä eikä mainostaa kuluttajille sellaisia etuja, **joilla ei ole merkitystä mutta jotka voivat saada kuluttajan uskomaan, että kyseiset edut ovat muihin vastaaviin tuotteisiin verrattuna todellista suuremmat, esimerkiksi mainostamalla ympäristöominaisuuksia, jotka ovat yleisen käytännön mukaisia asianomaisessa tuoteryhmässä tai asianomaisella alalla, kuten saman alan elinkeinonharjoittajien tyypillisesti tai laajalti käyttämät ympäristöominaisuudet. On tärkeää esittää ympäristöväittämiä tuotteista ja organisaatioista, jotka suoriutuvat yleistä käytäntöä paremmin, jotta voidaan tunnistaa ne tuotteet ja organisaatiot, jotka ovat tosiasiallisesti keskimääräistä ympäristöystävällisempiä.**

- (19) Olisi harhaanjohtavaa kuluttajien kannalta, jos nimenomaisessa ympäristöväittämässä **tai ympäristömerkissä** korostettaisiin etuja ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien osalta ja jätettäisiin huomiotta se, että näiden etujen saavuttaminen johtaa kielteisiin kompromisseihin muiden ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien osalta. Tätä varten nimenomaisten ympäristöväittämien **tai ympäristömerkkien** perusteleminen käytettävillä tiedoilla olisi varmistettava, että asiaankuuluvien ympäristövaikutusten väliset sekä ympäristönäkökohtien ja ympäristövaikutusten väliset yhteydet ja mahdolliset kompromissit voidaan tunnistaa. Nimenomaisten ympäristöväittämien **tai ympäristömerkkien** perusteleminen käytettävässä arvioinnissa olisi yksilöitävä, johtavatko ympäristövaikutuksiin tai ympäristönäkökohtiin liittyvät parannukset sellaisiin kompromisseihin, jotka heikentävät tehokkuutta merkittävästi muiden ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien osalta, esimerkiksi jos vedenkulutuksen säästöt johtavat kasvihuonekaasupäästöjen huomattavaan lisääntymiseen tai saman ympäristövaikutuksen lisääntymiseen tuotteen elinkaaren toisessa vaiheessa esimerkiksi siten, että valmistusvaiheen hiilidioksidipäästöjen vähentyminen johtaa käyttövaiheen hiilidioksidipäästöjen huomattavaan lisääntymiseen. Esimerkiksi väittämä intensiivisten maatalouskäytäntöjen resurssien tehokkaan käytön myönteisistä vaikutuksista voi johtaa kuluttajia harhaan luonnon monimuotoisuuteen **tai** ekosysteemeihin[...] kohdistuviin vaikutuksiin liittyvien kompromissien vuoksi. Kierrätetyistä PET-pulloista valmistettua muovipolymeeriä sisältäviä tekstiilejä koskeva **nimenomainen** ympäristöväittämä **tai ympäristömerkki** voi myös johtaa kuluttajia harhaan kyseisen näkökohdan ympäristöhyödyn suhteen, jos tämän kierrätetyn polymeerin käyttö kilpailee elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien suljetun kierrätysjärjestelmän kanssa, jota pidetään kiertotalouden kannalta hyödyllisempänä.

- (20) Jotta ympäristöväittämää voidaan pitää luotettavana, sen olisi kuvastettava mahdollisimman tarkasti tietyn tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuutta. Nimenomaisten ympäristöväittämien perustelemiseen käytettävien tietojen on sen vuoksi sisällettävä ensisijaisia, yrityskohtaisia tietoja olennaisista näkökohdista, jotka vaikuttavat merkittävästi väittämässä tarkoitetun tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuuteen. On tarpeen löytää oikea tasapaino ympäristöväittämien perustelemiseen tarvittavien asiaankuuluvien ja luotettavien tietojen varmistamisen ja ensisijaisten tietojen keräämiseen tarvittavien toimien välillä. Ensisijaisten tietojen käyttöä koskevaa vaatimusta olisi tarkasteltava ottaen huomioon väittämän **tuottavan** [...] elinkeinonharjoittajan vaikutusvalta asianomaiseen prosessiin ja ensisijaisten tietojen saatavuus. Jos väittämän **tuottava** [...] elinkeinonharjoittaja ei toteuta prosessia eikä ensisijaisia tietoja ole saatavilla, tarkkoja toissijaisia tietoja olisi voitava käyttää myös sellaisten prosessien osalta, jotka vaikuttavat merkittävästi tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuuteen. Tämä on erityisen tärkeää, jotta pk-yritykset eivät joutuisi epäedulliseen asemaan ja jotta ensisijaisten tietojen hankkimiseen tarvittavat toimet pysyisivät oikeasuhteisella tasolla. Lisäksi asiaankuuluvat ympäristönäkökohdat ovat erilaiset kunkin ympäristöväittämän osalta. Esimerkiksi kierrätys- tai biopohjaista sisältöä koskevien väittämien osalta tuotteen koostumuksesta olisi oltava ensisijaiset tiedot. Jos väitetään, että tuote saastuttaa ympäristöä vähemmän tietyssä elinkaaren vaiheessa, kyseiseen elinkaaren vaiheeseen liittyviä päästöjä ja ympäristövaikutuksia koskevien tietojen olisi sisällettävä myös ensisijaisia tietoja. Sekä ensisijaisten tietojen että toissijaisten tietojen eli keskimääräisten tietojen laadun ja tarkkuuden olisi oltava korkea.

- (21) Ilmastoön liittyvien väittämien on osoitettu olevan usein erityisen epäselviä ja moniselitteisiä ja johtavan kuluttajia harhaan. Tämä koskee erityisesti ympäristöväittämiä, joiden mukaan tuotteet tai yhteisöt ovat ”ilmastoneutraaleja” tai ”hiilineutraaleja” tiettyyn vuoteen mennessä tai joiden mukaan niiden ”hiilidioksidikompensaatio on 100 %” tai ”nettopäästöt ovat nolla” tiettyyn vuoteen mennessä, ja muita vastaavia ympäristöväittämiä. **Tästä syystä tällä direktiivillä olisi yhdessä direktiivin 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2024/825, kanssa luotava perusta uskottavalle, vastuulliselle ja läpinäkyvälle viestinnälle elinkeinonharjoittajan toiminnasta, joka johtaa kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähenemiseen. Siinä olisi tarjottava elinkeinonharjoittajille oikeat välineet, joilla ne voivat ilmoittaa edistymisestään myönteisellä tavalla, innostaa kilpailijoita ja kannustaa kuluttajia tekemään tietoon perustuvia ostopäätöksiä ja siten edistää kestävämpiä kulutusmalleja.**
- (21 aa) Kaikissa olosuhteissa on näin ollen kiellettyä väittää kasvihuonekaasupäästöjen kompensoinnin perusteella, että tuotteella on kasvihuonekaasupäästöjen osalta neutraali, tavanomaista vähäisempi tai myönteinen vaikutus ympäristöön, kuten todetaan direktiivin 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2024/825, liitteessä I. Tällaiset väittämät ovat kiellettyjä, koska ne johtavat kuluttajia harhaan saamalla heidät uskomaan, että tällaiset väittämät liittyisivät itse tuotteeseen tai kyseisen tuotteen toimitukseen ja tuotantoon, tai koska ne antavat kuluttajille perättömän vaikutelman siitä, että kyseisen tuotteen kulutuksella ei olisi ympäristövaikutusta. Tällaiset väittämät olisi sallittava ainoastaan, jos ne perustuvat kyseisen tuotteen tosiasiallisiin elinkaarivaikutuksiin eivätkä kasvihuonekaasupäästöjen kompensointiin tuotteen arvoketjun ulkopuolella. Sallittuja ovat sen sijaan kasvihuonekaasupäästöjen kompensointiin perustuvat ilmastoön liittyvät väittämät, joiden mukaan elinkeinonharjoittajalla on kasvihuonekaasupäästöjen osalta neutraali, tavanomaista vähäisempi tai myönteinen vaikutus ympäristöön, edellyttäen että tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät.

(21 a) Tuotteen tosiasiallisiin elinkaarivaikutuksiin perustuvissa ilmastoon liittyvissä väittämässä olisi noudatettava tässä direktiivissä asetettuja, [...] ympäristöväittämiä koskevia yleisiä vaatimuksia. Ilmastoon liittyvät väittämät perustuvat kuitenkin usein [...] kasvihuonekaasupäästöjen kompensointiin ”päästöhyvityksillä”, jotka on tuotettu yrityksen arvoketjun ulkopuolella, esimerkiksi metsätalouden tai uusiutuvan energian hankkeilla. [...] **Päästöhyvitysten** [...] perustana olevat menetelmät vaihtelevat suuresti, eivätkä ne ole aina läpinäkyviä, tarkkoja tai johdonmukaisia. Tämä johtaa siihen, että [...] vähennettyjen päästöjen yliarvioinnin ja kaksinkertaisen laskennan riski on suuri täydentävyyden, pysyvyyden, nykykehityksestä poikkeavien kunnianhimoisten ja dynaamisten hyvityksiä koskevien perusskenaarioiden sekä tarkan kirjanpidon puuttumisen vuoksi. Nämä tekijät johtavat ympäristövaikutusten toteutumisen ja uskottavuuden kannalta heikkoihin [...] **päästöhyvityksiin**, jotka johtavat kuluttajia harhaan, kun niitä käytetään nimenomaisissa ympäristöväittämässä. Kompensointi voi **estää kuluttajia tekemästä kestävämpiä kulutusvalintoja ja** myös elinkeinonharjoittajia vähentämästä päästöjä omissa toiminnoissaan ja arvoketjuissaan. Jotta elinkeinonharjoittajat voisivat asianmukaisesti edistää maailmanlaajuisia ilmastomuutoksen hillintää koskevia tavoitteita, niiden olisi asetettava etusijalle päästöjen tehokas vähentäminen omissa toiminnoissaan ja arvoketjuissaan **sen sijaan, että** ne turvautuvat kompensointiin [...]. **Elinkeinonharjoittajat lisäksi [...] usein ilmoittavat rahoitusosuuksista, [...] jotka ne ovat osoittaneet sellaisiin ympäristöaloitteisiin, joilla vähennetään tai poistetaan kasvihuonekaasupäästöjä niiden oman arvoketjun ulkopuolella päästöhyvitysten perusteella.**

(21 b) Aina kun ilmastoon liittyvät väittämät perustuvat päästöhyvityksiin [...], katsotaan asianmukaiseksi käsitellä ilmastoon liittyviä [...] **päästöhyvityksiin** perustuvia väittämiä, myös tulevaa ympäristötehokkuutta koskevia väittämiä, läpinäkyvällä tavalla. Sen vuoksi ilmastoon liittyvien väittämien perusteluissa [...] **päästöhyvitykset, mukaan lukien väittämät, jotka koskevat päästöhyvityksiä tuottaviin hankkeisiin osoitettuja rahoitusosuuksia, joita ei käytetä kompensaatiotarkoituksiin**, olisi otettava huomioon erillään elinkeinonharjoittajan tai tuotteen kasvihuonekaasupäästöistä. Lisäksi näissä tiedoissa olisi täsmennettävä, mikä osuus **elinkeinonharjoittajan** kokonaispäästöistä on [...] **hyvitetty** ja liittyvätkö nämä [...] **hyvitykset** päästövähennyksien vai -poistumien lisäämiseen [...], **ja ilmoitettava, minkä järjestelmän mukaisesti hyvitykset on todennettu ja sertifioitu ja mistä rekisteristä ne on myönnetty**. Ilmastoon liittyvät väittämät, joihin sisältyy [...] **hyvitysten** käyttö, on perusteltava sellaisilla menetelmillä, joilla varmistetaan [...] **hyvitysten laatu**, eheys ja asianmukainen kirjanpito ja jotka siten heijastavat johdonmukaisesti ja läpinäkyvästi tuloksena olevia ilmastovaikutuksia.

[...]

On tärkeää varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tässä direktiivissä asetettujen ilmastoon liittyviä väittämiä, myös päästöhyvitysten käyttöön perustuvia väittämiä, koskevien vaatimusten soveltamiselle, jotta voidaan varmistaa väittämien korkea laatu ja eheys, sellaisina kuin ne on kestävyysraportointistandardien ja niihin liittyvien eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien osalta määritelty direktiivin 2013/34/EU mukaisten tunnustettujen laatustandardien avulla. Nämä tunnustetut laatustandardit ovat päästöhyvityksiä koskevia standardeja, jotka ovat riippumattomien ulkopuolisten asiantuntijoiden todennettavissa, joiden mukaan vaatimukset ja hankeraportit asetetaan julkisesti saataville ja joilla varmistetaan vähintäänkin täydentävyys ja pysyvyys, vältetään kaksinkertainen laskenta ja vahvistetaan säännöt hankkeen kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien laskemista, seuranta ja todentamista varten.

Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta täsmentää arviointia koskevia vaatimuksia ottaen tarvittaessa huomioon luvat ja vastaavat mukautukset, jotka liittyvät kehitettävänä olevan ja aikanaan käyttöön otettavan Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukaisen kehyksen täytäntöönpanoon. Hyväksyessään täytäntöönpanosäädöksiä komission olisi otettava kattavasti huomioon kaikki asiaa koskeva unionin lainsäädäntö, jota tarvitaan tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi, ja varmistettava johdonmukaisuus sen kanssa. Näitä ovat erityisesti seuraavissa vahvistetut säännökset sekä niiden ajoitus: pysyviä hiilenpoistoja, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU).../... 18 artikla; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU täydentämisestä kestävyysraportointistandardien osalta 31 päivänä heinäkuuta 2023 annettu delegoidun asetuksen (EU) 2023/2772 ilmastomuutosstandardi (ESRS E1); energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta 11 päivänä joulukuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 [hallintoasetus] 45 artikla; maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin 30 päivänä toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841 [LULUCF-asetus] 17 artikla; sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, annetun asetuksen (EU) 2018/842 [taakanjakoasetus] 15 artikla; kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY [EU:n päästökauppadirektiivi] 30 artikla; ja puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 2021 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/1119 [eurooppalainen ilmastolaki].

- (22) Elinkeinonharjoittajat ovat yhä kiinnostuneempia esittämään tuotteen tai elinkeinonharjoittajan tulevaan ympäristötehokkuuteen liittyviä ympäristöväittämiä, muun muassa liittymällä aloitteisiin, joilla edistetään sellaisia käytäntöjä, jotka voivat vähentää ympäristövaikutuksia tai lisätä kiertotaloutta. Nämä väittämät olisi perusteltava kaikkiin nimenomaisiin ympäristöväittämiin **ja ympäristömerkkeihin** sovellettavien sääntöjen mukaisesti.
- (23) Nimenomaisten ympäristöväittämien **tai ympäristömerkkien** perustelemiseen käytettävien tietojen olisi perustuttava tieteeseen, ja tiettyjen ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien huomiotta jättämistä olisi harkittava huolellisesti.
- (24) **Komission suositus (EU) 2021/2279 sisältää ohjeita siitä, kuinka tiettyjen tuotteiden tai organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuutta mitataan. Ympäristöjalanjälkeä** koskevia menetelmiä voidaan **käyttää** [...] nimenomaisten ympäristöväittämien **tai ympäristömerkkien** perustelemiseen menetelmien kattamien elinkaaren aikaisia ympäristövaikutuksia koskevien väittämien osalta edellyttäen, että ne kattavat kaikki tuoteryhmän kannalta merkitykselliset vaikutukset ja että niiden ulkopuolelle ei jätetä mitään tärkeitä ympäristövaikutuksia. Menetelmät kattavat 16 ympäristövaikutusta, kuten ilmastomuutoksen sekä vaikutukset, jotka liittyvät veteen, ilmaan, maaperään, luonnonvaroihin, maankäyttöön ja toksisuuteen. **Näiden menetelmien asianmukainen soveltaminen täyttää perustelemista koskevat vaatimukset, mutta näihin menetelmiin perustuvat ympäristöväittämät [...] olisi kuitenkin vielä todennettava. Yhdenmukaistamista ja vertailtavuutta voidaankin edistää esimerkiksi kannustamalla käyttämään näitä menetelmiä silloin, kun ne soveltuvat ympäristöväittämien luonteeseen.**

(25) Se, että tuotteen merkittävä ympäristövaikutus ei kuulu mihinkään ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien 16 vaikutusluokasta, ei saisi olla peruste sille, että tällaisia vaikutuksia ei oteta huomioon. Talouden toimijalla, joka esittää nimenomaisen ympäristöväittämän **tai ympäristömerkin** tällaisesta tuoteryhmästä, olisi oltava huolellisuusvelvollisuus hankkia näyttöä tällaisen **nimenomaisen** ympäristöväittämän **tai ympäristömerkin** perusteeksi. Esimerkiksi talouden toimijalla, joka esittää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013¹⁶ 5 artiklassa määriteltyä kalastustuotetta koskevan nimenomaisen ympäristöväittämän, olisi oltava huolellisuusvelvollisuus, jonka mukaan sen on hankittava näyttöä kohteena olevan kalakannan kestävyyyden perustelemiseksi. Tähän tarkoitukseen voidaan käyttää kansainvälisen merentutkimusneuvoston ja vastaavien kannanarviointilaitosten tekemiä kalakanta-arvioita.

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1379/2013, annettu 11. joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

- (26) Lisäksi mikromuovien vapautumiseen liittyvien elinkaarenaikaisten ympäristövaikutusten arvioimiseksi ei ole vielä luotettavaa menetelmää. Jos tällainen vapautuminen kuitenkin edistää merkittäviä ympäristövaikutuksia, jotka eivät ole **ympäristöväittämän** kohteena, sellaisen elinkeinonharjoittajan, joka esittää **ympäristöväittämän** jostakin muusta näkökohdasta, ei pitäisi voida jättää vapautumista huomiotta, vaan sen olisi otettava huomioon käytettävissä olevat tiedot ja päivitettävä arviointi heti, kun laajalti tunnustettua tieteellistä näyttöä on saatavilla. **Jos tuote, josta väittämä esitetään, kuuluu tuoteryhmään, jossa on hyväksytty komission suosituksen (EU) 2021/2279 mukaiset PEFCR-säännöt ja näihin PEFCR-sääntöihin sisältyy mikromuovien vapautumisen ympäristövaikutusten arviointimenetelmä, kyseisen menetelmän olisi katsottava täyttävän vaatimukset.**

(26 a) Tämän direktiivin tavoitteiden kannalta ei katsota tarpeelliseksi suorittaa ulkopuolisen asiantuntijan todentamista tai täydellistä perustelujen arviointia tietyn tyyppisistä luonteeltaan yksinkertaisemmista nimenomaisista ympäristöväittämistä. Sen sijaan olisi sovellettava yksinkertaistettua menettelyä, jossa elinkeinonharjoittaja osoittaa täyttävänsä tietyt perustelemista koskevat vaatimukset tekniseen erityisasiakirjaan sisältyvällä omalla ilmoituksella. Tarkoituksena on vähentää väittämiä tuottaville elinkeinonharjoittajille aiheutuvaa hallinnollista ja taloudellista rasitetta. Yksinkertaistettua menettelyä olisi noudatettava seuraavissa neljässä nimenomaisten ympäristöväittämien luokassa: nimenomaiset ympäristöväittämät, joiden mukaan tietyn tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristöominaisuus ylittää muissa unionin säädöksissä vahvistetut vähimmäisvaatimukset, jotka ovat niissä vahvistettujen menetelmäsääntöjen mukaiset; nimenomaiset ympäristöväittämät, jotka koskevat ympäristömerkillä sertifioituja ympäristöominaisuuksia; nimenomaiset ympäristöväittämät, jotka koskevat [...] jäsenvaltion yhteisen maatalouspolitiikan strategiasuunnitelmassaan asetuksen (EU) 2021/2115 31, 70 ja 72 artiklan mukaisesti vahvistamia interventioita, joilla tuetaan ilmaston, ympäristön ja muiden hoitositoumusten kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä; ja nimenomaiset ympäristöväittämät, jotka luetellaan täytäntöönpanosäädöksissä, joita komission on tarkoitus hyväksyä. Näiden täytäntöönpanosäädösten olisi [...] sisällettävä luettelo nimenomaisista ympäristöväittämistä. Luetteloon voidaan sisällyttää sellaiset nimenomaiset ympäristöväittämät, joiden perusteleminen ei edellytä täyttä elinkaarianalyysiä, jotka liittyvät yhteen ympäristöominaisuuteen ja jotka eivät johda merkittäviin kompromisseihin eri ympäristövaikutusluokkien välillä. Yksinkertaistettua menettelyä ei pitäisi soveltaa vertaileviin nimenomaisiin ympäristöväittämiin, [...] ilmastoa koskeviin nimenomaisiin ympäristöväittämiin ja tulevaa ympäristötehokkuutta koskeviin nimenomaisiin ympäristöväittämiin, sillä ne ovat luonteeltaan monimutkaisempia. Nimenomaisia ympäristöväittämiä, jotka voitaisiin sisällyttää täytäntöönpanosäädöksiin, ovat uudelleenkäytettävyyttä, energiankulutuksen, vedenkulutuksen ja resurssien käytön vähenemistä, jätteen syntymisen vähentämistä ja ehkäisemistä sekä kiertotalouteen perustuvia liiketoimintamalleja koskevat väittämät. Täytäntöönpanosäädöksissä olisi määriteltävä kunkin nimenomaisen ympäristöväittämän tyyppin osalta ne perusteluvaatimukset, jotka olisi täytettävä

yksinkertaistetun menettelyn käyttämiseksi. Näitä perusteluvaatimuksia voisivat olla 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn perustelujen arvioinnin suppeampi muoto, ja niihin voisi sisältyä myös nimenomaisen ympäristöväittämän tyyppiin liittyviä erityisiä perusteluvaatimuksia. Komission olisi asetettava etusijalle sääntöjen hyväksyminen kaikkein merkittävimmille nimenomaisten ympäristöväittämien tyypeille, joihin voidaan soveltaa yksinkertaistettua menettelyä 18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta. Kun elinkeinonharjoittajat soveltavat yksinkertaistettua menettelyä, niiden olisi laadittava valmiiksi tekninen erityisasiakirja ennen nimenomaisen ympäristöväittämän julkistamista ja toimitettava väittämän mukana tiivistelmä perustelujen arvioinnista. Tekninen erityisasiakirja on asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville. Jotta nimenomaisen ympäristöväitteen tuottavan elinkeinonharjoittajan olisi helpompi soveltaa yksinkertaistettua menettelyä ja jotta voidaan varmistaa mahdollisimman suuri yhdenmukaistamisen taso unionissa, komission olisi vahvistettava teknisten erityisasiakirjojen muoto ja sisältö täytäntöönpanosäädöksillä. Teknisessä erityisasiakirjassa vahvistetaan ne tiedot, jotka nimenomaisen ympäristöväittämän tuottavan elinkeinonharjoittajan olisi ilmoitettava. Olisi oltava edelleen mahdollista katsoa, että tietty väittäjä on sopimaton direktiivin 2005/29/EY perusteella, vaikka se täyttäisi yksinkertaistetun menettelyn vaatimukset.

(26 b) Asetuksessa (EU) 2021/2115 vahvistetaan jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevat säännöt, ja sen voimassaolevien 31, 70 ja 72 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi perustettava ja tuettava [...] interventioita, joilla tuetaan ilmaston, ympäristön ja muiden hoitositoumusten kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä. Tällaisten interventioiden tuensaajilta, jotka ovat halukkaita tuottamaan nimenomaisen ympäristöväittämän, joka liittyy suoraan näiden käytäntöjen noudattamiseen, ei pitäisi vaatia, että ulkopuolinen asiantuntija todentaa niiden väittämän tai että ne toimittavat täydellisen perustelujen arvioinnin, sillä 3 ja 10 artiklan mukaisia vastaava todentaminen ja arviointi on jo tehty yhteisen maatalouspolitiikan strategiasuunnitelmien sääntöjen mukaisesti. Jotta edellä mainituille [...] tällaisten interventioiden tuensaajille ei aiheutettaisi tarpeetonta hallinnollista rasitetta, heidän olisi voitava hyötyä yksinkertaistetusta menettelystä, sillä se ei vaaranna direktiivin tavoitteita.

(27) Kuluttajia voidaan johtaa harhaan myös sellaisilla nimenomaisilla ympäristöväittämillä **tai ympäristömerkeillä**, joissa todetaan tai annetaan ymmärtää, että tuotteella tai elinkeinonharjoittajalla on vähemmän tai enemmän ympäristövaikutuksia tai parempi tai huonompi ympäristötehokkuus kuin muilla tuotteilla tai elinkeinonharjoittajilla, jäljempänä 'vertailevat nimenomaiset ympäristöväittämät **ja vertailevat ympäristömerkit**'. Jotta kuluttajat voisivat saada luotettavaa tietoa, on tarpeen varmistaa, että vertailevia **nimenomaisia** ympäristöväittämiä **ja vertailevia ympäristömerkkejä** voidaan vertailla asianmukaisella tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY¹⁷ soveltamista. Esimerkiksi se, että valitaan samoja ympäristönäkökohtia koskevat indikaattorit mutta käytetään eri kaavaa niiden määrittämiseksi, tekee vertailun mahdottomaksi, ja näin ollen on olemassa vaara, että kuluttajia johdetaan harhaan. Jos kaksi elinkeinonharjoittajaa esittää ilmastonmuutosta koskevan ympäristöväittämän ja toinen ottaa huomioon ainoastaan suorat ympäristövaikutukset ja toinen sekä suorat että epäsuorat ympäristövaikutukset, tulokset eivät ole vertailukelpoisia. Päätös tehdä vertailu ainoastaan tietyissä tuotteen elinkaaren vaiheissa voi myös johtaa harhaanjohtaviin väittämiin, jos sitä ei tehdä läpinäkyväksi. Vertailevassa **nimenomaisessa** ympäristöväittämässä **tai vertailevassa ympäristömerkissä** on varmistettava, että myös sellaisten tuotteiden osalta, joiden raaka-aineet, käyttötarkoitukset ja prosessiketjut ovat hyvin erilaisia, kuten biopohjaiset muovit ja fossiilipohjaiset muovit **tai eläinperäiset tuotteet ja kasvipäriset tuotteet**, elinkaaren olennaisimmat vaiheet otetaan huomioon kaikkien tuotteiden osalta. Esimerkiksi maa- tai metsätalous on olennaista biopohjaisten muovien osalta, kun taas raakaöljyn talteenotto on olennaista fossiilipohjaisten muovien osalta, ja kysymys siitä, päätyykö merkittävä osa tuotteesta kaatopaikalle, on erittäin olennainen sellaisten muovien osalta, joiden biologinen hajoaminen kaatopaikkaolosuhteissa on helppoa, mutta ehkä vähemmän olennainen sellaisten muovien osalta, jotka eivät hajoa biologisesti tällaisissa olosuhteissa.

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

- (28) Vahvistettaessa vaatimuksia, jotka koskevat nimenomaisten ympäristöväättämien **ja ympäristömerkkien** perustelemista ja niiden esittämistä, myös komission antamilla delegoiduilla säädöksillä, olisi otettava huomioon vaikeudet, joita elinkeinonharjoittajat saattavat kohdata kerätessään tietoja toimijoilta koko arvoketjussaan tai tuotteen koko elinkaaren ajalta, erityisesti kun on kyse palveluista tai riittämättömästä tieteellisestä näytöstä. Tämä on tärkeää esimerkiksi sähköisten viestintäpalvelujen kaltaisissa palveluissa, joiden osalta voi olla vaikeaa määritellä laajuutta ja järjestelmän rajoja, esimerkiksi sitä, mistä elinkaari alkaa ja mihin se päättyy, ja vielä enemmän silloin, kun toimitusketjut ovat monimutkaisia ja epävakaista, esimerkiksi silloin, kun monet laitteet tai komponentit valmistetaan useissa yrityksissä EU:n ulkopuolella, jolloin kestävyysliittymään liittyvät tiedot eivät välttämättä ole helposti asianomaisten EU:n elinkeinonharjoittajien saatavilla.
- (29) Joihinkin aloihin tai tiettyihin tuotteisiin tai elinkeinonharjoittajiin voidaan epäillä liittyvän merkittäviä ympäristövaikutuksia tai ympäristönäkökohtia, mutta näiden ympäristövaikutusten ja ympäristönäkökohtien täydelliseen arviointiin ei välttämättä ole vielä olemassa tunnustettua tieteellistä menetelmää. Tällaisissa tapauksissa ja samalla kun pyritään kehittämään menetelmiä ja keräämään näyttöä, joiden avulla voidaan arvioida kyseisten alojen, elinkeinonharjoittajien tai tuotteiden ympäristövaikutuksia tai ympäristönäkökohtia, elinkeinonharjoittajien olisi voitava mainostaa kestävyystoimiaan julkaisemalla yrityksen kestävyysraportointia, yrityksen suorituskykymittareita koskevaa tosiasioihin perustuvaa raportointia ja energiankulutuksen vähentämiseen tähtääviä toimia, muun muassa verkkosivuillaan. Tällä joustavuudella säilytettäisiin ja edistettäisiin kyseisten alojen tai elinkeinonharjoittajien kannustimia jatkaa toimiaan tämän direktiivin mukaisten yhteisten ympäristöarviointien laatimiseksi ja voitaisiin tarjota riittävästi aikaa tällaisen työn loppuunsaattamiseen.

(30) [...]

(31) Jotta voidaan vastata sekä elinkeinonharjoittajien dynaamisia markkinointistrategioita koskeviin tarpeisiin että kuluttajien tarpeisiin saada yksityiskohtaisempaa ja tarkempaa ympäristötietoa, komissio voi antaa delegoituja säädöksiä täydentääkseen säännöksiä, jotka koskevat nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien** perustelemista, täsmentämällä tarkemmin perustelemisen kriteerejä tiettyjen väittämien osalta (esimerkiksi [...] tuotteiden kierrätettävyyteen ja kierrätysmateriaalin osuuteen perustuvat väittämät). Komissiolle olisi siirrettävä valta vahvistaa säännöt ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien ja ympäristötehokkuuden mittaamista ja laskemista varten määrittämällä **menetelmät tiettyjen nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkkien perustelemiseksi, kuten ympäristöjalanjälkeä koskevat menetelmät, tavoitteena varmistaa ympäristöväittämien parempi yhdenmukaistaminen ja vertailukelpoisuus; määrittämällä**, mitkä tuotteen tai elinkeinonharjoittajan toiminnot, prosessit, materiaalit, päästöt tai käyttötarkoitukset vaikuttavat merkittävästi tai eivät voi vaikuttaa asiaankuuluviin ympäristövaikutuksiin ja ympäristönäkökohtiin; määrittämällä, minkä ympäristönäkökohtien ja ympäristövaikutusten osalta olisi käytettävä ensisijaisia tietoja; sekä määrittämällä kriteerit ensisijaisten ja toissijaisten tietojen paikkansapitävyyden arvioimiseksi. Useimmissa tapauksissa komissio harkitsisi näiden sääntöjen antamisen tarpeellisuutta vasta sen jälkeen, kun se on saanut tulokset ympäristöväittämien kehityksen seurannasta unionin markkinoilla, mutta joidenkin väittämätyyppien osalta voi olla tarpeen, että komissio antaa täydentäviä sääntöjä jo ennen kuin seurannan tulokset ovat saatavilla. [...]

(32) Komission suositus (EU) 2021/2279 sisältää ohjeita siitä, miten mitataan tiettyjen tuotteiden tai organisaatioiden elinkaaren aikaista ympäristötehokkuutta ja miten kehitetään tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevia tuoteryhmäsääntöjä (PEFCR-sääntöjä) ja organisaation ympäristöjalanjälkeä koskevia toimialasääntöjä (OEFSR-sääntöjä), joiden avulla tuotteita voidaan verrata vertailuarvoon. Tällaisia tiettyjä tuotteita tai elinkeinonharjoittajia koskevia tuoteryhmäsääntöjä voidaan käyttää tukemaan väittämien perustelemista tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä tuoteryhmä- tai alakohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi silloin, kun siitä voi koitua lisäarvoa. Jos tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskeva menetelmä ei kuitenkaan vielä kata tuoteryhmän kannalta merkityksellistä vaikutusluokkaa, PEFCR-säännöt voidaan ottaa käyttöön vasta, kun nämä uudet merkitykselliset ympäristövaikutusluokat on lisätty **joko PEFCR-suositukseen tai ympäristöjalanjälkeä koskevaan suositukseen**. Esimerkiksi merikalastuksen osalta PEFCR-säännöissä olisi esimerkiksi otettava huomioon kalastuskohtaiset ympäristövaikutusluokat, erityisesti kohteena olevan kannan kestävyys. Avaruuden osalta PEFCR-säännöissä olisi otettava huomioon puolustus- ja avaruuskohtaiset ympäristövaikutusluokat, mukaan lukien kiertoradalla tapahtuva avaruudessa käyttö. Elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden osalta esimerkiksi luonnon monimuotoisuus ja luonnonsuojelu sekä viljelykäytännöt, mukaan lukien laajaperäisen viljelyn myönteiset ulkoisvaikutukset [...], olisi myös otettava huomioon PEFCR-säännöissä ennen kuin niiden hyväksymistä voidaan harkita. Tekstiilien osalta PEFCR-säännöissä olisi esimerkiksi otettava huomioon mikromuovien vapautuminen ennen kuin PEFCR-sääntöjen hyväksymistä voidaan harkita. **Nimenomaiset ympäristöväittämät tai ympäristömerkit, jotka on perusteltu ympäristöjalanjälkeä koskevilla menetelmillä, olisi todennettava 10 artiklan mukaisesti. Elinkeinonharjoittajat voisivat käyttää ympäristöjalanjälkeä koskevia menetelmiä ennen kuin komissio antaa delegoituja säädöksiä. Elinkeinonharjoittajia kannustetaan käyttämään ympäristöjalanjälkeä koskevia menetelmiä ympäristöväittämiensä tai ympäristömerkkiensä perustelemiseksi erityisesti sellaisten tuotteiden tai alojen osalta, joita koskevat PEFCRS- tai OEFSR-säännöt on jo vahvistettu.**

- (33) Koska direktiiviä 2005/29/EY sovelletaan jo harhaanjohtaviin ympäristöväittämiin, se antaa kansallisille tuomioistuimille ja hallintoviranomaisille mahdollisuuden lopettaa tällaisten väittämien käytön ja kieltää sen. Esimerkiksi direktiivin 2005/29/EY noudattamiseksi ympäristöväittämien olisi liityttävä ainoastaan sellaisiin näkökohtiin, jotka ovat merkittäviä tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristövaikutusten kannalta. Ympäristöväittämien olisi myös oltava selkeitä ja yksiselitteisiä sen suhteen, mihin tuotteen tai elinkeinonharjoittajan näkökohtiin niissä viitataan, eivätkä ne saisi jättää kertomatta tai peittää tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuutta koskevia tärkeitä tietoja, joita kuluttajat tarvitsevat voidakseen tehdä tietoon perustuvia valintoja. Ympäristöväittämään sisältyvien sanamuotojen, kuvakielen ja tuotteen yleisen esitystavan, mukaan lukien taitto, värivalinnat, kuvat, äänet, symbolit tai merkinnät, olisi annettava totuudenmukainen ja tarkka kuva saavutettavan ympäristöhyödyn laajuudesta, eikä saavutettavaa ympäristöhyötyä saisi liioitella.
- (34) Jos nimenomainen ympäristöväittäjä **tai ympäristömerkki** koskee lopputuotetta ja tuotteen ympäristövaikutukset tai ympäristönäkökohdat ilmenevät käyttövaiheessa ja kuluttajat voivat vaikuttaa tällaisiin ympäristövaikutuksiin tai ympäristönäkökohtiin asianmukaisella käyttäytymisellä, kuten jätteiden oikealla lajittelulla tai käyttötottumusten vaikutuksilla tuotteen pitkäikäisyyteen, väittämään olisi sisällyttävä myös tietoja, joissa kuluttajille selitetään, miten heidän käyttäytymisellään voidaan edistää ympäristönsuojelua.

- (35) **Ympäristöväittämät, erityisesti ilmastoa koskevat väittämät, liittyvät yhä useammin tulevaan ympäristötehokkuuteen siten, että tiettyyn päivämäärään mennessä saavutettaisiin hiili- tai ilmastoneutraalius tai vastaava tavoite. Direktiivin 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2024/825 [...], 6 artiklan 2 kohdassa kielletään tällaiset väittämät tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen, jos niiden tukena ei ole selkeitä, objektiivisia ja julkisesti saatavilla sekä todennettavissa olevia elinkeinonharjoittajan antamia sitoumuksia, joihin sisältyy elinkeinonharjoittajan antamia mitattavissa olevia ja aikasidonnaisia tavoitteita ja jotka on esitetty yksityiskohtaisessa ja realistisessa täytäntöönpanosuunnitelmassa, josta käy ilmi, miten nämä sitoumukset ja tavoitteet saavutetaan, ja jossa osoitetaan resursseja tätä varten. Täytäntöönpanosuunnitelman olisi sisällettävä tarvittaessa ja unionin oikeuden mukaisesti kaikki sitoumusten täyttämiseksi tarvittavat asiaankuuluvat osatekijät, kuten resurssien kohdentaminen ja teknologiset kehitysaskleet. Jotta kuluttajien olisi helpompi valita kestävämpiä tuotteita ja jotta elinkeinonharjoittajia kannustettaisiin pienentämään ympäristövaikutuksiaan, elinkeinonharjoittajan olisi ilmoitettava perustelujen arvioinnin tiivistelmässä yksityiskohtaiset tiedot täytäntöönpanosuunnitelmasta. Direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohdassa edellytetään myös, että tällaiset väittämät todentaa riippumaton ulkopuolinen asiantuntija, jonka olisi seurattava säännöllisesti elinkeinonharjoittajan edistymistä sitoumusten ja tavoitteiden, myös välitavoitteiden, saavuttamisessa. Elinkeinonharjoittajien olisi varmistettava, että ulkopuolisen asiantuntijan säännöllisesti tekemät havainnot ovat kuluttajien saatavilla. Direktiivin 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2024/825 [...], täydentämiseksi tämän direktiivin 10 artiklassa tarkoitetun tulevaan ympäristötehokkuuteen liittyvän nimenomaisen ympäristöväittämän tai ympäristömerkin todentamisen, joka suoritetaan ennen tällaisen ympäristöväittämän julkistamista, olisi oltava luonteeltaan täydentävä eikä se siten vastaisi direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohdan d alakohdassa edellytettyä ulkopuolisen asiantuntijan säännöllisesti suorittamaa todentamista.**

(36) **Todentaminen ei koske nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkkien esittämisen sisältöä. Näiden väittämien ja merkkien esittämisen olisi kuitenkin täytettävä tässä direktiivissä vahvistetut esittamisvaatimukset. Kuluttajilla olisi esimerkiksi oltava helppo pääsy tietoihin, joilla perustellaan tuotetta tai elinkeinonharjoittajaa koskeva nimenomainen ympäristöväittäjä tai ympäristömerkki. On tärkeää varmistaa, että esittämistapa on selkeä ja riittävä, ettei kuluttajille anneta liikaa tietoa tavalla, joka voisi vaikuttaa kielteisesti heidän käsitykseensä tuotteesta tai elinkeinonharjoittajasta, eikä yrityksille aiheuteta tarpeetonta rasitetta. Tätä varten tässä direktiivissä on useita vähimmäisvaatimuksia, jotka kaikkien nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkkien on täytettävä, direktiivissä 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2024/825, vahvistettujen vaatimusten lisäksi. Joitakin tapauksia varten on erityisiä esittamisvaatimuksia, jotka koskevat esimerkiksi päästöhyvitysten käyttöön perustuvia nimenomaisia ympäristöväittäjiä, tulevaan ympäristötehokkuuteen perustuvia ympäristöväittäjiä ja yhteispisteytykseen perustuvia ympäristöväittäjiä. Lisäksi toisistaan erotetaan elinkeinonharjoittajien ja ympäristömerkintäjärjestelmien omistajien velvoitteet sen mukaan, koskeeko esittäminen nimenomaista ympäristöväittäjää vai ympäristömerkkiä.**

Väittämän kanssa on asetettava saataville kuluttajille tarkoitetut nimenomaiseen ympäristöväittämään tai ympäristömerkkiin liittyvät tiedot joko fyysisessä tai digitaalisessa muodossa tietovälineen tai linkin kautta. Tiedot voidaan antaa esimerkiksi tuotteen pakkauksessa, mukana tulevissa tuotetiedoissa tai verkkokaupassa. Jos nimenomainen ympäristöväittäjä esitetään suullisesti, esimerkiksi radio- tai televisiomainoksessa, siinä on kerrottava selkeästi, mistä vaaditut perustelutiedot löytyvät, esimerkiksi verkkosivustolta.

Digitaalista muotoa pidetään parhaana tapana tietojen toimittamisen helppouden näkökulmasta, joten elinkeinonharjoittajien olisi toimitettava linkki tai tietoväline, kuten QR-koodi tai vastaava, joka johtaa verkkosivustolle, jolla on saatavilla yksityiskohtaisempia tietoja nimenomaisen ympäristöväättämän tai ympäristömerkin perusteista. Teknisempiä ja yksityiskohtaisempia tietoja annetaan ainoastaan digitaalisesti ja pyynnöstä.

Tuotteita koskevia tietovälineiden määrän olisi oltava rajallinen. Silloin, kun unionin muussa lainsäädännössä edellytetään, että tuotetiedot ovat digitaalisesti saatavilla tietovälineen kautta, tässä direktiivissä edellytetyjen tietojen olisi näin ollen oltava saatavilla saman tietovälineen kautta. Kyseisen tietovälineen olisi täytettävä tässä direktiivissä tai muussa sovellettavassa unionin lainsäädännössä säädetty vaatimukset. Erityisesti silloin, kun tuote kuuluu [kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan] asetuksen tai muun sellaisen unionin lainsäädännön soveltamisalaan, jossa edellytetään digitaalista tuotepassia, tätä digitaalista tuotepassia olisi käytettävä myös tässä direktiivissä edellytetyjen tietojen antamiseksi.

(37) [...]

(38) Kun komissio antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään nimenomaisten ympäristöväättämien **ja ympäristömerkkien** perustelemista koskevia säännöksiä, voi olla tarpeen täydentää myös tällaisten **ympäristöväättämien** esittämistä koskevia säännöksiä. Jos esimerkiksi laaditaan erityisiä elinkaareen perustuvia sääntöjä, jotka koskevat tietyn tuoteryhmän tai alan nimenomaisten ympäristöväättämien perustelemista, voi olla tarpeen lisätä täydentäviä sääntöjä, jotka koskevat näiden sääntöjen perusteella arvioitujen ympäristövaikutusten esittämistä, edellyttämällä, että kokonaisympäristötehokkuutta kuvaavan yhdistelmäindikaattorin yhteydessä on esitettävä kolme tärkeintä ympäristövaikutusta. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään nimenomaisten ympäristöväättämien **ja ympäristömerkkien** esittämistä koskevia säännöksiä.

- (39) Tällä hetkellä unionin markkinoilla käytetään yli 200:aa ympäristömerkkiä. Niissä on merkittäviä eroja siinä, miten ne toimivat esimerkiksi käytettyjen standardien tai menetelmien läpinäkyvyyden ja kattavuuden, tarkistusten tiheyden taikka tarkastusten tai todentamisten tason osalta. Nämä erot vaikuttavat siihen, kuinka luotettavia ympäristömerkeissä esitettävät tiedot ovat. Vaikka EU-ympäristömerkkiin tai sen kansallisiin vastineisiin perustuvilla väittämillä on vankka tieteellinen perusta, merkkien kriteerien kehittäminen on läpinäkyvää ja merkit edellyttävät testausta ja kolmannen osapuolen tekemää todentamista, minkä lisäksi niihin sovelletaan säännöllistä seuranta, on näyttöä siitä, että monet EU:n markkinoilla tällä hetkellä käytettävät ympäristömerkit ovat harhaanjohtavia. Erityisesti monista ympäristömerkeistä puuttuvat riittävät todentamismenettelyt.
- (40) Tapauksissa, joissa ympäristömerkki sisältää kuluttajille suunnattua kaupallista viestintää, jossa annetaan ymmärtää tai luodaan vaikutelma, että tuotteella on myönteinen vaikutus tai ei lainkaan vaikutusta ympäristöön tai että se on vähemmän haitallinen ympäristölle kuin kilpailevat tuotteet, joissa merkkiä ei ole, myös kyseinen ympäristömerkki [...] **olisi perusteltava ja esitettävä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. [...] Kun otetaan huomioon, että ympäristömerkkiä koskevilla kriteereillä ilmaistaan tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristöominaisuuksia koskeva viesti, jonka ympäristömerkki välittää kuluttajille, näiden kriteerien olisi oltava luotettavia. Näin ollen ympäristömerkintäjärjestelmän omistajan olisi varmistettava, että ympäristömerkintäjärjestelmän kriteerit vastaavan ympäristömerkin myöntämiseksi täyttävät tämän direktiivin perusteluvaatimukset.**

(41) Ympäristömerkkien tavoitteena on usein antaa kuluttajille tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien kumulatiivista ympäristövaikutusta kuvaava yhteispistemäärä, jonka avulla tuotteita tai elinkeinonharjoittajia voidaan suoraan vertailla keskenään. Tällainen yhteispisteytys saattaa kuitenkin johtaa kuluttajia harhaan, sillä yhdistelmäindikaattori saattaa peittää tuotteen tiettyjen näkökohtien kielteisiä ympäristövaikutuksia tuotteen muiden näkökohtien myönteisemmällä ympäristövaikutuksilla. Lisäksi eri toimijoiden laatimat merkit eroavat yleensä toisistaan yhteispisteytyksen perustana olevien erityisten menetelmien, kuten tarkasteltujen ympäristövaikutusten tai näille ympäristövaikutusten annettujen painotusten, osalta. Tämä voi johtaa siihen, että sama tuote saa eri pistemäärän tai luokituksen **ympäristömerkin perustana olevasta menetelmästä [...] riippuen. Huolenaihe koskee [...] unionissa [...] käytettyjä ympäristömerkkejä ja esitettyjä ympäristöväittämiä.** Tämä edistää sisämarkkinoiden pirstaloitumista, saattaa asettaa pienemmät yritykset epäedulliseen asemaan ja todennäköisesti johtaa kuluttajia edelleen harhaan ja heikentää heidän luottamustaan ympäristömerkkeihin. Tämän riskin välttämiseksi ja sisämarkkinoiden paremman yhdenmukaistamisen varmistamiseksi nimenomaisia ympäristöväittämiä **ja [...]** ympäristömerkkejä, jotka perustuvat tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien kumulatiivista ympäristövaikutusta kuvaavaan yhteispisteytykseen, ei olisi pidettävä riittävän perusteltuina, elleivät kyseiset yhteispisteytykset perustu unionin sääntöihin, kuten komission tämän direktiivin nojalla antamat delegoidut säädökset, joiden tuloksena ovat sellaiset unionin laajuiset yhdenmukaistetut järjestelmät, jotka koskevat kaikkia tuotteita tai tiettyä tuoteryhmää ja jotka perustuvat yhtenäiseen menetelmään yhdenmukaisuuden ja vertailtavuuden varmistamiseksi. **Jos tällaisia menetelmiä tai sääntöjä ei vielä ole olemassa unionin tasolla, yhteispisteytykseen perustuvat nimenomaiset ympäristöväittämät ja ympäristömerkit voisivat pohjautua kansallisesta lainsäädännöstä johtuvaan aggregointimenetelmään.**

- (42) Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä vihreässä siirtymässä koskevan direktiivin [...], jolla muutetaan direktiiviä 2005/29/EY, mukaisesti sellaisen kestävyysmerkinnän esittäminen, joka ei perustu sertifiointijärjestelmään tai jota viranomaiset eivät ole vahvistaneet, on kaikissa olosuhteissa sopimaton kaupallinen menettely. **Ympäristömerkki on kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä vihreässä siirtymässä koskevassa direktiivissä (EU) 2024/825, jolla muutetaan direktiiviä 2005/29/EY, määritellyn kestävyysmerkinnän alatyypin, kun suurin osa tai kaikki merkin kattamat ominaisuudet ovat ympäristöominaisuuksia. Ympäristöominaisuudet ovat merkissä huomioon otettavat vallitsevat tai merkittävimmit ominaisuudet. Ympäristömerkit kattavat siten ainoastaan tai pääasiassa ympäristöominaisuuksia, mikä korostaa merkkien ympäristöluonnetta. Vain siinä tapauksessa, että ympäristöominaisuudet ovat merkkiin nähden toissijaisia eikä niillä ole merkitystä tuotteen muista tuotteista erottamisen ja myynninedistämisen kannalta, ympäristömerkkiin sovelletaan ainoastaan direktiivissä (EU) 2024/825 tarkoitettuja, kestävyysmerkintöjä koskevia yleisiä säännöksiä. Kestävyysmerkinnöistä poiketen myös viranomaisten käyttöön ottamien ympäristömerkkien olisi perustuttava sertifiointijärjestelmään.**
- (43) Jotta voitaisiin torjua [...] harhaanjohtavia ympäristömerkkejä ja lisätä kuluttajien luottamusta ympäristömerkkeihin, **kaikkien ympäristömerkkien olisi perustuttava joko yksityisten toimijoiden tai viranomaisten perustamiin ympäristömerkintäjärjestelmiin.** Tässä direktiivissä olisi vahvistettava hallintokriteerit, joita kaikkien ympäristömerkintäjärjestelmien on noudatettava, ja täydennettävä siten mainitussa direktiivin 2005/29/EY muuttamista koskevassa ehdotuksessa asetettuja vaatimuksia.

(43 a-1) Sekä kansallisten että alueellisten viranomaisten perustamiin ympäristömerkintäjärjestelmiin sovelletaan yleensä tiettyjä EU:n oikeuden tai kansallisen lainsäädännön menettelyjä, periaatteita tai säännöksiä, joilla varmistetaan tiettyjen menettelyllisten tai sisältövaatimusten täyttyminen, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltaminen unionin oikeuden täytäntöönpanossa. Viranomaisten perustamia ympäristömerkintäjärjestelmiä säännellään yleensä julkisoikeudessa, ja niillä pyritään tiettyihin yleisen edun mukaisiin toimintapoliittisiin tavoitteisiin, kuten kuluttajien tai ympäristön suojeluun. Näin ollen jäsenvaltiot voivat päättää, että ne vapauttavat tällaiset järjestelmät ulkopuolisen asiantuntijan todentamisesta, jos sovellettavat säännöt ja todentamismenettelyt täyttävät tietyt kriteerit, mukaan lukien vastaavuus. Näiden menettelyjen olisi oltava luotettavia, niiden olisi johdettava vertailukelpoisiin päätelmiin ja niillä on osoitettava vastaavuus tässä direktiivissä säädettyyn todentamismenettelyyn nähden. Näin ollen näiden vastaavien menettelyjen toteuttajana olisi oltava kansallinen akkreditointielin tai viranomainen, joka on riippumaton sen ympäristömerkintäjärjestelmän perustavasta yhteisöstä, johon ympäristömerkki liittyy, ja sen on noudatettava toiminnassaan mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta, puolueettomuutta ja tarvittavaa teknistä pätevyyttä. Vastaavilla todentamismenettelyillä olisi varmistettava, että kansalliset tai alueelliset merkintäjärjestelmät täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.

(43 a) Jotta vältettäisiin ympäristömerkkien määrän lisääntyminen entisestään ja varmistettaisiin parempi yhdenmukaistaminen sisämarkkinoilla, uusien ympäristömerkintäjärjestelmien hyväksymistä on rajoitettava siten, että hyväksytään ainoastaan ne järjestelmät, jotka tuottavat lisäarvoa nykyisiin unionin, kansallisiin tai alueellisiin ympäristömerkintäjärjestelmiin verrattuna. Lisäarvoa on arvioitava ympäristömerkin ympäristöominaisuuksien kattavuuden sekä sen perusteella, mitä tuoteryhmiä tai -aloja merkintäjärjestelmä kattaa, miten sillä voidaan tukea pk-yritysten vihreää siirtymää tai mikä ympäristömerkintäjärjestelmän maantieteellinen sijainti on. Oikeusvarmuuden takaamiseksi nykyisissä ympäristömerkintäjärjestelmissä voidaan jatkaa ympäristömerkkien myöntämistä tämän direktiivin mukaisesti.

- (44) Jotta **unionin sisällä** vältettäisiin [...] **julkisten** ympäristömerkintäjärjestelmien lisääntyminen entisestään ja varmistettaisiin parempi yhdenmukaistaminen sisämarkkinoilla, uudet kansalliset tai alueelliset ympäristömerkintäjärjestelmät **sallitaan unionin markkinoilla vain, jos ne voivat osoittaa lisäarvon nykyisiin unionin, kansallisiin tai alueellisiin järjestelmiin verrattuna ja jos ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.** [...]
- (45) Jotta kansainväliselle kaupalle ei luotaisi tarpeettomia esteitä ja jotta voitaisiin varmistaa yhdenvertainen kohtelu unionissa käyttöön otettujen julkisten järjestelmien kanssa, uusia merkintäjärjestelmiä perustavien unionin ulkopuolisten viranomaisten olisi voitava pyytää komissiolta hyväksyntää merkin käytölle unionin markkinoilla. Hyväksynnän edellytyksenä olisi oltava, että järjestelmä [...] **täyttää tämän direktiivin vaatimukset** [...] ja että järjestelmä tuottaa lisäarvoa [...] **nykyisiin unionin, kansallisiin tai alueellisiin järjestelmiin verrattuna.**
- (46) Jos yksityisten toimijoiden perustamia ympäristömerkkijärjestelmiä on liikaa ja ne ovat soveltamisalaltaan päällekkäisiä, ne voivat aiheuttaa sekaannusta kuluttajien keskuudessa tai heikentää heidän luottamustaan ympäristömerkkeihin. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava, että yksityiset toimijat perustavat uusia ympäristömerkkijärjestelmiä ainoastaan, jos ne tarjoavat merkittävää lisäarvoa nykyisiin **unionin**, kansallisiin tai alueellisiin järjestelmiin verrattuna [...] ja **täyttävät kaikki tämän direktiivin vaatimukset.** [...] Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön menettely uusien ympäristömerkkijärjestelmien hyväksymistä varten [...]. Tätä olisi sovellettava sekä unionissa että unionin ulkopuolella perustettuihin järjestelmiin.
- (47) Oikeusvarmuuden takaamiseksi ja uusia kansallisia ja alueellisia virallisesti tunnustettuja ympäristömerkintäjärjestelmiä ja uusia yksityisiä merkintäjärjestelmiä koskevien säännösten täytäntöönpanon valvonnan helpottamiseksi komission olisi julkaistava luettelo tällaisista järjestelmistä, joiden soveltamista voidaan jatkaa unionin markkinoilla tai jotka voivat tulla unionin markkinoille.

- (47 a) Jäsenvaltioissa virallisesti tunnustetuista kansallisista tai alueellisista EN ISO 14024 -standardin tyypin I ympäristömerkkijärjestelmistä olisi ilmoitettava komissiolle, jotta ne voidaan vapauttaa tämän direktiivin 10 artiklan mukaisesta todentamismenettelystä edellyttäen, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön menettely tämäntyyppisten merkintäjärjestelmien virallista tunnustamista varten. Yhden jäsenvaltion antaman hyväksynnän olisi oltava riittävä koko unionin markkinoilla. Komission olisi sisällytettävä ilmoitetut EN ISO 14024 -standardin tyypin I ympäristömerkkijärjestelmät tähän vaatimustenmukaisten ympäristömerkintäjärjestelmien luetteloon. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle, jos kyseiset merkit eivät enää täytä tunnustamisperusteita. Näiden merkintäjärjestelmien olisi täytettävä myös vaatimukset, jotka asetetaan direktiivissä 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä vihreässä siirtymässä koskevalla direktiivillä. Direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan s alakohdan mukaan näihin EN ISO 14024 -standardin tyypin I merkkeihin perustuvien ympäristöväittämien on katsottava vastaavan tunnustettua erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa.
- (48) Jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden yhdenmukainen lähestymistapa yksityisten toimijoiden kehittämien ympäristömerkintäjärjestelmien arviointiin ja hyväksymiseen ja vahvistaa komission hyväksymismenettely ehdotetuille [...] viranomaisten perustamille järjestelmille, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä yhteiset säännöt, joissa täsmennetään tällaisten ympäristömerkintäjärjestelmien hyväksymistä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset, jotka koskevat **erityisesti lisäarvon arvioimista**, liiteasiakirjojen muoto ja sisältö sekä tällaisten järjestelmien hyväksymismenettelyä koskevat säännöt. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁸ mukaisesti. **Jos uudelle ympäristömerkintäjärjestelmälle on myönnetty hyväksyntä ja se on todennettu 10 artiklan mukaisesti ja tuloksena on laadittu vaatimustenmukaisuustodistus, järjestelmästä voidaan myöntää unionin markkinoilla käytettäviä ympäristömerkkejä.**

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (49) On olennaisen tärkeää, että nimenomaiset ympäristöväittämät **ja ympäristömerkit** vastaavat asianmukaisesti väittämän **tai merkin** kattamia **ympäristöominaisuuksia** [...] ja että niissä otetaan huomioon viimeisin tieteellinen näyttö, **tekniset tiedot tai kansainväliset standardit**. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että **nimenomaisen ympäristöväittämän tuottava** [...] elinkeinonharjoittaja **tai ympäristömerkin myöntävä ympäristömerkintäjärjestelmän omistaja** tarkistaa ja päivittää **tarvittaessa** väittämän **tai merkin** perustelut [...] vähintään viiden vuoden välein, jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin vaatimusten noudattaminen.
- (50) Sen varmistamiseksi, että nimenomaiset ympäristöväittämät **ja ympäristömerkit** ovat luotettavia, on tarpeen, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön menettelyjä sen todentamiseksi, että nimenomaiset ympäristöväittämät [...] tai ympäristömerkintäjärjestelmät **ja vastaavat ympäristömerkit** noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia.
- Elinkeinoonharjoittajien on esitettävä nimenomaiset ympäristöväittämänsä, jotta perusteluvaatimusten täyttyminen voidaan todentaa, ja ympäristömerkintäjärjestelmän omistajien on puolestaan toimitettava ympäristömerkintäjärjestelmänsä ja vastaava ympäristömerkki, jotta perusteluvaatimusten ja ympäristömerkintäjärjestelmän vaatimusten täyttyminen voidaan todentaa. Elinkeinoonharjoittajat voivat käyttää vaatimustenmukaisten ympäristömerkintäjärjestelmien niille myöntämiä merkkejä ilman tämän direktiivin mukaista todentamismenettelyä.**

(51) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat valvoa tehokkaammin tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanoa ja jotta voitaisiin mahdollisimman hyvin estää perusteettomien nimenomaisten ympäristöväittämien [...] **ja** ympäristömerkkien esiintyminen markkinoilla, direktiivissä vahvistettuja yhdenmukaistettuja vaatimuksia noudattavien todentajien olisi tarkistettava, että niin nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkintäjärjestelmien ja vastaavien ympäristömerkkien** perustelemissa kuin niiden esittämisessäkin käytettävät tiedot täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Jotta vältetään kuluttajien harhaanjohtaminen, todentaminen olisi joka tapauksessa tehtävä ennen **nimenomaisten** ympäristöväittämien julkistamista tai **ympäristömerkintäjärjestelmien ja vastaavien ympäristömerkkien saataville asettamista** [...]. Todentaja voi tarvittaessa ilmoittaa useita tämän direktiivin vaatimusten mukaisia tapoja esittää nimenomainen ympäristöväittäjä **tai ympäristömerkki** [...]. Jotta elinkeinonharjoittajien **tai ympäristömerkintäjärjestelmien omistajien** olisi helpompi noudattaa nimenomaisten ympäristöväittämien [...] **ja** ympäristömerkkien perustelemista [...] koskevia sääntöjä, todentamisessa olisi otettava huomioon väittämän tai ympäristömerkin luonne ja sisältö sekä se, vaikuttavatko ne direktiivin 2005/29/EY kannalta sopimattomilta.

- (52) Jotta elinkeinonharjoittajat saisivat koko sisämarkkinoilla oikeusvarmuuden siitä, että nimenomaiset ympäristöväittämät **tai ympäristömerkintäjärjestelmät ja vastaavat ympäristömerkit** ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnustettava vaatimustenmukaisuustodistus kaikkialla unionissa. [...]
Vaatimustenmukaisuustodistus ei kuitenkaan saisi vaikuttaa direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanoa valvovien viranomaisten tai tuomioistuinten toteuttamaan ympäristöväittämän arviointiin.
- (53) Nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkintäjärjestelmien **ja vastaavien ympäristömerkkien** todentamista koskevien säännösten yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi ja tämän direktiivin todentamista koskevien säännösten täytäntöönpanon valvonnan helpottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä vaatimustenmukaisuustodistusten yhteinen muoto ja tällaisten todistusten tekniset myöntämiskeinot. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁹ mukaisesti.

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (53 a) Todentajan olisi oltava asetuksen (EY) N:o 765/2008²⁰ mukaisesti akkreditoitu ulkopuolinen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos tai asetuksen (EY) N:o 1221/2009 2 artiklan 20 kohdassa määritelty ympäristötodentaja. Näin ollen akkreditoituihin todentajiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 säännöksiä, myös II lukua. [...] Todentajan olisi lisäksi suoritettava tehtävänsä puolueettomasti ja objektiivisesti. Todentajan toimintaa koskevien toimintatapojen ja menettelyjen ja niiden hallinnoinnin on oltava syrjimättömiä. Akkreditoidun todentajan olisi täytettävä standardiin EN ISO/IEC 17029 ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Yleiset periaatteet ja validointi- ja todentamiselimiä koskevat vaatimukset” sisältyvät vaatimukset.
- (53 b) Asetuksella (EU) N:o 1024/2012 perustettu sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä, jäljempänä ’IMI-järjestelmä’, on komission yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kehittämä verkossa toimiva sovellus. Se muodostaa keskitetyn yhteydenpitojärjestelmän, joka helpottaa jäsenvaltioiden viranomaisten välistä rajojen yli tapahtuvaa tietojenvaihtoa ja keskinäistä avunantoa. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava tiedot todentajan akkreditoinnista tai toimiluvan myöntämisestä IMI-järjestelmän kautta, ja ne voivat valita, tekevätkö ilmoituksen akkreditointi- tai toimilupaelimet vai toimivaltaiset viranomaiset. Jäsenvaltioiden tämän direktiivin soveltamista ja täytäntöönpanoa varten nimeämien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava avustaa toinen toisiaan säännöllisissä tarkastuksissa ja vaihtaa tietoja keskenään käyttämällä suojattuna alustana IMI-järjestelmää. Jotta voidaan tukea kansallisia toimivaltaisia viranomaisia tämän direktiivin täytäntöönpanossa, niillä olisi oltava suora pääsy vaatimustenmukaisuustodistuksiin, jotka olisi tallennettava IMI-järjestelmään ja jotka todentajien olisi pidettävä ajan tasalla IMI-järjestelmään yhdistetyn julkisen käyttöliittymän kautta.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (53 c) **Komissio asettaa nämä tiedot julkisesti saataville, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja antaa kansalaisille ja yrityksille helppo pääsy selkeään, luotettavaan ja käyttäjäystävälliseen monikieliseen tietoon siitä, miten tämän direktiivin vaatimuksia voidaan noudattaa, mukaan lukien ajantasainen luettelo akkreditoiduista todentajista sekä luettelo vaatimustenmukaisuustodistuksista, jotka kyseiset todentajat ovat tallentaneet IMI-järjestelmään siihen yhdistetyn julkisen käyttöliittymän kautta. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1724 perustettu yhteinen digitaalinen palveluväylä ja sen ”Sinun Eurooppasi” -käyttäjäliittymä ja siihen liittyvät kansalliset portaalit ovat asianmukainen väline tämän tavoitteen saavuttamiseksi.**
- (54) **Mikro- ja pk-yritysten pitäisi voida hyötyä kestävämpien tuotteiden markkinoiden tarjoamista mahdollisuuksista, mutta niille koituvat kustannukset ja vaikeudet saattavat olla suhteellisesti suurempia joidenkin nimenomaisten ympäristöväättämien perustelemista ja todentamista koskevien vaatimusten osalta. Jäsenvaltioiden ja komission olisi annettava riittävästi tietoa ja lisättävä tietoisuutta siitä, miten tämän direktiivin vaatimuksia voidaan noudattaa. Komission ja jäsenvaltioiden toteuttamat tukitoimet voisivat käsittää kohdennetun ja erikoistuneen koulutuksen sekä erityisen avun ja tuen, mukaan lukien rahoitus, antamisen niille pk-yrityksille, erityisesti mikroyrityksille, jotka haluavat esittää tuotteitaan tai toimintaansa koskevia nimenomaisia ympäristöväättämiä. Jäsenvaltiot voivat kuulla pk-yrityksiä edustavia järjestöjä siitä, minkälaisia toimenpiteitä pk-yritykset pitävät hyödyllisinä. Koska elinkaariarvioinnilla on tärkeä rooli nimenomaisten ympäristöväättämien perustelujen arvioinnissa, komission olisi tarjottava elinkaariarvioinnin laskentavälineitä, mukaan lukien asiaankuuluvat datavarannot. Jäsenvaltioiden on toimia toteuttaessaan noudatettava valtioneuvoston suositusta.**

- (54 a) Sen varmistamiseksi, että pienimpiin yrityksiin kohdistuvat vaikutukset ovat oikeasuhteisia ja että kaikki elinkeinonharjoittajat lopulta noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä niitä koskevia velvoitteita, mikroyritysten olisi voitava hyötyä myöhemmästä soveltamispäivästä tiettyjen velvoitteiden osalta, jotta niillä olisi riittävästi aikaa mukauttaa toimintaansa ja menettelyjään vastaavasti.
- (55) Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset unionin markkinoilla sekä se, että tuotteen tai elinkeinonharjoittajan **ympäristöominaisuuksia** [...] koskevat **nimenomaiset ympäristöväittämät tai ympäristömerkit** perustuvat luotettaviin, vertailukelpoisiin ja todennettavissa oleviin tietoihin, on tarpeen vahvistaa yhteiset täytäntöönpanon valvontaa ja vaatimusten noudattamista koskevat säännöt.
- (56) Sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin tavoitteet saavutetaan ja vaatimukset pannaan tehokkaasti täytäntöön, jäsenvaltioiden olisi nimettävä omat toimivaltaiset viranomaisensa, jotka vastaavat tämän direktiivin soveltamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta. Koska tämän direktiivin 5 ja 6 artikla kuitenkin täydentävät läheisesti direktiivin 2005/29/EY säännöksiä, jäsenvaltioiden olisi myös voitava nimetä niiden täytäntöönpanoa varten toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat samat kuin direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanon valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Johdonmukaisuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi tätä valintaa tehdessään voitava käyttää niitä täytäntöönpanokeinoja ja -valtuuksia, jotka ne ovat vahvistaneet direktiivin 2005/29/EY 11 artiklan mukaisesti, poiketen tässä direktiivissä säädetyistä täytäntöönpanosäännöistä. **Jäsenvaltiot voivat myös nimetä tämän direktiivin säännösten soveltamisesta ja täytäntöönpanosta vastaaviksi viranomaisiksi samat toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanosta. Tämän direktiivin muiden kuin 5 ja 6 artiklan täytäntöönpanon osalta jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa poiketa tässä direktiivissä vahvistetuista täytäntöönpanosäännöistä.** Tapauksissa, joissa jäsenvaltion alueella on useampi kuin yksi nimetty toimivaltainen viranomainen, ja jotta voidaan varmistaa toimivaltaisten viranomaisten tehtävien tehokas hoitaminen, jäsenvaltion olisi varmistettava kaikkien nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten välinen tiivis yhteistyö.

- (56 a) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä jäsenvaltioiden valtiosääntöperinteessä tunnustettuja periaatteita. Sen vuoksi tätä direktiiviä olisi tulkittava ja sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti. Kun toimivaltaiset viranomaiset käyttävät tässä direktiivissä säädettyjä valtuuksia, niiden olisi otettava tasapuolisesti huomioon perusoikeuksien suojaamat edut.
- (57) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava vähimmäismäärä tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuuksia, jotta ne voivat varmistaa, että **elinkeinonharjoittajat ja ympäristömerkintäjärjestelmien omistajat** noudattavat tätä direktiiviä, nopeuttaa ja tehostaa keskinäistä yhteistyötä ja estää markkinatoimijoita rikkomasta tätä direktiiviä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksella (EU) 2017/2394²¹ kuluttajansuojaviranomaisille jo annettuja valtuuksia. Näiden valtuuksien olisi oltava riittävät, jotta niiden avulla voidaan puuttua tehokkaasti täytäntöönpanoa koskeviin haasteisiin verkkokaupassa ja digitaalisessa toimintaympäristössä ja estää sääntöjä laiminlyöviä markkinatoimijoita käyttämästä hyväkseen täytäntöönpanojärjestelmän aukkoja sijoittautumalla jäsenvaltioihin, joiden toimivaltaisilla viranomaisilla ei välttämättä ole valmiuksia puuttua laittomiin käytäntöihin.
- (58) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava käyttää kaikkia tapauksen tosiseikkoja ja olosuhteita todisteena tutkinnassaan.
- (59) Jotta unionin markkinoilla ei esiintyisi harhaanjohtavia ja perustelemattomia nimenomaisia ympäristöväittämiä **ja ympäristömerkkejä**, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkastettava säännöllisesti esitetyt nimenomaiset ympäristöväittämät ja sovelletut ympäristömerkintäjärjestelmät sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset täyttyvät.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

- (60) Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tämän direktiivin vaatimusten rikkomisen, niiden olisi toteutettava arviointi ja sen tulosten perusteella ilmoitettava elinkeinonharjoittajalle **tai ympäristömerkintäjärjestelmän omistajalle** havaitusta rikkomisesta ja vaadittava elinkeinonharjoittajaa **tai ympäristömerkintäjärjestelmän omistajaa toteuttamaan korjaavia toimia, jos toimivaltainen viranomainen katsoo sen tarpeelliseksi ja asianmukaiseksi**. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava elinkeinonharjoittajaa **tai ympäristömerkintäjärjestelmän omistajaa** ryhtymään tehokkaisiin ja nopeisiin toimiin rikkomisen korjaamiseksi, jotta vaatimustenvastaisen nimenomaisen ympäristöväittämän tai vaatimustenvastaisen ympäristömerkintäjärjestelmän harhaanjohtava vaikutus kuluttajiin olisi mahdollisimman pieni. **Toimivaltaisen viranomaisen edellyttämien** korjaavien toimien olisi oltava oikeassa suhteessa havaittuun rikkomiseen ja sen odotettavissa oleviin kuluttajiin kohdistuviin haitallisiin vaikutuksiin. **Korjaavia toimenpiteitä voisivat olla esimerkiksi mainontaan tehtävät muutokset, tuotteiden uudelleenmerkinnät taikka verkkosivustolla tai tiedotusvälineissä olevaan sisältöön tehtävät korjaukset. Jos nimenomaisen ympäristöväittämän tuottava elinkeinonharjoittaja, ympäristömerkintäjärjestelmän omistaja tai ympäristömerkin esittävä elinkeinonharjoittaja ei toteuta korjaavia toimia tai jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että korjaavia toimia toteuttaa sellaisen tuotteen jakelija, jossa on esitetty vaatimustenvastainen nimenomainen ympäristöväittäjä tai ympäristömerkki ja jonka ne ovat asettaneet saataville markkinoilla. Korjaavien toimenpiteiden toteuttaminen ei myöskään estä seuraamusten määräämistä, sillä korjaavan toimenpiteen tarkoituksena on korjata vaatimustenvastainen tilanne, kun taas seuraamus on rankaisutoimi.**
- (61) Jos rikkominen ei rajoitu niiden kansalliseen alueeseen ja jos nimenomainen ympäristöväittäjä **tai ympäristömerkki** on levinnyt elinkeinonharjoittajien välillä, toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava muille jäsenvaltioille tekemänsä arvioinnin tuloksista ja kaikista toimista, jotka ne ovat vaatineet vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa toteuttamaan.
- (62) Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkastettava unionin markkinoilla olevia nimenomaisia ympäristöväittämiä **ja ympäristömerkintäjärjestelmiä ja vastaavia ympäristömerkkejä**, kun niillä on hallussaan asiaankuuluvia tietoja, mukaan lukien kolmansien osapuolten esittämät perustellut huolet, ja tehtävä tarkastukset näiden tietojen perusteella. Kolmansien osapuolten, jotka esittävät huolensa, olisi pystyttävä osoittamaan, että niillä on riittävä etu tai että niiden oikeus on heikentynyt.

- (63) Sen varmistamiseksi, että elinkeinonharjoittajia **ja ympäristömerkintäjärjestelmien omistajia** saadaan tehokkaasti estettyä olemasta noudattamatta tämän direktiivin vaatimuksia, jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että nämä säännöt pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamusten johdonmukaisemman soveltamisen helpottamiseksi on tarpeen vahvistaa yhteiset, **ohjeelliset** ja ei-tyhjentevät kriteerit rikkomistapauksissa määrättävien seuraamusten tyyppien ja tasojen määrittämiseksi. Näihin kriteereihin olisi sisällyttävä muun muassa rikkomisen luonne ja vakavuus sekä rikkomisesta saatu taloudellinen hyöty [...].
- (64) [...]
- (65) On erityisen tärkeää, että antaessaan delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti komissio toteuttaa valmisteluvaiheessa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa²² vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (66) Arvioidakseen lainsäädännön toimivuutta sen tavoitteisiin nähden komission olisi toteutettava tämän direktiivin arviointi ja esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tärkeimmistä havainnoista. Tämän direktiivin arviointia varten jäsenvaltioiden olisi kerättävä säännöllisesti tietoja direktiivin soveltamisesta ja toimitettava ne komissiolle vuosittain.

²² EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (67) Jos komissio katsoo tämän direktiivin seurannan ja arvioinnin tulosten perusteella aiheelliseksi ehdottaa tämän direktiivin uudelleentarkastelua, olisi myös harkittava sellaisten lisäsäännösten toteuttamiskelpoisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta, joilla veloitetaan käyttämään yhteistä menetelmää nimenomaisten ympäristövaihtamien **tai ympäristömerkkien** perustelemiseksi, laajennetaan **tiettyjä** vaarallisia aineita sisältäviä tuotteita koskevia ympäristövaihtamia koskevaa kieltoa [...] tai yhdenmukaistetaan edelleen **ympäristöominaisuuksia** [...] koskevien erityisten ympäristövaihtamien perustelemista koskevia vaatimuksia.
- (68) Haitallisimpien aineiden käyttö, erityisesti niiden käyttö kuluttajatuotteissa, olisi lopulta lopetettava unionissa asteittain, jotta voidaan välttää ja estää ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia merkittäviä haittoja. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1272/2008²³ kielletään vaarallisia kemikaaleja sisältävien seosten ja aineiden merkitseminen ”myrkyttömiksi”, ”vaarattomiksi”, ”ympäristöystävällisiksi”, ”ekologisiksi” tai muilla lausekkeilla, jotka antavat ymmärtää, että aine tai seos ei ole vaarallinen, tai kyseisen aineen tai seoksen luokituksen kanssa ristiriitaisilla lausekkeilla. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä velvoite täytetään. Kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa annetun sitoumuksen mukaisesti komissio [...] **on julkaissut tiedonannon välttämättömien käyttötarkoitusten käsitettä EU:n kemikaalilainsäädännössä ohjaavista kriteereistä ja periaatteista**²⁴.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

²⁴ **Komission tiedonanto – Välttämättömien käyttötarkoitusten käsitettä EU:n kemikaalilainsäädännössä ohjaavat kriteerit ja periaatteet (EUVL C, C/2024/2894, 26.4.2024).**

- (69) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli parantaa sisämarkkinoiden toimintaa sisämarkkinoilla toimivien talouden toimijoiden ja ympäristöväittämiin **ja ympäristömerkkeihin** luottavien kuluttajien kannalta, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (70) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²⁵ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (71) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2012²⁶ liitettä olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta helpotetaan toimivaltaisten viranomaisten välistä hallinnollista yhteistyötä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä.
- (72) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394²⁷ liitettä olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan vahvistaa tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä.

²⁵ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä ja komission päätöksen 2008/49/EY kumoamisesta (IMI-asetus) (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 1).

²⁷ EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1.

(73) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828²⁸ liitettä I olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä vahvistettujen kuluttajien yhteisten etujen suojeleminen.

(73 a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1724²⁹ liitettä I olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan helpottaa läpinäkyvää tietojenvaihtoa tämän direktiivin vaatimuksista ja niiden noudattamisesta. EU:n tasolla on annettu useita tähän liittyviä yrityksiä koskevia säädöksiä, muun muassa säädökset, joissa yritysten edellytetään noudattavan yritysten kestävää toimintaa koskevaa huolellisuusvelvoitetta, sekä ne säädökset, joissa edellytetään kestävyysliittymien tietojen antamista sijoittajille, kuluttajille ja muille sidosryhmille. Tämän vuoksi asetuksessa (EU) 2018/1724 olisi sallittava asiaankuuluvan tiedon levittäminen riittävän johdonmukaisella ja kattavalla tavalla sovellettavan unionin lainsäädännön perusteella, sen säännösten mukaisesti ja tässä asetuksessa säädetyllä tavalla,

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2020/1828, annettu 25 päivänä marraskuuta 2020, kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta (EUVL L 409, 4.12.2020, s. 1).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltoamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan nimenomaisiin ympäristöväittämiin, joita elinkeinonharjoittajat esittävät **vapaaehtoisesti** tuotteista tai elinkeinonharjoittajista, **ja ympäristömerkintäjärjestelmiin, joiden mukaisesti käytetään vastaavia ympäristömerkkejä, elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisissä kaupallisissa menettelyissä.**
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta nimenomaisiin ympäristöväittämiin, **ympäristömerkkeihin tai ympäristömerkintäjärjestelmiin**, joita säännellään tai perustellaan seuraavissa säädöksissä vahvistetuilla säännöillä:
 - a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010³⁰ [...];
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848³¹;
 - c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369³²;
 - d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY³³;

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

- e) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011³⁴ ja **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) [numero julkaistaan myöhemmin] (tuleva päivitetty rakennustuoteasetus);**
- f) [...]
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009³⁵;
- h) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/94/EY³⁶;
- i) [...];
- j) **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1542³⁷;**
- k) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY³⁸;
- l) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852³⁹;
- m) [...];
- n) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU⁴⁰;

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5).

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/94/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja (EYVL L 12, 18.1.2000, s. 16).

³⁷ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1542, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2023, akuista ja paristoista ja jätteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta.**

³⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

- o) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU⁴¹ ja muut rahoituspalveluja, rahoitusvälineitä ja rahoitustuotteita koskevat unionin, kansalliset ja kansainväliset säännöt, standardit tai ohjeet;
- oa) **neuvoston direktiivi 92/43/ETY⁴²;**
- ob) **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) [numero julkaistaan myöhemmin] (Refuel EU Aviation -asetus)^[...];**
- oc) **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/740⁴³;**
- od) **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2413⁴⁴;**
- p) muut [...] unionin **säädökset** [...], joissa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti tiettyjä tuotteita tai elinkeinonharjoittajia koskevia nimenomaisia ympäristövääntämiä voidaan esittää tai on esitettävä, tai unionin säännöt, joissa vahvistetaan tiettyjen tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden arviointia tai esittämistä koskevia vaatimuksia taikka **ympäristömerkkejä tai ympäristömerkintäjärjestelmiä** koskevia edellytyksiä, **jollei** kyseisissä muissa unionin säädöksissä toisin säädetä.

[...]

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tiettyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁴² **Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta.**

⁴³ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/740, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden ominaisuuksien osalta, asetuksen (EU) 2017/1369 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1222/2009 kumoamisesta (EUVL L 177, 5.6.2020, s. 1).**

⁴⁵ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/2413, annettu 18 päivänä lokakuuta 2023, direktiivin (EU) 2018/2001, asetuksen (EU) 2018/1999 ja direktiivin 98/70/EY muuttamisesta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisen osalta sekä neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 kumoamisesta (EUVL L, 2023/2413, 31.10.2023).**

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- (1) 'ympäristöväittämällä' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan o alakohdassa määriteltyä ympäristöväittämää;
- (2) 'nimenomaisella ympäristöväittämällä' ympäristöväittämää, **joka on esitetty kirjallisesti tai suullisesti, myös audiovisuaalisten välineiden kautta, lukuun ottamatta** ympäristömerkkejä;
- (3) 'elinkeinonharjoittajalla' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan b alakohdassa määriteltyä elinkeinonharjoittajaa;
- (4) 'tuotteella' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan c alakohdassa määriteltyä tuotetta;
- (5) 'kuluttajalla' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä kuluttajaa;
- (6) 'elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisillä kaupallisilla menettelyillä' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan d alakohdassa määriteltyjä elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä kaupallisia menettelyjä;
- 6 a) **'nimenomaisen ympäristöväittämän tuottamisella' sitä, että elinkeinonharjoittaja esittää nimenomaisen ympäristöväittämän ensimmäisen kerran kuluttajalle unionissa elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisessä kaupallisessa menettelyssä, tai sitä, että kyseisen väittämän ensimmäisen kerran esittänyt sama elinkeinonharjoittaja toistaa myöhemmin tämän väittämän elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisessä kaupallisessa menettelyssä;**
- (7) 'kestävyysmerkinnällä' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan q alakohdassa määriteltyä kestävyysmerkintää;
- (8) 'ympäristömerkillä' kestävyysmerkintää, joka kattaa ainoastaan tai pääasiassa tuotteen, prosessin tai elinkeinonharjoittajan **ympäristöominaisuudet**;

- 8 a) 'ympäristömerkintäjärjestelmällä' sertifiointijärjestelmää, jolla vahvistetaan, että tuote, prosessi tai elinkeinonharjoittaja täyttää tietyt vaatimukset, ja jonka mukaisesti vastaavaa ympäristömerkkiä käytetään;
- 8 b) 'yhdistetyllä ympäristömerkillä' ympäristömerkkiä, jossa esitetään tuotteen tai elinkeinonharjoittajan kahden tai useamman ympäristövaikutuksen kumulatiivinen tai yhdistetty ympäristöluokitus tai -pisteytys;
- 8 c) 'ympäristömerkintäjärjestelmän omistajalla' luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka on vastuussa tietyn ympäristömerkintäjärjestelmän kehittämisestä ja ylläpidosta;
- (9) 'tuoteryhmällä' sellaisten tuotteiden joukkoa, joita käytetään samaan tarkoitukseen tai jotka ovat käytön kannalta samanlaisia tai joiden toiminnalliset ominaisuudet ovat samanlaisia;
- (10) 'sertifiointijärjestelmällä' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan r alakohdassa määriteltä sertifiointijärjestelmää;
- (11) 'todentamisella' vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä, jonka todentaja toteuttaa todentaakseen, ovatko nimenomaisten ympäristövaihtamien perustelut [...] tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisia tai ovatko ympäristömerkintäjärjestelmät **ja vastaavat ympäristömerkit** tämän direktiivin mukaisia;
- (12) 'arvoketjulla' kaikkia toimintoja ja prosesseja, jotka ovat osa tuotteen elinkaarta tai elinkeinonharjoittajan toimintaa, mukaan lukien uudelleenvalmistus;
- (13) 'elinkaarella' tuotteen elinkaaren peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä vaiheita, joita ovat raaka-aineiden hankinta tai niiden tuotanto luonnonvaroista, esikäsittely, valmistus, varastointi, jakelu, asentaminen, käyttö, kunnossapito, korjaaminen, päivittäminen, kunnostaminen ja uudelleenkäyttö sekä käytöstäpoisto;
- (14) 'ensisijaisella tiedolla' tietoa, jonka elinkeinonharjoittaja mittaa tai kerää suoraan yhdestä tai useammasta laitoksesta, jotka edustavat elinkeinonharjoittajan toimintaa;

- (15) 'toissijaisella tiedolla' tietoa, joka perustuu muihin lähteisiin kuin ensisijaiseen tietoon, mukaan lukien kirjallisuustutkimukset, tekniset tutkimukset ja patentit;
- (16) 'yleisöllä' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä ja näiden henkilöiden yhteenliittymiä, elinkeinonharjoittajia tai ryhmiä;
- (17) 'ympäristötehokkuudella' tietyn tuotteen tai tuoteryhmän taikka elinkeinonharjoittajan tai toimialan tehokkuutta, joka liittyy kyseisen tuotteen tai tuoteryhmän taikka kyseisen elinkeinonharjoittajan tai toimialan toiminnan ympäristönäkökohtiin tai ympäristövaikutuksiin;
- (18) 'ympäristönäkökohdalla' elinkeinonharjoittajan tai toimialan toiminnan taikka tuotteiden tai tuoteryhmien sellaista osaa, joka on tai voi olla vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa;
- (19) 'ympäristövaikutuksella' mitä tahansa ympäristöön kohdistuvaa positiivista tai negatiivista muutosta, joka on kokonaan tai osittain seurausta elinkeinonharjoittajan tai toimialan toiminnasta taikka tuotteesta tai tuoteryhmästä sen elinkaaren aikana;

19 a) [...]

19 b) 'asettamisella saataville markkinoilla' asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltäviä asettamista saataville markkinoilla;

19 c) 'ympäristöominaisuudella' ympäristönäkökohtaa, ympäristövaikutusta tai ympäristötehokkuutta;

19 d) 'ilmastotekoväittämällä' ilmastoon liittyvää nimenomaista ympäristöväittämää, jossa elinkeinonharjoittaja väittää [...] edistäneensä ilmastotoimia ostamalla päästöhyvityksiä, joita se ei kuitenkaan käytä omien päästöjensä osan kompensointiin;

19 e) 'kompensaatiöväittämällä' ilmastoon liittyvää nimenomaista ympäristöväittämää, jossa elinkeinonharjoittaja väittää kompensoineensa osan päästöistään [...] ostamalla päästöhyvityksiä; [...]

- 19 f) 'kasvihuonekaasujen kokonaispäästöillä' elinkeinonharjoittajan scope 1-, 2- ja 3 -luokkien päästöjä ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttitonneina ja laskettuna scope 1-, 2- ja 3 -luokkien päästöjä ja kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä koskevien ilmoittamisvaatimusten ja niihin liittyvien soveltamisvaatimusten mukaisesti noudattaen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/34/EU kestävyysraportointistandardien osalta;
- 19 g) 'pk-yrityksillä' pieniä ja keskisuuria yrityksiä, sellaisina kuin ne määritellään mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 1993 annetun komission suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevassa 2 artiklan 1 kohdassa.

3 artikla

Nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkkien perusteleminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elinkeinonharjoittaja, **joka tuottaa nimenomaisen ympäristöväittämän**, tekee arvioinnin kyseisen nimenomaisen ympäristöväittämän perustelemiseksi. Tässä arvioinnissa on
 - a) täsmennettävä, liittyykö väittämä koko tuotteeseen, tuotteen osaan tai tuotteen tiettyihin näkökohtiin tai elinkeinonharjoittajan kaikkiin toimintoihin tai toimintojen tiettyyn osaan tai näkökohtaan sen mukaan, mikä on väittämän kannalta merkityksellistä;
 - b) käytettävä laajalti tunnustettua tieteellistä näyttöä ja tarkkoja tietoja ja otettava huomioon asiaankuuluvat menetelmät sekä kansainväliset standardit, **sellaisina kuin ne on määritellyt asetuksen (EU) N:o 1025/2012⁴⁵ 2 artiklan 1 alakohdassa**;

⁴⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta.

- c) **osoitettava, että** väittämän kohteena olevat **ympäristöominaisuudet** [...] ovat **merkityksellisiä ja** merkittäviä **erityisesti** elinkaaren näkökulmasta;
- d) otettava huomioon kaikki ympäristönäkökohdat tai ympäristövaikutukset, jotka ovat merkittäviä ympäristötehokkuuden arvioinnin kannalta, jos väittäjä koskee ympäristötehokkuutta;
- e) osoitettava, että väittäjä ei vastaa vaatimuksia, jotka on asetettu lainsäädännössä tuoteryhmään kuuluville tuotteille tai toimialan elinkeinonharjoittajille;
- f) [...]
- g) **osoitettava, että** [...] väittämän kohteena olevien ympäristöominaisuuksien [...] parantaminen ei aiheuta merkittävää haittaa **minkään asetuksen (EU) 2020/852⁴⁶ 17 artiklassa vahvistettujen ympäristötavoitteiden osalta** [...];
- h) [...]
- i) oltava elinkeinonharjoittajan käytettävissä olevat ensisijaiset tiedot väittämän kohteena olevista ympäristöominaisuuksista [...];
- j) oltava ympäristöominaisuuksia [...] koskevia asiaankuuluvia toissijaisia tietoja, jotka edustavat väittämän kohteena olevan tuotteen tai elinkeinonharjoittajan erityistä arvoketjua, silloin kun ensisijaisia tietoja ei ole saatavilla.

1 a. Kun elinkeinonharjoittajaa koskeva nimenomainen ympäristöväittäjä liittyy ilmastoon, mukaan lukien päästöhyvitysten käyttöön perustuvat väittämät, arvioinnissa on tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi otettava huomioon kyseisen väittämän erityinen luonne ja erityiset näkökohdat sen varmistamiseksi, että kuluttajilla on hyvät tiedot päästöhyvitysten käytöstä ja vaikutuksista. Tässä arvioinnissa on tapauksen mukaan muun muassa

⁴⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

a-1) [...]

- a) yksilöitävä [...] elinkeinonharjoittajan kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt sekä niiden vähennykset, päästöihin liittyvä tuleva ympäristötehokkuus [...] ja käytetyt päästöhyvitykset, mukaan lukien kertyneiden päästöhyvitysten määrä hiilidioksidiekvivalenttitonneina, joista jokainen on esitettävä erikseen ja täsmennettävä asiaankuuluva ajanjakso;**
- b) [...] täsmennettävä, liittyvätkö käytetyt päästöhyvitykset päästövähennyksiin vai [...] hiilenpoistoihin, muodostavatko asiaankuuluvat päästövähennykset tai hiilenpoistot panoksen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen toimintavaltiossa, [...] ovatko poistumat pysyviä vai tilapäisiä, [...] minkä järjestelmän mukaisesti [...] hyvitykset on todennettu ja sertifioitu ja mistä rekisteristä ne on myönnetty;**
- c) [...]**
- d) [...]**
- e) jos nimenomainen ympäristöväättämä on kompensatioväättämä, jonka mukaan elinkeinonharjoittajalla on kasvihuonekaasupäästöjen osalta neutraali, tavanomaista vähäisempi tai myönteinen vaikutus ympäristöön, arvioinnissa on myös**
 - i) osoitettava, että elinkeinonharjoittaja on asettanut [...] direktiivin 2013/34/EU, niiltä osin kuin se koskee kestävyysraportointistandardeja, mukaisen nettonollatavoitteen ja on hiilestä irtautumisen reitillä tavoitteen saavuttamiseksi;**
 - ii) ilmoitettava se prosenttiosuus kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä, joka on tasapainotettu päästöhyvityksiä käyttämällä tietyllä aikavälillä.**

Poiketen siitä, mitä a, d ja e alakohdassa säädetään, elinkeinonharjoittajien, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyjä mikroyrityksiä ja pieniä tai keskisuuria yrityksiä, jotka eivät ole direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, on sovellettava a, b ja e kohdassa säädettyjä velvoitteita ainoastaan scope 1 ja scope 2 -päästöjen osalta.

Jotta voidaan varmistaa 1 a kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano, komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan sitä arviointia koskevat yksityiskohtaisemmat säännöt, joka ilmastoon liittyvän nimenomaisen ympäristöväittämän, myös päästöhyvitysten käyttöön perustuvan väittämän, tuottavan elinkeinonharjoittajan on tehtävä kyseisen väittämän perustelemiseksi, mukaan lukien tavat osoittaa käytettyjen hyvitysten laatu ja luotettavuus. Komissio ottaa tapauksen mukaan huomioon seuraavaa:

- a. elinkeinonharjoittajien tuottamat eri tyyppiset ilmastoon liittyvät ympäristöväittämät, mukaan lukien ilmastotekoväittämät ja kompensatioväittämät, samalla kun todetaan, että erityyppisille ilmastoon liittyville väittämille soveltuvat erilaiset vaatimukset;
- b. edellä olevassa 3 artiklan 1 a kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU, niiltä osin kuin se koskee kestävyysraportointistandardeja, mukaiset alakohtaiset hiilestä irtautumisen reitit;
- c. tietojen saatavuuden helppous pk-yritysten toteuttamaa näiden tietojen arviointia ja käyttöä varten.

Hyväksyessään täytäntöönpanosäädökset komissio ottaa huomioon tieteelliset tai muut saatavilla olevat tekniset tiedot, mukaan lukien asiaankuuluvat kansainväliset standardit, ja varmistaa tapauksen mukaan yhdenmukaisuuden asiaankuuluvan unionin lainsäädännön kanssa.

Tässä artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

[...]

[...]

1 aa. Ympäristömerkintäjärjestelmän omistajan on sovellettava soveltuvin osin 1, 1 a ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja nimenomaisiin ympäristöväittämiin sovellettavia vaatimuksia asianomaisen ympäristömerkin myöntämistä koskevien ympäristömerkkijärjestelmän perusteiden osalta.

2. Jos osoitetaan, että on olemassa **kielteisiä** merkittäviä ympäristövaikutuksia, joita väittämä ei koske, mutta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun arvioinnin toteuttamiseksi ei ole laajalti tunnustettua tieteellistä näyttöä, toista **ympäristöominaisuutta** [...] koskevan väittämän esittävän elinkeinonharjoittajan on otettava huomioon käytettävissä olevat tiedot ja tarvittaessa päivitettävä arviointi 1 kohdan mukaisesti, kun laajalti tunnustettua tieteellistä näyttöä on saatavilla.
3. [...]
4. **Yhdenmukaistamisen edistämiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi sisämarkkinoilla komissio antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä artiklaa sisällyttämällä siihen EU:n ympäristöjalanjälkeä koskevat menetelmät, mukaan lukien PEFCR-säännöt ja OEFSR-säännöt. Niiden käyttämisen katsotaan täyttävän 1 kohdassa vahvistetut perustelemista koskevat vaatimukset, kun menetelmä soveltuu nimenomaiselle ympäristöväittämälle tai ympäristömerkille. Jos komissio havaitsee tarpeen edistää muita vertailuanalyysimenetelmiä yhdenmukaistamisen lisäämiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi sisämarkkinoilla tai kun 20 artiklassa tarkoitettujen nimenomaisten ympäristöväittämien tai ympäristömerkkien kehityksen säännöllisessä seurannassa havaitaan eroja 1 [...] ja 1 aa kohdassa säädettyjen vaatimusten soveltamisessa [...] tiettyihin nimenomaisiin ympäristöväittämiin tai ympäristömerkkeihin ja tällaiset erot aiheuttavat esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle tai jos komissio toteaa, että [...] tiettyjä nimenomaisia ympäristöväittämiä tai ympäristömerkkejä koskevien vaatimusten puuttuminen johtaa laajamittaiseen kuluttajien harhaanjohtamiseen, komissiolle [...] siirretään valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 1 ja 1 aa kohdassa säädettyjä nimenomaisten ympäristöväittämien perustelemista koskevia vaatimuksia**

- a) määrittämällä säännöt ympäristö**ominaisuuksien** [...] arvioimiseksi, muun muassa määrittämällä **nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkkien perustelemista koskevat menetelmät ja** ne toiminnot, prosessit, materiaalit, päästöt tai tuotteen käyttötarkoitukset, jotka vaikuttavat merkittävästi tai eivät voi vaikuttaa asiaankuuluviin ympäristö**ominaisuuksiin** [...];
 - b) määrittämällä, mistä ympäristönäkökohdista tai ympäristövaikutuksista on toimitettava ensisijaiset tiedot, ja määrittämällä kriteerit, joiden perusteella ensisijaisten tietojen ja toissijaisten tietojen paikkansapitävyyttä voidaan arvioida; tai
 - c) vahvistamalla erityisiä tiettyjen tuoteryhmien ja toimialojen nimenomaisten ympäristöväittämien perustelemista koskevia elinkaareen perustuvia sääntöjä.
5. Täsmentäessään nimenomaisten ympäristöväittämien **tai ympäristömerkkien** perustelemista koskevia vaatimuksia edellisen kohdan mukaisesti komissio ottaa huomioon tieteelliset tai muut saatavilla olevat tekniset tiedot, mukaan lukien asiaankuuluvat kansainväliset standardit, ja tarvittaessa seuraavat seikat:
- a) sellaisten toimialojen ja tuotteiden erityispiirteet, jotka edellyttävät erityistä metodologista lähestymistapaa;
 - b) tiettyjen tuoteryhmien tai toimialojen mahdollinen vaikutus unionin ilmasto- ja ympäristötavoitteiden saavuttamiseen;
 - c) kaikki unionin **oikeudesta** [...] johtuvat asiaankuuluvat tiedot;
 - d) tietojen saatavuuden helppous [...] pk-yritysten toteuttamaa näiden tietojen arviointia ja käyttöä varten.

6. Tuotteen tai elinkeinonharjoittajan kumulatiivisia ympäristövaikutuksia koskevia nimenomaisia ympäristöväittämiä sellaisen ympäristöä koskevan kokonaispisteytyksen avulla, joka perustuu ympäristövaikutusten yhdistelmäindikaattoriin, voidaan tehdä ainoastaan unionin oikeudessa vahvistettujen tällaisen yhdistelmäindikaattorin laskentaa koskevien sääntöjen perusteella. Yhdistettyjä ympäristömerkkejä voidaan myöntää ainoastaan, jos luokituksen tai pistemäärän perustana oleva aggregointimenetelmä on vahvistettu unionin oikeuden mukaisesti. Tässä tapauksessa ja niin kauan kuin tällaista aggregointimenetelmää ei vielä ole olemassa unionin tasolla, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa kansallisessa lainsäädännössä aggregointimenetelmän, jota voidaan käyttää joko tällaisen nimenomaisen ympäristöväittämän esittämiseen yhdistelmäindikaattorin tai ympäristövaikutusten pisteytyksen perusteella tai yhdistetyn ympäristömerkin perustana edellyttäen, että kyseiset nimenomaiset ympäristöväittämät ja ympäristömerkit ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

3 a artikla

Yksinkertaistettu nimenomaisten ympäristöväittämien perustelemismenettely [...]

[...]

- 1. Poiketen siitä, mitä 3 ja 10 artiklassa säädetään, kun elinkeinonharjoittaja tuottaa nimenomaisen ympäristöväittämän, jossa todetaan, että tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristöominaisuus ylittää toisessa unionin säädöksessä vahvistetut vähimmäisvaatimukset, ja jos väittäjä perustuu kyseisessä unionin säädöksessä edellytettyyn perustelemisessa käytettävään menetelmään, elinkeinonharjoittajan on osoitettava kyseisen toisen unionin säädöksen perusteluvaatimusten täyttyminen 4 kohdan mukaisella teknisellä erityisasiakirjalla.**
- 2. Poiketen siitä, mitä 3 ja 10 artiklassa säädetään, kun elinkeinonharjoittaja, jolle on myönnetty ympäristömerkki, tuottaa kyseisellä merkillä sertifioituja ympäristöominaisuuksia koskevan nimenomaisen ympäristöväittämän, elinkeinonharjoittajan on osoitettava 4 kohdan mukaisella teknisellä erityisasiakirjalla, että nimenomainen ympäristöväittäjä vastaa ympäristömerkillä sertifioituja kriteerejä.**
- 2 a. Poiketen siitä, mitä 3 ja 10 artiklassa säädetään, kun elinkeinonharjoittaja on edunsaajana yhdessä tai useammassa jäsenvaltion yhteisen maatalouspolitiikan strategiasuunnitelmassaan asetuksen (EU) 2021/2115 31 artiklan mukaisesti perustamassa ekojärjestelmässä ja tuottaa ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisien maatalouskäytäntöjen noudattamista koskevan nimenomaisen ympäristöväittämän, elinkeinonharjoittajan on osoitettava 4 kohdan mukaisella teknisellä erityisasiakirjalla, että väittäjä vastaa asianomaisen ekojärjestelmän mukaisia sitoumuksia ja toimia.**

- 2 aa. Poiketen siitä, mitä 3 ja 10 artiklassa säädetään, kun elinkeinonharjoittaja on jäsenvaltion yhteisen maatalouspolitiikan strategiasuunnitelmassaan asetuksen (EU) 2021/2115 70 tai 72 artiklan mukaisesti vahvistaman intervention edunsaaja ja tuottaa nimenomaisen ympäristöväittämän, joka liittyy suoraan tämän intervention noudattamiseen, elinkeinonharjoittajan on osoitettava 4 kohdan mukaisella teknisellä erityisasiakirjalla, että väittämä vastaa asiaankuuluvia sitoumuksia.**
- 3. Poiketen siitä, mitä 3 ja 10 artiklassa säädetään, elinkeinonharjoittajan, joka tuottaa toisen alakohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä määriteltyjen väittämien soveltamisalaan kuuluvan nimenomaisen ympäristöväittämän, on täytettävä näissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetut perusteluvaatimukset ja osoitettava vaatimustenmukaisuus 4 kohdan mukaisella teknisellä erityisasiakirjalla. Tätä poikkeusta ei sovelleta vertaileviin nimenomaisiin ympäristöväittämiin, ilmastoon liittyviin [...] nimenomaisiin ympäristöväittämiin eikä tulevaa ympäristötehokkuutta koskeviin nimenomaisiin ympäristöväittämiin.**

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään nimenomaisten ympäristöväittämien tyypit, jotka eivät luonteensa vuoksi tyypillisesti edellytä 3 artiklan mukaista täydellistä arviointia ja 10 artiklan mukaista todentamista tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja jotka täyttävät kaikki seuraavat kriteerit:

- 1. täyttä elinkaariarviointia ei pidetä tarpeellisena väittämän perustelemiseksi;**
- 2. väittämä liittyy yhteen ympäristöominaisuuteen;**
- 3. väittämä ei koske ympäristöominaisuutta, joka johtaa merkittäviin kompromisseihin eri ympäristövaikutusluokkien välillä.**

Toisessa alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä on kunkin nimenomaisen ympäristöväittämän tyypin osalta vahvistettava vaadittu perustelemisen arviointi, jota nimenomaisen ympäristöväittämän tuottavan elinkeinonharjoittajan olisi noudatettava soveltaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta. Tällaisten perusteluvaatimusten on oltava elinkeinonharjoittajalle vähemmän raskaita kuin 3 artiklan mukaiset vaatimukset.

Komissio hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta] toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään tietyt nimenomaisten ympäristöväittämien tyypit, joissa voidaan hyödyntää ensimmäisessä alakohdassa kuvattua poikkeusta, ja asettaa nimenomaiset ympäristöväittämät järjestykseen merkityksellisyyden, yksinkertaisuuden ja käyttötiheyden perusteella. [...]

4. Kun elinkeinonharjoittaja tuottaa 1, 2, 2 a, 2 aa tai 3 kohdan mukaisen nimenomaisen ympäristöväittämän, tämän elinkeinonharjoittajan on osoitettava teknisellä erityisasiakirjalla, että nimenomainen ympäristöväittäjä on mainitussa kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen. Tekninen erityisasiakirja on täytettävä ja asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville ennen nimenomaisen ympäristöväittämän julkistamista.

Yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkialla unionissa komissio hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta] täytäntöönpanosäädöksen, jossa täsmennetään asianomaisten teknisten erityisasiakirjojen muoto ja sisältö, joka sisältää vähintään seuraavat seikat:

- a. nimenomaisen ympäristöväittämän (-väittämien) tyyppi (tyypit), sen piiriin kuuluvien tuotteiden tai toimintojen tyypin (tyyppien) määritelmä ja ympäristöominaisuudet, joita väittäjä (väittämät) koskee;
- b. tapauksen mukaan 3 kohdassa tarkoitetut asianomaisten väittämän (väittämien) tyyppiin (tyyppeihin) liittyvät perusteluvaatimukset ja tapauksen mukaan tuote- tai toimintatyyppiin (-tyyppeihin) liittyvät perusteluvaatimukset;

- c. tapauksen mukaan testaus-, mittaus-, laskenta- tai muut menetelmät, joita käytetään teknisessä erityisasiakirjassa ilmoitettavien arvojen määrittämiseen;
- d. tarvittaessa väliaikaisesti sovellettavat menetelmät, yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat tai yhteiset eritelmät, joiden käyttöä edellytetään;
- e. tiedot, jotka toimijoiden on annettava teknisessä erityisasiakirjassa [...] sen todentamista varten, että ilmoitettu väittämä on perusteluvaatimusten mukainen, mukaan lukien muoto ja järjestys;
- f. [...]
- g. [...]
- h. [...]
- i. täytäntöönpanotoimenpiteen arvioinnin ja mahdollisen tarkistuksen päivämäärä ottaen huomioon teknologisen kehityksen ja markkinasuuntaukset.

5. Tässä artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 a. Teknisessä erityisasiakirjassa oleva arviointi ei saa vaikuttaa kansallisten viranomaisten tai tuomioistuinten direktiivin 2005/29/EY mukaisesti toteuttamaan ympäristöväittämän arviointiin.

6. [...] [...]

*Vertailevien nimenomaisten ympäristöväittämien ja vertailevien ympäristömerkkien
perusteleminen*

1. Sellaisten nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien**, joissa todetaan tai annetaan ymmärtää, että tuotteella tai elinkeinonharjoittajalla on vähemmän ympäristövaikutuksia tai parempi ympäristötehokkuus kuin muilla tuotteilla tai elinkeinonharjoittajilla [...], on täytettävä 3 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

a-1) tuote tai elinkeinonharjoittaja, jota vertaileva nimenomainen ympäristöväittäjä tai vertaileva ympäristömerkki koskee, kuuluu samaan tuoteryhmään tai alaan kuin tuote tai elinkeinonharjoittaja, joihin niitä verrataan. Vertailevien nimenomaisten ympäristöväittämien tai vertailevien ympäristömerkkien on liityttävä tuotteisiin, joita käytetään samaan tarkoitukseen tai jotka ovat käytön kannalta samanlaisia tai joiden toiminnalliset ominaisuudet ovat samanlaisia kuin tuotteilla, joihin niitä verrataan;

- a) tiedot, joita käytetään niiden tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien, joihin tuotteita tai elinkeinonharjoittajia verrataan, ympäristö**ominaisuuksien** [...] arvioinnissa, vastaavat sellaisia tietoja, joita käytetään väittämän kohteena olevan tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristö**ominaisuuksien** [...] arvioinnissa, **ja ne on tuotettu tai hankittu vastaavalla tavalla. Ympäristöominaisuuksien arviointimenetelmän on oltava sama;**
- b) [...]
- c) arvoketjun vaiheiden kattavuus on vertailtavien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta yhdenmukainen ja takaa, että merkittävimmät vaiheet otetaan huomioon kaikkien **vertailtujen** tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta;
- d) **ympäristöominaisuuksien** [...] kattavuus on vertailtavien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta yhdenmukainen ja takaa, että [...] **ympäristöominaisuudet [...], joita ympäristöväittäjä koskee, ovat merkittäviä kaikkien vertailtujen tuotteiden tai [...] elinkeinonharjoittajien osalta tai sen tuoteryhmän osalta, johon tuotteet kuuluvat;**

e) vertailussa käytettävät oletukset asetetaan vertailtavien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta yhdenmukaisesti.

2. **Vertailevat ympäristöväittämät eivät saa liittyä väittämän kohteena olevan tuotteen ympäristöominaisuuksien [...] parantamiseen verrattuna saman elinkeinonharjoittajan, sellaisen kilpailevan elinkeinonharjoittajan, joka ei enää toimi markkinoilla, tai sellaisen elinkeinonharjoittajan, joka ei enää myy kuluttajille, toisen tuotteen ympäristöominaisuuksiin [...], paitsi jos ne perustuvat näyttöön, jolla osoitetaan, että parannus on merkittävä ja että se on saavutettu viimeisten viiden vuoden aikana. [...]** Näissä tapauksissa nimenomaisen ympäristöväittämän tai ympäristömerkin perusteluissa on selvitettävä, miten parannus vaikuttaa väittämän kohteena olevan tuotteen muihin asiaankuuluviin ympäristöominaisuuksiin [...], ja siinä on mainittava yksiselitteisesti vertailun perustana oleva vuosi.
3. [...]

4 a artikla

[...]

5 artikla

Nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkkien esittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elinkeinonharjoittajien [...] **ja ympäristömerkintäjärjestelmän omistajien on** esitettävä nimenomainen ympäristöväittämä **tai ympäristömerkki kuluttajille selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla ja** tässä artiklassa **ja tapauksen mukaan 6 artiklassa** säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Nimenomaiset ympäristöväittämät **ja ympäristömerkit [...]** saavat koskea ainoastaan sellaisia ympäristöominaisuuksia [...], jotka on todettu merkittäviksi kyseisen tuotteen tai elinkeinonharjoittajan kannalta 3 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdan mukaisesti ja jotka on perusteltu 3 ja 4 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti [...].
3. Jos nimenomainen ympäristöväittäjä **tai ympäristömerkki** liittyy lopputuotteeseen ja käyttövaihe on yksi kyseisen tuotteen merkityksellisimmistä elinkaarivaiheista, **nimenomaisen ympäristöväittämän tai ympäristömerkin** on sisällettävä myös tieto siitä, miten kuluttajan olisi käytettävä tuotetta sen odotetun ympäristötehokkuuden saavuttamiseksi. [...]
4. [...]
5. [...]
6. [...]
- 6 a. Kun on kyse päästöhyvitysten käyttöön perustuvista nimenomaisista ympäristöväittämistä, elinkeinonharjoittajien on mainittava 6 d kohdassa tarkoitetussa [...] perustelujen arvioinnin tiivistelmässä, että väittäjä perustuu päästöhyvitysten käyttöön, ja selitettävä, koskeeko nimenomainen ympäristöväittäjä [...] päästövähennyksiä ja/tai hiilenpoistoja ja koskeeko se ilmastotekoväittämää vai kompensatioväittämää. Jos ympäristömerkki perustuu päästöhyvitysten käyttöön, sen on annettava nämä tiedot 6 f kohdassa tarkoitetussa arvioinnin tiivistelmässä.

6 b. [...] Jos nimenomainen ympäristöväittäjä tai ympäristömerkki liittyy tuotteen tai elinkeinonharjoittajan tulevaan ympäristötehokkuuteen, elinkeinonharjoittajan on sisällytettävä 6 d [...] kohdassa tarkoitettuun perustelujen arvioinnin tiivistelmään tai 6 f [...] kohdassa tarkoitettuun perustelujen arvioinnin tiivistelmään direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen täytäntöönpanosuunnitelman yksityiskohdat.

[...]

6 c. Kun esitetään yhdistelmäindikaattoriin tai ympäristövaikutusten pisteytykseen perustuva nimenomainen ympäristöväittäjä tai asetetaan esille yhdistetty ympäristömerkki, tästä yhdistelmäindikaattorista tai pisteytyksestä on ilmoitettava kuluttajille avoimella ja ymmärrettävällä tavalla. Tiedot vaihteluvälistä ja saatavilla olevista luokista tai tasoista sekä asiaankuuluvasta luokasta tai tasosta on annettava nimenomaisen ympäristöväittäjän tai yhdistetyn ympäristömerkin yhteydessä.

6 d. Elinkeinoonharjoittajan on toimitettava [...] tiivistelmä 3 artiklan tai tapauksen mukaan 3 a artiklan mukaisesti suoritetusta perustelujen arvioinnista [...] maksutta yhdessä väittäjän kanssa fyysisessä tai digitaalisessa muodossa tietovälineen tai linkin kautta tai kun nimenomainen ympäristöväittäjä esitetään elinkeinonharjoittajan tiloissa. Tämä tiivistelmä on esitettävä kuluttajille selkeällä ja helposti ymmärrettävällä tavalla sen jäsenvaltion määräämällä kielellä, jossa väittäjä esitetään; siinä on ilmoitettava ympäristöominaisuudet, jotka väittäjä kattaa; ja siihen on tapauksen mukaan sisällytettävä 10 artiklassa tarkoitettu väittäjän perustelemista koskeva vaatimustenmukaisuustodistus ja vaatimustenmukaisuustodistuksen laatineen todentajan yhteystiedot henkilötietoja lukuun ottamatta. [...]

- 6 e. Kun elinkeinonharjoittajat asettavat ympäristömerkin esille, ympäristömerkintäjärjestelmän verkkosivu on asetettava saataville tietovälineen tai linkin kautta yhdessä ympäristömerkin kanssa.**
[...]
- 6 f. Ympäristömerkintäjärjestelmien omistajien on esitettävä verkkosivullaan tiivistelmä 3 artiklan mukaisesti suoritetusta ympäristömerkin perustelujen arvioinnista. Tiivistelmä on esitettävä kuluttajille selkeällä ja helposti ymmärrettävällä tavalla. Siinä on ilmoitettava ympäristöominaisuudet, jotka merkki kattaa. Siihen on sisällytettävä 10 artiklassa tarkoitettu ympäristömerkintäjärjestelmän vaatimustenmukaisuustodistus ja vastaava merkki sekä vaatimustenmukaisuustodistuksen laatineen todentajan yhteystiedot, henkilötietoja lukuun ottamatta, sekä tarvittaessa ympäristömerkintäjärjestelmän hyväksymisasiakirja.**
- 7. Elinkeinonharjoittajan tai ympäristömerkintäjärjestelmän omistajan perusteluihin ja velvoitteiden noudattamiseen liittyvät lisätiedot on annettava digitaalisessa muodossa kuluttajien, viranomaisten tai muiden sellaisten osapuolten pyynnöstä, joilla on oikeutettu etu suojella kuluttajien etuja EU:n lainsäädännön mukaisesti. Näiden tietojen on sisällettävä [...] seuraavat:**
- i. tarvittaessa asiaankuuluvat unionin standardit tai kansainväliset standardit;**
 - ii. taustalla olevat tutkimukset tai laskelmat, joita on käytetty nimenomaisen ympäristöväittämän tai ympäristömerkin kattamien ympäristöominaisuuksien [...] arvioinnissa, mittaamisessa ja seurannassa, jättämättä ulkopuolelle tällaisten tutkimusten tai laskelmien tuloksia ja selvityksiä niiden soveltamisalasta, oletuksista ja rajoituksista, elleivät tiedot ole direktiivin (EU) 2016/943⁴⁷ 2 artiklan 1 kohdan mukaisia liikesalaisuuksia;**

⁴⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti).

8. Niiden tuotteiden osalta, jotka kuuluvat asetuksen .../... [tuotteiden ekologista suunnittelua koskeva asetusta] tai muun sellaisen unionin lainsäädännön soveltamisalaan, jossa edellytetään digitaalista tuotepassia, kyseiseen tuotepassiin on sisällytettävä 5 artiklassa säädetty tiedot. Tietovälineen tai linkin on joka tapauksessa oltava selvästi näkyvissä väittämän vieressä. Lisäksi tietovälineet ja linkit fyysisen tuotteen ja digitaalisen esittämisen välillä on tehtävä käyttäen digitaalista tuotepassia koskevia yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
9. [...]
10. Jos tiettyjen ympäristöominaisuuksien [...] osoittamiseen sovelletaan 3 artiklan 4 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä sääntöjä, komissio voi 18 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä täydentääkseen **tässä artiklassa** [...] säädettyjä nimenomaisten ympäristöväittämien **tai ympäristömerkkien** esittämistä koskevia vaatimuksia täsmentämällä **tarkemmin** tiedot, jotka voidaan esittää tai jotka on esitettävä tällaisista ympäristöominaisuuksista [...], jotta voidaan varmistaa, että kuluttajia ei johdeta harhaan.

5 a artikla

[...]

5 b artikla

[...]

6 artikla

*Vertailevien **nimenomaisten** ympäristöväittämien ja vertailevien ympäristömerkkien esittäminen*

[...]

Vertailun kohteena olevia tuotteita tai elinkeinonharjoittajia koskevien tietojen lisäksi 5 artiklan 6 d kohdassa tarkoitettuun nimenomaisten ympäristöväittämien perustelujen arvioinnin tiivistelmään tai 5 artiklan 6 f kohdassa tarkoitettuun ympäristömerkkien perustelujen arvioinnin tiivistelmään on lisäksi sisällytettävä seuraavat tiedot:

- 1) vertailun kohteena olevien tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien tiedot sekä selvitys siitä, miten tiedot on tuotettu tai hankittu;**
- 2) tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien arvioinnissa ja vertailussa käytetyt menetelmät, mukaan lukien niiden vertailtavuuden perustelut;**
- 3) vertailun perustana oleva vuosi.**

[...]

7 artikla

[...]

Ympäristömerkkejä ja ympäristömerkintäjärjestelmiä koskevat vaatimukset

1. [...]

1 a. [...]

1 a. Ympäristömerkintäjärjestelmän omistajien on toimitettava

ympäristömerkintäjärjestelmänsä ja sitä vastaava ympäristömerkintä todennettavaksi 10 artiklan mukaisesti. Elinkeinonharjoittajat, joiden tuotteille tai organisaatiolle on myönnetty vaatimustenmukaisen ympäristömerkintäjärjestelmän ympäristömerkki, voivat asettaa ympäristömerkin esille ilman 10 artiklassa tarkoitettua todentamismenettelyä.

1 b. Poiketen siitä, mitä edellisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että viranomaisten perustamat kansalliset tai alueelliset ympäristömerkintäjärjestelmät vapautetaan 10 artiklan mukaisesta todentamisesta edellyttäen, että niihin sovelletaan vastaavia todentamismenettelyjä sen todentamiseksi, että ne täyttävät tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 6 a kohdan soveltamista.

Näissä menettelyissä on varmistettava, että todentamisen suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 kohdassa määritelty kansallinen akkreditointielin tai viranomainen, joka on riippumaton sen ympäristömerkintäjärjestelmän perustavasta yhteisöstä, johon ympäristömerkki liittyy, ja sen on noudatettava toiminnassaan mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta, puolueettomuutta ja tarvittavaa teknistä pätevyyttä.

Viranomaisten on ilmoitettava komissiolle näistä ympäristömerkintäjärjestelmistä.

2. Ympäristömerkin on perustuttava ympäristömerkintäjärjestelmään.

Ympäristömerkintäjärjestelmän [...] on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- (a) ympäristömerkintäjärjestelmän omistajuutta ja päätöksentekoolimiä koskevien tietojen on oltava läpinäkyviä, maksutta saatavilla, helposti ymmärrettäviä ja riittävän yksityiskohtaisia;
- (b) ympäristömerkintäjärjestelmän tavoitteita sekä ympäristömerkintäjärjestelmän noudattamisen valvomista koskevia vaatimuksia ja menettelyjä koskevien tietojen on oltava läpinäkyviä, maksutta saatavilla, helposti ymmärrettäviä ja riittävän yksityiskohtaisia;
- (c) ympäristömerkintäjärjestelmiin liittymisen edellytysten on oltava oikeassa suhteessa yritysten kokoon ja liikevaihtoon, jotta pieniä ja keskisuuria yrityksiä ei suljeta ulkopuolelle;
- (d) ympäristömerkintäjärjestelmän vaatimusten on oltava **ympäristömerkintäjärjestelmän omistajan laatimia siten, että laadinnassa on kuultu asiaankuuluvia asiantuntijoita ja sidosryhmiä**, jotta voidaan varmistaa niiden tieteellinen varmuus [...] ja [...] niiden merkitys yhteiskunnallisesta näkökulmasta;
- (e) ympäristömerkintäjärjestelmässä on oltava käytössä valitus- ja riidanratkaisumekanismi.
- (f) [...]

3. [...] Uusien kansallisten tai alueellisten ympäristömerkintäjärjestelmien, jotka jäsenvaltioiden viranomaiset ovat perustaneet [...], on [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = [...] *tämän direktiivin soveltamispäivä*] alkaen **saatava komission hyväksyntä ennen niiden pääsyä unionin markkinoille, jotta voidaan varmistaa, että nämä ympäristömerkintäjärjestelmät [...] tuovat tämän artiklan 8 kohdassa mainituissa täytäntöönpanosäädöksissä määriteltyä lisäarvoa verrattuna olemassa oleviin unionin ympäristömerkintäjärjestelmiin tai kansallisiin tai alueellisiin ympäristömerkintäjärjestelmiin, ja että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Jäsenvaltioiden viranomaisten** ennen kyseistä päivämäärää perustamat kansalliset tai alueelliset ympäristömerkintäjärjestelmät voivat [...] jatkaa ympäristömerkkien myöntämistä unionin markkinoilla edellyttäen, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.

[...]

4. Kaikkien uusien ympäristömerkintäjärjestelmien, jotka kolmansien maiden viranomaiset ovat perustaneet ja joissa myönnetään unionin markkinoilla käytettäväksi tarkoitettuja ympäristömerkkejä, on [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = [...] *tämän direktiivin soveltamispäivä*] alkaen saatava komission hyväksyntä ennen niiden pääsyä unionin markkinoille, jotta voidaan varmistaa, että nämä **ympäristömerkintäjärjestelmät [...]** tuovat **tämän artiklan 8 kohdassa mainituissa täytäntöönpanosäädöksissä määriteltyä** lisäarvoa [...] verrattuna [...] olemassa oleviin unionin ympäristömerkintäjärjestelmiin tai kansallisiin tai alueellisiin **ympäristömerkintäjärjestelmiin**, ja että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Kolmansien maiden viranomaisten ennen kyseistä päivämäärää perustamat ympäristömerkintäjärjestelmät voivat jatkaa unionin markkinoilla käytettävien ympäristömerkkien myöntämistä edellyttäen, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityisten toimijoiden [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = [...] *tämän direktiivin soveltamispäivä*] jälkeen perustamat ympäristömerkintäjärjestelmät hyväksytään ainoastaan, jos kyseiset **ympäristömerkintäjärjestelmät tuovat tämän artiklan 8 kohdassa mainituissa täytäntöönpanosäädöksissä määriteltyä** lisäarvoa [...] verrattuna olemassa oleviin unionin ympäristömerkintäjärjestelmiin tai kansallisiin tai alueellisiin **ympäristömerkintäjärjestelmiin** ja jos ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.

Tätä uusien ympäristömerkintäjärjestelmien hyväksymismenettelyä on sovellettava unionin ja kolmansien maiden yksityisten toimijoiden perustamiin järjestelmiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle uusien yksityisten järjestelmien hyväksymisestä.

Unionin ja kolmansien maiden yksityisten toimijoiden ennen soveltamispäivää perustamat ympäristömerkintäjärjestelmät voivat jatkaa unionin markkinoilla käytettävien ympäristömerkkien myöntämistä edellyttäen, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.

6. Saadakseen 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut hyväksynyt uusien ympäristömerkintäjärjestelmien **omistajien** [...] on toimitettava liiteasiakirjat, joissa esitetään seuraavat tiedot:
- a) järjestelmän kehittämisen perustelut;
 - b) järjestelmän ehdotettu soveltamisala;
 - c) näyttö, jonka mukaan [...] ympäristömerkintäjärjestelmä tuottaa **3, 4, 5 ja 8** kohdassa tarkoitettua lisäarvoa;
 - d) ehdotus kriteeriluonnoksiksi ja menetelmiksi, joita käytetään ympäristömerkin kehittämisessä ja myöntämisessä, sekä odotetut vaikutukset markkinoihin;
 - e) yksityiskohtainen kuvaus ympäristömerkintäjärjestelmän omistajuudesta ja päätöksentekokeleistä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut asiakirjat on toimitettava komissiolle **3 ja 4** kohdassa tarkoitettujen järjestelmien osalta tai jäsenvaltioiden viranomaisille 5 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien osalta [...].

- 6 a. Jäsenvaltioissa virallisesti tunnustetut kansalliset tai alueelliset EN ISO 14024 -standardin tyypin I ympäristömerkkijärjestelmät vapautetaan 10 artiklan mukaisesta todentamisesta edellyttäen, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.**
- Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt tällaisten järjestelmien virallista tunnustamista varten. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista virallisesti tunnustetuista EN ISO 14024 -standardin tyypin I [...] ympäristömerkkijärjestelmistä, joihin tätä poikkeusta voidaan soveltaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, jos tällaisia järjestelmiä ei enää tunnusteta edellä mainittujen kriteerien perusteella.

Elinkeinonharjoittajat, joille on myönnetty virallisesti tunnustettu EN ISO 14024 -standardin tyypin I ympäristömerkki ja jotka tuottavat nimenomaisen ympäristöväättämän kyseisellä ympäristömerkillä sertifioituista ympäristöominaisuuksista, vapautetaan 3 a artiklan 2 kohdan mukaisesta arvioinnista.

7. Komissio julkaisee luettelon virallisesti tunnustetuista **kansallisista tai alueellisista EN ISO 14024 -standardin tyypin I ympäristömerkeistä, jotka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle 6 a kohdan nojalla, ja muista** ympäristömerkeistä, joita voidaan käyttää unionin markkinoilla 3, 4 ja 5 kohdan mukaisesti [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = *päivämäärä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä*] jälkeen, ja pitää sitä ajan tasalla.
8. Yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkialla unionissa komissio hyväksyy **viimeistään [18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]** täytäntöönpanosäädöksiä, joissa
- a) säädetään yksityiskohtaisista vaatimuksista, jotka koskevat ympäristömerkintäjärjestelmien hyväksymistä 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti; **erityisesti sen osalta, miten lisäarvoa olisi arvioitava. Lisäarvon arvioinnissa on otettava huomioon seuraavat kriteerit:**
- 1. ympäristömerkintäjärjestelmän ympäristötavoitteet;**
 - 2. ympäristömerkin kattamat ympäristöominaisuudet;**
 - 3. merkintäjärjestelmän kattama tuoteryhmä (-ryhmät) tai toimiala(t);**
 - 4. edellytykset tukea pk-yritysten vihreää siirtymää; tai**
 - 5. maantieteelliset markkinat, joilla ympäristömerkintäjärjestelmä toimii;**
- b) täsmennetään tarkemmin 6 kohdassa tarkoitettujen liiteasiakirjojen muoto ja sisältö;

- c) säädetään 3, 4 **ja 5** kohdassa tarkoitettua hyväksyntämenettelyä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan **2 kohdassa** tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

*Nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien** perustelujen uudelleentarkastelu*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **nimenomaisen ympäristöväittämän tuottava** elinkeinonharjoittaja [...] tarkastelee uudelleen nimenomaisten ympäristöväittämien perustelemiseen käytettäviä tietoja ja päivittää ne **vastaavasti**, kun väittämän paikkansapitävyyteen mahdollisesti vaikuttavia olosuhteita ilmenee, ja viimeistään viiden vuoden kuluttua **10** artiklan 6 kohdassa tarkoitetun [...] vaatimustenmukaisuustodistuksen myöntämispäivästä tai tapauksen mukaan siitä päivästä, kun **3 a** artiklassa tarkoitettu tekninen erityisasiakirja on asetettu toimivaltaisten viranomaisten saataville. Uudelleentarkastelussa elinkeinonharjoittajan on tarkistettava käytetyt perustana olevat tiedot sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklan **ja tapauksen mukaan 3 a artiklan** vaatimuksia noudatetaan kaikilta osin.

Ympäristömerkintäjärjestelmän omistajien on tarkasteltava uudelleen nimenomaisten ympäristömerkkien perustelemiseen käytettäviä tietoja ja päivitettävä ne, kun ympäristömerkin paikkansapitävyyteen mahdollisesti vaikuttavia olosuhteita ilmenee, ja viimeistään viiden vuoden kuluttua 10 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuustodistuksen myöntämispäivästä. Uudelleentarkastelussa ympäristömerkintäjärjestelmän omistajan on tarkistettava käytetyt perustana olevat tiedot sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklan vaatimuksia noudatetaan kaikilta osin.

Nimenomaisen ympäristöväittämän tai ympäristömerkin päivitetty perustelut on todennettava 10 artiklan mukaisesti. **Jos nimenomainen ympäristöväittäjä kuuluu 3 a artiklan soveltamisalaan, väittämän tuottavan elinkeinonharjoittajan on päivitettävä tekninen erityisasiakirja päivitetyillä perusteluilla.**

[...]

*Nimenomaisten ympäristöväittämien, ympäristömerkkien ja ympäristömerkintäjärjestelmien
perustelemisen todentaminen [...]*

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt, joilla **todennetaan**, että nimenomaisten ympäristöväittämien perustelemisessa [...] noudatetaan 3 ja 4 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.
2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt, joilla todennetaan, että ympäristömerkintäjärjestelmät **ja niitä vastaavat ympäristömerkit** ovat 3, 4 ja 8 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.
3. [...]
4. Todentajan, joka täyttää 11 artiklassa säädetyt vaatimukset, on toteutettava todentaminen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti ennen kuin **elinkeinonharjoittaja tuottaa nimenomaisen ympäristöväittämän [...]** tai **ympäristömerkintäjärjestelmän omistaja asettaa ympäristömerkintäjärjestelmän ja sitä vastaavan ympäristömerkin [...]** saataville, **sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 1 b ja 6 a kohdan soveltamista.**
5. Todentajan on otettava todentamisessa huomioon nimenomaisen ympäristöväittämän tai ympäristömerkintäjärjestelmän **ja sitä vastaavan ympäristömerkin** luonne ja sisältö.
6. Todentamisen loppuun saattamisen jälkeen **ja jos nimenomaisen ympäristöväittämän tai ympäristömerkintäjärjestelmän ja sitä vastaavan ympäristömerkin on osoitettu olevan tämän direktiivin vaatimusten mukaisia**, todentajan on [...] laadittava vaatimustenmukaisuustodistus, jossa **ilmoitetaan [...]**, että nimenomainen ympäristöväittäjä tai ympäristömerkintäjärjestelmä **ja sitä vastaava ympäristömerkki** ovat tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisia. **Vaatimustenmukaisuustodistus on voimassa enintään viisi vuotta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.**
7. Tämän direktiivin soveltamisesta ja täytäntöönpanosta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava vaatimustenmukaisuustodistus. [...]

7 a. Todentajien on toimitettava ja ilmoitettava

- a) edellä 6 kohdassa tarkoitetut vaatimustenmukaisuustodistukset, joiden voimassaoloaika on enintään viisi vuotta;
- b) vaatimustenmukaisuustodistukset, jotka on myönnetty 9 artiklassa tarkoitetun nimenomaisten ympäristöväittämien perustelujen uudelleentarkastelun jälkeen;
- c) vaatimustenmukaisuustodistusten peruuttaminen tai niihin tehtävät muut päivitykset, myös toimivaltaisten viranomaisten 15 artiklan 3 b kohdan mukaisesti tekemän päätöksen nojalla;

kansallisille toimivaltaisille viranomaisille asetuksella (EU) N:o 1024/2012 perustettuun sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmään, jäljempänä 'IMI-järjestelmä', yhteydessä olevan julkisen käyttöliittymän monikielisellä vakiolomakkeella.

Komissio julkaisee IMI-järjestelmään toimitettujen vaatimustenmukaisuustodistusten perusteella ajantasaisen vaatimustenmukaisuustodistusten luettelon yhteisessä digitaalisessa palveluväylässä.

7 b. IMI-järjestelmän yhteydessä olevan julkisen käyttöliittymän on erityisesti tarjottava tekniset toiminnot, jotka ovat tarpeen, jotta todentajat voivat hallinnoida käyttöoikeuksiaan ja toimintaansa käyttöliittymässä sekä toteuttaa vaatimustenmukaisuustodistusten esittämiseen ja hallinnointiin liittyvät toiminnot sekä niihin mahdollisesti tehtävät muutokset, kuten kirjaaminen, toimittaminen ja päivittäminen.

Julkisesta käyttöliittymästä on myös voitava poistaa kaikki siihen tallennetut tiedot, mukaan lukien todentajien tilit, kun kyseisiä tietoja ei enää tarvita niihin tarkoituksiin, joita varten ne kerättiin ja käsiteltiin.

7 c. Kaikkia henkilötietoja sisältäviä tietoja, jotka tallennetaan IMI-järjestelmään tai IMI-järjestelmään yhteydessä olevaan julkiseen käyttöliittymään tai vaihdetaan niiden kautta, on käsiteltävä IMI-järjestelmässä asetuksen (EU) N:o 1024/2012 14–17 artiklan mukaisesti.

7 d. Toimivaltaisille viranomaisille, jotka on rekisteröity IMI-järjestelmään asetuksen (EU) 2017/2394 mukaista kuluttajansuojayhteistyötä varten, olisi annettava järjestelmässä pääsy toimitettuihin vaatimustenmukaisuustodistuksiin.

8. Vaatimustenmukaisuustodistus ei saa vaikuttaa kansallisten viranomaisten tai tuomioistuinten direktiivin 2005/29/EY mukaisesti toteuttamaan ympäristöväittämän arviointiin.
9. Komissio antaa **viimeistään [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta]** täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 6 kohdassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuustodistuksen muotoa sekä sen myöntämiseen **ja ilmoittamiseen** sovellettavia [...] teknisiä [...] keinoja **ja menettelyä** koskevat yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan **2 kohdassa** tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11 artikla

Todentaja

1. Todentajan on oltava asetuksen (EY) N:o 765/2008⁴⁸ mukaisesti **todentamistoimia varten** akkreditoitu [...] vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos **tai asetuksen (EY) N:o 1221/2009 2 artiklan 20 kohdassa määritelty [...] ympäristötodentaja. [...]**
- 1 a. Akkreditoidun todentajan [...] on oltava standardin EN ISO/IEC 17029 ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Yleiset periaatteet ja validointi- ja todentamiselimä koskevat vaatimukset” mukainen.**
2. Akkreditointiin on sisällyttävä erityisesti 3 kohdan vaatimusten noudattamisen arviointi.
3. Todentajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) todentajan on oltava **kolmas osapuoli**, joka on riippumaton tuotteesta tai elinkeinonharjoittajasta, johon ympäristöväittäjä liittyy, **tai sen ympäristömerkintäjärjestelmän omistajasta, johon ympäristömerkki liittyy;**

⁴⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

- b) todentaja, sen ylin johto ja todentamistehtävien toteuttamisesta vastaava henkilöstö eivät saa osallistua mihinkään sellaiseen toimintaan, joka voi olla ristiriidassa niiden tekemän arvioinnin riippumattomuuden kanssa tai vaarantaa niiden luotettavuuden siltä osin kuin on kyse todentamistoimista, **joita varten todentaja on akkreditoitu;**
- c) todentajan ja sen henkilöstön **on toimittava syrjimättömällä tavalla ja** toteutettava todentamistoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja tarvittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen, ja niiden on oltava riippumattomia kaikenlaisesta painostuksesta ja johdattelusta, erityisesti taloudellisesta painostuksesta ja johdattelusta, jotka saattaisivat vaikuttaa arviointiin tai todentamistoimien tuloksiin. **Todentajan, sen ylimmän johdon ja todentamistehtävien toteuttamisesta vastaavan henkilöstön puolueettomuus on taattava; [...]**
- d) todentajalla on oltava tarvittava asiantuntemus, laitteet ja infrastruktuuri niiden todentamistoimien toteuttamiseksi, joita varten se on akkreditoitu;
- e) todentajalla on oltava **asianmukaiset resurssit, tekniset valmiudet ja** riittävä määrä riittävän pätevää ja kokenutta todentamistehtävien toteuttamisesta vastaavaa henkilöstöä, **jolla on tarvittava kokemus työskentelystä ympäristöarviointimenetelmien, kuten elinkaariarvioinnin parissa;**
- f) todentajan henkilöstön on noudatettava salassapitovelvollisuutta kaikkien todentamistehtäviä toteuttaessaan saamiensa tietojen osalta;

- g) jos todentaja teettää alihankintana tiettyjä todentamiseen liittyviä tehtäviä tai käyttää tytäryhtiötä, sen on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden toteuttamista tehtävistä sekä arvioitava ja valvottava alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyttä ja niiden tekemää työtä. **Alihankkijat tai tytäryhtiöt voivat suorittaa ainoastaan tehtäviä, jotka kuuluvat todentajan akkreditoinnin pätevyysalueeseen. Todentajan on varmistettava, että alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden toimet eivät vaikuta sen todentamistoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.**

[...]

- 3 a. Kansallisten akkreditointielinten, toimilupaelinten tai toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava IMI-järjestelmän kautta akkreditoinnista tai toimiluvan myöntämisestä, akkreditoinnin tai toimiluvan peruuttamisesta tai muista päivityksistä todentajan akkreditointiin tai toimilupaan. Komissio julkistaa IMI-järjestelmään toimitettujen tietojen perusteella ajantasaisen vaatimustenmukaisuustodistusten luettelon yhteisessä digitaalisessa palveluväylässä.**

12 artikla

Mikroyritykset sekä pienet ja keskiuuret yritykset

Jotta tämän direktiivin soveltaminen olisi helpompaa [...] pk-yrityksissä, komissio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, joihin kuuluvat ainakin digitaalisten välineiden asettaminen saataville muun muassa elinkaariarvioinnin laskentaa varten sekä asiaankuuluvat datavarannot, suuntaviivojen hyväksyminen ja tiedotustoimien toteuttaminen, erityisesti yksinkertaistamalla ja helpottamalla vaatimusten soveltamisprosessia mikroyritysten kannalta. Komissio kuulee jäsenvaltioita ja pk-yrityksiä edustavia järjestöjä laatiessaan suuntaviivoja ja muita toimenpiteitä. Komissio hyväksyy tässä alakohdassa tarkoitetut suuntaviivat ennen ... päivää ...kuuta ... [48 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet auttaakseen [...] **pk-yrityksiä, erityisesti mikroyrityksiä**, soveltamaan tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia. Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään suuntaviivoja tai vastaavia mekanismeja, joilla lisätään tietoisuutta siitä, miten nimenomaisia ympäristöväittämiä **ja ympäristömerkkien käyttöä** koskevia vaatimuksia voidaan noudattaa. [...]

Rajoittamatta sovellettavien valtiontukisääntöjen soveltamista tällaisiin komission tai jäsenvaltioiden toteuttamiin toimenpiteisiin voi lisäksi kuulua

- a) taloudellinen tuki;
- aa) **EU:n nykyisten ohjelmien kautta saatavilla olevaa rahoitustukea koskeva ohjeistus;**
- b) rahoituksen saanti;
- c) johdon ja henkilöstön erityiskoulutus;
- d) organisatorinen ja tekninen tuki.

13 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen ja koordinointimekanismi

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa tämän direktiivin soveltamisesta ja sen täytäntöönpanon valvonnasta.
2. **Jos jäsenvaltiot [...] nimeävät direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanosta vastaavat kansalliset viranomaiset tai tuomioistuimet 5 ja 6 artiklan täytäntöönpanon valvontaa varten, ne [...] voivat poiketa tämän direktiivin 14–17 artiklasta ja soveltaa direktiivin 2005/29/EY 11–13 artiklan mukaisesti annettuja täytäntöönpanosääntöjä.**
3. Jos jäsenvaltioiden alueella on useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen, niiden on varmistettava, että näiden viranomaisten tehtävät määritellään selkeästi ja että luodaan asianmukaiset viestintä- ja koordinointimekanismit.
4. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille omat toimivaltaiset viranomaisensa ja niiden toimivalta-alueet **IMI-järjestelmän kautta.**

14 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on siirrettävä toimivaltaisille viranomaisilleen tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat tarkastus- ja täytäntöönpanovaltuudet.

2. Toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan nojalla siirrettyihin valtuuksiin on sisällyttävä ainakin seuraavat valtuudet:
- a) valtuudet saada kaikki tämän direktiivin rikkomiseen liittyvät missä tahansa muodossa olevat asiakirjat tai tiedot katsottavakseen riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, sekä valtuudet ottaa tai saada niistä jäljennöksiä;
 - b) valtuudet edellyttää keneltä tahansa luonnolliselta henkilöltä tai miltä tahansa oikeushenkilöltä, että tämä toimittaa missä tahansa muodossa olevat asiaankuuluvat tiedot tai asiakirjat riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, jotta voidaan määrittää, onko tapahtunut tai tapahtumassa tämän direktiivin rikkominen, sekä tällaisen rikkomisen yksityiskohdat;
 - c) valtuudet aloittaa omasta aloitteestaan tutkinta tai menettelyt tämän direktiivin rikkomisen lopettamiseksi tai kieltämiseksi;
 - d) valtuudet vaatia elinkeinonharjoittajia **tai ympäristömerkintäjärjestelmän omistajia** ottamaan käyttöön riittävät ja tehokkaat oikeussuojakeinot ja toteuttamaan asianmukaisia toimia tämän direktiivin rikkomisen lopettamiseksi;
 - e) valtuudet antaa tarvittaessa kieltomääräys tämän direktiivin rikkomisen osalta;
 - f) valtuudet määrätä seuraamuksia tämän direktiivin rikkomisesta 17 artiklan mukaisesti.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää kaikkia tietoja, asiakirjoja, havaintoja, lausuntoja tai tiedustelutietoja näyttönä **tämän direktiivin mukaisissa** tutkimuksissaan riippumatta siitä, missä muodossa tai mille välineelle ne on tallennettu.

3 a. Tämän artiklan soveltamiseksi tapahtuvan valtuuksien täytäntöönpanon ja käytön on oltava oikeasuhteista ja unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön, myös asiaankuuluvien menettelytakeiden ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteiden mukaista. Hyväksytyjen tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien on vastattava rikkomuksen luonnetta ja siitä aiheutuvaa todellista tai mahdollista vahinkoa.

15 artikla

Vaatimustenmukaisuuden seurantatoimenpiteet ja korjaavat toimet

1. Jäsenvaltioiden 13 artiklan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava säännöllisesti unionin markkinoilla esitetyt nimenomaiset ympäristöväittämät ja unionin markkinoilla sovelletut ympäristömerkintäjärjestelmät. Näiden tarkastusten tuloksia **koskevat** raportit on asetettava yleisön saataville verkossa.
2. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tässä direktiivissä säädetyn velvoitteen rikkomisen, niiden on toteutettava arviointi, joka kattaa kaikki tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat [...] **toisessa** [...] kohdassa tarkoitetun tarkastuksen jälkeen, että nimenomaisen ympäristöväittämän perusteleminen [...] ei ole tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaista [...], **ja jos toimivaltaiset viranomaiset pitävät korjaavia toimia tarpeellisina ja asianmukaisina**, niiden on ilmoitettava väittämän [...] **tuottavalle** elinkeinonharjoittajalle vaatimustenvastaisuudesta ja vaadittava kyseistä elinkeinonharjoittajaa toteuttamaan **viipymättä** kaikki asianmukaiset korjaavat toimet [...] saattaakseen nimenomaisen ympäristöväittämän [...] tämän direktiivin mukaiseksi tai lopettaakseen vaatimustenvastaisen nimenomaisen ympäristöväittämän käytön ja siihen viittaamisen. **Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että elinkeinonharjoittaja ei täyty tässä direktiivissä säädettyjä esittämistä koskevia vaatimuksia, ja jos toimivaltaiset viranomaiset pitävät korjaavia toimia tarpeellisina ja asianmukaisina**, niiden on ilmoitettava elinkeinonharjoittajalle vaatimustenvastaisuudesta ja vaadittava kyseistä elinkeinonharjoittajaa toteuttamaan **viipymättä** kaikki asianmukaiset korjaavat toimet saattaakseen nimenomaisen ympäristöväittämän esittämisen tämän direktiivin mukaiseksi. Tällaisten toimien on oltava mahdollisimman tehokkaita ja nopeita siten, että niissä noudatetaan samalla suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta tulla kuulluksi. [...]

- 3 a. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat [...] toisessa kohdassa tarkoitetun tarkastuksen jälkeen, että ympäristömerkintäjärjestelmä ja sitä vastaava ympäristömerkki eivät ole tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisia, ja jos toimivaltaiset viranomaiset pitävät korjaavia toimia tarpeellisina ja asianmukaisia, niiden on ilmoitettava ympäristömerkintäjärjestelmän omistajalle vaatimustenvastaisuudesta ja vaadittava kyseistä merkintäjärjestelmän omistajaa toteuttamaan viipymättä kaikki asianmukaiset korjaavat toimet saattaakseen ympäristömerkintäjärjestelmän ja sitä vastaavan ympäristömerkin tämän direktiivin mukaisiksi tai lopettaakseen vaatimustenvastaisen ympäristömerkin käytön ja siihen viittaamisen. Tällaisten toimien on oltava mahdollisimman tehokkaita ja nopeita siten, että niissä noudatetaan samalla suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta tulla kuulluksi. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että ympäristömerkin esille asettava elinkeinonharjoittaja ei täytä tässä direktiivissä säädettyjä esittämistä koskevia vaatimuksia, ja jos toimivaltaiset viranomaiset pitävät korjaavia toimia tarpeellisina ja asianmukaisina, niiden on ilmoitettava tälle elinkeinonharjoittajalle vaatimustenvastaisuudesta ja vaadittava kyseistä elinkeinonharjoittajaa toteuttamaan viipymättä kaikki asianmukaiset korjaavat toimet saattaakseen ympäristömerkin esittämisen tämän direktiivin mukaiseksi. [...]**
- 3 b. Jos toimivaltainen viranomainen päättää [...] toisessa alakohdassa tarkoitetun tarkastuksen jälkeen, että 10 artiklan mukaisesti myönnetty vaatimustenmukaisuustodistus on mitätöitävä tai peruutettava eikä todentaja toteuta 10 artiklan 7 a kohdan c alakohdan mukaisia toimia sen jälkeen, kun tämä päätös on annettu tiedoksi, toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet toteuttaa tarvittavat toimet IMI-järjestelmässä.**
- 3 c. Toimivaltaisten viranomaisten on avustettava toisiaan tämän artiklan mukaisten vaatimustenmukaisuuden seurantatoimenpiteiden toteuttamisessa ja [...] käytettävä IMI-järjestelmää tähän tarkoitukseen.**

16 artikla

Valitusten käsittely ja oikeussuojan saatavuus

1. Luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai organisaatioilla, joilla katsotaan unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti olevan [...] **riittävä etu tai jotka väittävät oikeuttaan heikennettävän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä edellytetään tällaista ennakkoehtoa**, on oikeus tehdä toimivaltaisille viranomaisille perusteltuja valituksia, jos ne objektiivisten olosuhteiden perusteella katsovat, että elinkeinonharjoittaja ei noudata tämän direktiivin säännöksiä.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi katsotaan, että ihmisten terveyttä, ympäristönsuojelua tai kuluttajansuojaa edistävillä ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävillä valtiosta riippumattomilla yhteisöillä tai järjestöillä on riittävä etu.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava 1 kohdassa tarkoitettu perusteltu valitus ja tarvittaessa toteutettava tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien henkilön tai organisaation tarkastukset ja kuulemiset, näiden valitusten todentamiseksi. Jos vahvistetaan, ettei säännöksiä noudateta, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimet 15 artiklan mukaisesti.
4. [...]
5. [...]
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön saataville asetetaan käytännön tietoja mahdollisuudesta käyttää tässä artiklassa tarkoitettuja hallinnollisia ja oikeudellisia muutoksenhakumenettelyjä.

17 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2008/99/EY⁴⁹ mukaisia jäsenvaltioiden velvollisuuksia. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Määrittäessään rikkomistapauksissa määrättävien seuraamusten tyyppiä ja tasoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on otettava **tapauksen mukaan** asianmukaisesti huomioon seuraavat **ei-tyhjentävät ja ohjeelliset kriteerit**:
 - a) rikkomisen luonne, vakavuus, laajuus ja kesto;
 - b) rikkomisen tahallisuus tai tuottamuksellisuus ja [...] elinkeinonharjoittajan **tai ympäristömerkintäjärjestelmän omistajan** kuluttajille aiheutuneen vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteuttamat toimet;
 - c) **ja jäsenvaltioiden harkinnan mukaan** vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön varallisuus, jonka osoittavat esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
 - d) vastuussa olevien henkilöiden rikkomisesta saamat taloudelliset hyödyt **niiltä osin kuin ne voidaan määrittää**;
 - e) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset;
 - f) mahdolliset muut tapauksen olosuhteisiin sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät;

⁴⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

- g) elinkeinonharjoittajalle **tai ympäristömerkintäjärjestelmän omistajalle** muissa jäsenvaltioissa samasta rikkomisesta määrätyt seuraamukset rajatylittävissä tapauksissa, joissa tiedot tällaisista seuraamuksista ovat [...] saatavilla asetuksella (EU) 2017/2394 perustetun mekanismin kautta.

3. [...]

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = *päivä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä*] alkaen viiden vuoden ajaksi 3 artiklan 4 kohdassa ja 5 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 4 kohdassa ja 5 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Edellä olevan 3 artiklan 4 kohdan ja 5 artiklan 8 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan [kahdella kuukaudella].

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

20 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti seurattava tämän direktiivin soveltamista seuraavien seikkojen perusteella:
 - a) [...]
 - b) [...] yleiskatsaus sellaisten nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkintäjärjestelmien **tyypeistä**, joiden osalta toimivaltaiset viranomaiset ovat vaatineet elinkeinonharjoittajaa **tai ympäristömerkintäjärjestelmän omistajaa** toteuttamaan korjaavia toimia 15 artiklan mukaisesti tai määränneet seuraamuksia 17 artiklan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tiedoissa on täsmennettävä nimenomainen ympäristöväittäjä tai ympäristömerkintäjärjestelmä, [...] rikkomisen luonne, korjaavien toimien luonne ja kesto sekä tarvittaessa määrätty seuraamus.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa [...] tarkoitetut tiedot komissiolle [...] **joka toinen** vuosi.
4. Euroopan ympäristökeskus julkaisee 3 kohdan mukaisesti kerättyjen tietojen ja jäsenvaltioiden 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti saataville asettamien tietojen sekä tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten lisäkuulemisten perusteella joka toinen vuosi raportin, joka sisältää arvioinnin nimenomaisten ympäristöväittämien ja ympäristömerkintäjärjestelmien kehityksestä kussakin jäsenvaltiossa ja koko unionissa. Raportin on mahdollistettava eriyttäminen väittämän esittäneen elinkeinonharjoittajan koon ja perustelujen laadun mukaan.

21 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi tätä direktiiviä sen tavoitteiden perusteella ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tärkeimmistä havainnoista viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = *viisi vuotta sen jälkeen, kun tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä*].
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa arvioidaan, onko tämän direktiivin tavoite saavutettu erityisesti seuraavien seikkojen osalta:
 - a) sen varmistaminen, että tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuutta koskevat nimenomaiset ympäristöväittämät **ja ympäristömerkit** perustuvat luotettaviin, vertailukelpoisiin ja todennettavissa oleviin tietoihin;
 - aa) **3 a artiklassa säädetyn yksinkertaistetun menettelyn täytäntöönpanon ja tehokkuuden varmistaminen;**
 - b) sen varmistaminen, että ympäristömerkintäjärjestelmät perustuvat sertifiointijärjestelmiin ja täyttävät 8 artiklassa säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset;
 - c) sen varmistaminen, että jäsenvaltiot **tai komissio** hyväksyvät uusia olemassa olevien järjestelmien kattamia tuotteita tai elinkeinonharjoittajia koskevia yksityisiä ympäristömerkintäjärjestelmiä ainoastaan, jos ne tuottavat lisäarvoa olemassa oleviin **unionin ympäristömerkintäjärjestelmiin tai kansallisiin tai alueellisiin ympäristömerkintäjärjestelmiin** verrattuna;
 - d) sellaisten sääntöjen säätäminen, jotka koskevat nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien** esittämistä unionin markkinoilla ja päällekkäisten kustannusten välttämistä tällaisten väittämien **tai merkkien** esittämisessä;
 - e) sisämarkkinoiden toiminnan vahvistaminen;

ea) pk-yrityksille ja erityisesti mikroyrityksille annettavan tuen asianmukaisuus ja vaikuttavuus.

2 a. Direktiivin (EU) 2024/825 raportoinnin yhteydessä komissio arvioi direktiivin (EU) 2024/825 ja tämän direktiivin täydentävyyttä ja tarvetta paremmalle johdonmukaisuudelle niiden välillä. Komissio antaa tämän arvioinnin pohjalta osana direktiivin (EU) 2024/825 uudelleentarkastelua kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 27 päivänä syyskuuta 2031.

3. Jos komissio katsoo sen aiheelliseksi, 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten muuttamista koskeva lainsäädäntöehdotus, joka voi sisältää myös uusia säännöksiä seuraavista:

- a) kiertotalouden, biotalouden ja vihreän talouden mahdollisuuksien vapauttaminen arvioimalla, onko tarkoituksenmukaista ja toteutettavissa, että **nimenomaisten** ympäristövaihtamien **tai ympäristömerkkien** perustelemiseksi veloitetaan käyttämään yhteistä ja tarvittaessa elinkaareen perustuvaa menetelmää;
- b) kohti myrkytöntä ympäristöä siirtymisen helpottaminen harkitsemalla [...] **jotakin sellaista ainetta sisältäviä** tuotteita koskevien **nimenomaisten** ympäristövaihtamien **tai ympäristömerkkien** kieltämistä, [...] **joka on luokiteltu johonkin seuraavista vaaraluokista tai -kategorioista [...] asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa:**

– *syöpää aiheuttava, kategoriat 1 ja 2,*

– *sukusolujen perimää vaurioittava, kategoriat 1 ja 2,*

– *lisääntymiselle vaarallinen, kategoriat 1 ja 2,*

- *ihmisten terveyteen vaikuttava hormonitoiminnan häiriö, kategoriat 1 ja 2,*
- *ympäristöön vaikuttava hormonitoiminnan häiriö, kategoriat 1 ja 2,*
- *vesiympäristölle vaarallinen, välitön vaara, kategoria 1, tai krooninen vaara, kategoria 1,*
- *hitaasti hajoavat, kulkeutuvat ja myrkylliset tai erittäin hitaasti hajoavat, erittäin kulkeutuvat ominaisuudet,*
- *hitaasti hajoavat, biokertyvät ja myrkylliset tai erittäin hitaasti hajoavat, erittäin voimakkaasti biokertyvät ominaisuudet,*

lukuun ottamatta komission erikseen **määrittelemiä tilanteita;**

- c) sellaisten vaatimusten kattavampi yhdenmukaistaminen, jotka koskevat ympäristönäkökohtia tai -vaikutuksia, kuten kestävyyttä, uudelleenkäytettävyyttä, korjattavuutta, kierrätettävyyttä, kierrätysmateriaalin osuutta, luonnollisen sisällön käyttöä, mukaan lukien kuidut, ympäristötehokkuutta tai -kestävyyttä, biopohjaisia raaka-aineita, biohajoavuutta, luonnon monimuotoisuutta, **mukaan lukien ekologisen kompensaation käyttöä**, sekä jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja vähentämistä, koskevien **tiettyjen nimenomaisten** [...] ympäristöväittämien **tai ympäristömerkkien tyyppien** perustelemista.

[...]

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) N:o 1024/2012 liitteeseen kohta seuraavasti:

”X. [julkaisutoimisto lisää seuraavan järjestysnumeron] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) ..., annettu ..., nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien** perusteleminen ja esittämisestä (EUVL L ..., päivämäärä, s. ...: 13 artiklan 3 kohta ja 15 artikla).”

23 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2394 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) N:o 2017/2394 liitteeseen kohta seuraavasti:

”X. [julkaisutoimisto lisää seuraavan järjestysnumeron] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) ..., annettu ..., nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien** perusteleminen ja esittämisestä (EUVL L ..., [päivämäärä, s. ...](#)).”

24 artikla

Direktiivin (EU) 2020/1828 muuttaminen

Lisätään direktiivin (EU) 2020/1828 liitteeseen I kohta seuraavasti:

”X. [julkaisutoimisto lisää seuraavan järjestysnumeron] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) ..., annettu ..., nimenomaisten ympäristöväittämien **ja ympäristömerkkien** perusteleminen ja esittämisestä (EUVL L ..., [päivämäärä, s. ...](#)).”

24 a artikla

Asetuksen (EU) N:o 2018/1724 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2018/1724 seuraavasti:

- 1) **Lisätään liitteessä I olevaan toiseen sarakkeeseen riville ”H. Kuluttajien oikeudet” kohta seuraavasti:**

”9. Ympäristöväittämien perusteleminen ja esittäminen”

- 2) **Lisätään liitteessä I olevaan toiseen sarakkeeseen riville ”J. Liiketoiminnan aloittaminen, hoitaminen ja lopettaminen” kohta seuraavasti:**

”13. Yritysten kestävyys ja vastuullisuus”

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = **24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta**]. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle. **Jollei 1 a kohdasta muuta johdu**, niiden on sovellettava näitä toimenpiteitä ... päivästä ...kuuta ... [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = [...] **36 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta**].

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

- 1 a. Jäsenvaltioiden on sovellettava 3 artiklan 1, 1 a, 2 ja 6 kohtaa, 3 a ja 4 artiklaa, 5 artiklan 1, 2, 3, 6 a-6 d, 7 ja 8 kohtaa, 6 ja 9 artiklaa ja 10 artiklan 4 kohtaa elinkeinonharjoittajiin, jotka ovat komission suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuja mikroyrityksiä, ... päivästä ...kuuta ... [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 50 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta].**

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Vihreät väitteet: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisesta ja esittämisestä

1.2. Toimintalohko(t)

09 - Ympäristö ja ilmastotoimet⁵⁰

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

☒ uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen⁵¹

☐ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Tämän aloitteen tavoitteena on parantaa ympäristönsuojelun tasoa ja nopeuttaa vihreää siirtymää kohti kiertotaloutta, puhdasta ja ilmastoneutraalia taloutta EU:ssa, suojella kuluttajia ja yrityksiä viherpesulta ja antaa kuluttajille mahdollisuus edistää vihreää siirtymää tekemällä tietoon perustuvia ostopäätöksiä uskottavien ympäristöväitteiden ja -merkintöjen perusteella, parantaa ympäristöväitteisiin liittyvää oikeusvarmuutta ja tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla, parantaa niiden talouden toimijoiden kilpailukykyä, jotka pyrkivät parantamaan tuotteidensa ja toimintojensa ympäristökestävyyttä, sekä luoda kustannussäästömahdollisuuksia tällaisille toimijoille, jotka käyvät kauppaa yli rajojen.

Sillä täydennetään ehdotettuja muutoksia ehdotettuihin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin.

⁵⁰ Vihreiden väitteiden osalta aloitteen oikeusperustana ovat sisämarkkinat, mutta budjettiresurssit ovat peräisin kohdasta 09 – Ympäristö ja ilmastotoimet.

⁵¹ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Vahvistetaan vapaaehtoisia ympäristöväitteitä koskevat EU:n säännöt, joita sovelletaan Euroopan unionissa toimiviin elinkeinonharjoittajiin (lukuun ottamatta mikroyrityksiä joidenkin säännösten osalta) ja jotka koskevat ympäristöväitteiden tai ympäristömerkintäjärjestelmien perustelemista, ilmoittamista ja todentamista.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Kun erityistavoitteet saavutetaan, useammat markkinatoimijat voivat sisällyttää päätöksentekoonsa luotettavaa ympäristötietoa (esim. ostopäätökset, toimittajien valinta tai yhteistyö tavarantoimittajien ja liikekumppaneiden kanssa, tuotesuunnittelu, hankintavalinnat).

Kuluttajat voivat luottaa ostamiaan tuotteita koskeviin ympäristöväitteisiin, jolloin he voivat ottaa ympäristönäkökohdat järjestelmällisemmin huomioon ostopäätöksissään.

Tämä lisäisi ympäristöystävällisempien tuotteiden ja ratkaisujen kysyntää ja edistäisi kasvua vihreillä markkinoilla. Se vapauttaisi toimitusketjun mahdollisuuksia lisätä tehokkuutta ja parantaa ympäristönsuojelun tasoa. Näin edistettäisiin yleistä tavoitetta, joka koskee kiertotalouden ja vihreän talouden mahdollisuuksien vapauttamista. Ympäristöväitteitä koskevan EU:n lähestymistavan käyttöönotto edistäisi yleistä tavoitetta vahvistaa sisämarkkinoiden ja erityisesti vihreiden markkinoiden toimintaa.

EU:n yhteinen lähestymistapa, jolla vastataan luotettavuutta, vertailtavuutta ja todennettavuutta koskevaan tavoitteeseen, helpottaisi maksupyyntöjen tarkastamista ja tehostaisi entisestään niiden vaikutusta. Tämä vahvistaisi entisestään tuotteiden ja kauppiaiden ympäristötehokkuuden parantamista edistäviä tekijöitä ja edistäisi Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

1. Tuotteita ja yrityksiä koskevat ympäristöväitteet ovat luotettavia, vertailukelpoisia ja todennettavissa: luotettavien ympäristöväitteiden osuuden kasvu ja vastaavasti harhaanjohtavien ympäristöväitteiden osuuden pieneneminen seuraavin keinoin:

o niiden ympäristöväitteiden lukumäärä, jotka ovat (tai eivät ole) ympäristöväitteitä koskevan aloitteen vaatimusten mukaisia;

o ympäristöväitteitä koskevan aloitteen tehokas täytäntöönpano;

o osuus kansallisista viranomaisista, jotka katsovat, että direktiivi on helpottanut viherpesuun puuttumista.

2. Tiedon käyttäjät luottavat ympäristötietoihin: tiedon käyttäjien (kuluttajien, yritysten, sijoittajien, viranomaisten ja kansalaisjärjestöjen) luottamuksen lisääminen ympäristöväitteisiin, joita seurataan seuraavilla tavoilla:

o kuluttajien luottamuksen taso ympäristöväitteitä kohtaan;

o kuluttajien luottamuksen taso kestävyysmerkintöjä kohtaan;

o muiden tiedon käyttäjien (yritykset, sijoittajat, viranomaiset, kansalaisjärjestöt) luottamuksen taso ympäristöväittämiin soveltamisalalla.

3. Tuotteiden ja organisaatioiden ympäristönsuojelun taso paranee: vertailuarvojen myönteinen kehitys tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevien tuoteryhmäsääntöjen (PEFCR), tuotteen ympäristöjalanjäljen (PEF) ja organisaation ympäristöjalanjäljen (OEF) profiilituloksissa, jotka osoittavat, että tuotteista ja organisaatioista on tulossa vihreämpiä; EU:n kulutusjalanjäljen pieneneminen ([YTK:n kehittämän kulutusjalanjälki-indikaattorin](#) mukaisesti); tämän on katettava kaikki ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien 16 ympäristövaikutusta. Tätä seurataan seuraavilla indikaattoreilla:

o PEFCR-sääntöjen vertailuarvojen kehitys;

o ympäristöjalanjälkeä (PEF ja OEF) koskevien profiilitulosten kehitys ajan mittaan;

o kulutusjalanjäljen kehitys EU:ssa.

4. Vihreiden markkinoiden esteitä vähennetään: esteitä, jotka liittyvät useiden menetelmien noudattamiseen ja ympäristötiedon antamiseen, vähennetään. Tätä seurataan seuraavilla indikaattoreilla:

o Vihreiden tuotteiden sisämarkkinoilla toimivien yritysten käsitys.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Lyhyen aikavälin tarpeet

Jäsenvaltioilla on kaksi vuotta aikaa saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään. Tämä ehdotus liittyy läheisesti sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin uudelleentarkasteluun, jota komissio ehdotti maaliskuussa 2022, ja on odotettavissa, että molemmat direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä yhdessä.

Sen lisäksi, että jäsenvaltioiden on saatettava ympäristöväitteiden perustelemista ja esittämistä koskevat säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöään, niiden on otettava käyttöön menettely markkinoille saatettuja tuotteita/kauppiaita koskevien ympäristöväitteiden ja ympäristömerkkijärjestelmien todentamiseksi sekä nimettävä toimivaltaiset viranomaiset ja perustettava koordinoitimekanismi.

Ehdotuksen mukaan vapaaehtoisten ympäristöväittämien on perustuttava arviointiin, joka täyttää 3 artiklassa säädetyt erityisvaatimukset. Jos komissio antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyjä tuoteryhmiä tai aloja koskevat elinkaariperusteiset säännöt, talouden toimijat voivat perustella ympäristövaikutuksia koskevat väitteet niiden perusteella.

Tämän direktiivin täytäntöönpanon tueksi ja pian sen voimaantulon jälkeen komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa annetaan yksityiskohtaiset tiedot ympäristöväitteiden todentajan 12 artiklan mukaisesti antamasta todistuksesta.

Jatkuvat vaatimukset

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava säännöllisesti EU:n markkinoilla käytetyt ympäristöväitteet.

Jäsenvaltioiden on säännöllisesti seurattava tämän direktiivin soveltamista täytäntöönpanoviranomaisille ilmoitettujen ympäristöväitteiden yleiskatsauksen perusteella. Yleiskatsaus koskee ympäristöväitteitä, joiden osalta täytäntöönpanoviranomaiset ovat vaatineet vastuussa olevaa organisaatiota toteuttamaan korjaavia toimia ja ovat tarvittaessa toteuttaneet täytäntöönpanotoimia. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot komissiolle vuosittain.

Viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta komissio arvioi tätä direktiiviä suhteessa sen tavoitteisiin ja esittää kertomuksen tärkeimmistä havainnoista ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten muuttamiseksi.

Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti selkeiden ympäristöväitteiden perustelemista koskevien vaatimusten täsmentämiseksi. Tämä on jatkuva prosessi, jonka tarkoituksena on kehittää lisäperustelumenetelmiä.

Komissiolle siirretään myös valta antaa delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä, joilla täydennetään ympäristömerkintäjärjestelmiä koskevia vaatimuksia 8 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisesti.

- 1.5.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.*

On olennaisen tärkeää varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset talouden toimijoille niiden vaatimusten osalta, jotka on täytettävä ympäristöväitettä esittäessä, mukaan lukien käytettävissä olevia tietoja koskevat vaatimukset, ottamalla käyttöön yhteiset säännöt EU:n sisämarkkinoilla.

Vallitsevan tilanteen perusteella ja jos jäsenvaltiot toimisivat yksin, on olemassa suuri riski, että monet kilpailevat järjestelmät, jotka perustuvat erilaisiin menetelmiin ja lähestymistapoihin, joita ei voida verrata, johtavat hajanaisiin sisämarkkinoihin erityisesti sisämarkkinoilla kaupattavien rajatylittävien tuotteiden osalta, lisäävät riskiä siitä, että tuotteiden ja organisaatioiden ympäristötehokkuutta koskeva tietämys ja tiedot vaihtelevat eri puolilla EU:ta, ja lisäkustannuksiin yrityksille, jotka käyvät kauppaa rajojen yli (erityisesti jos niiden on käytettävä erilaisia menetelmiä tai noudatettava erilaisia merkintäjärjestelmiä).

Jos EU:n tason toimia ei toteuteta, markkinatoimijat saavat edelleen harhaanjohtavaa tietoa ympäristönäkökohdista, ja sisämarkkinoiden esteiden vuoksi yritykset eivät toimi tasapuolisissa olosuhteissa. Lisäksi tiettyjä näkökohtia, kuten menetelmien kehittämistä tiettyjen väitteiden tueksi ja (tarvittaessa) asiaan liittyvien tietokantojen perustamista, ei voida saavuttaa kansallisella tasolla, kun otetaan huomioon niiden soveltamisala tuotteiden, alojen tai maantieteellisten alueiden kattavuuden osalta.

Yhteisten vaatimusten asettamisesta EU:n tasolla saadaan selvää lisäarvoa, koska yhdenmukaistetut ja hyvin toimivat EU:n sisämarkkinat loisivat tasapuoliset toimintaedellytykset EU:ssa toimiville yrityksille.

On odotettavissa, että EU:n tason toimien seurauksena jäsenvaltioita estetään ottamasta yksipuolisesti käyttöön erityistoimenpiteitä, ja direktiivillä vähennetään sisämarkkinoiden oikeudellisen hajanaisuuden riskiä ja saadaan aikaan kustannussäästöjä valtion hallinnolle ja yksityiselle sektorille.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Aloitteella täydennetään Euroopan komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdottamia muutoksia ehdotettuun sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevaan direktiiviin. Se perustuu sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin täytäntöönpanosta saatuihin kokemuksiin ja tarpeeseen laatia erityisiä sääntöjä nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisesta, viestinnästä ja todentamisesta. Siinä hyödynnetään myös ympäristömerkkijärjestelmien yleistymisestä saatuja kokemuksia. Muut saadut kokemukset liittyvät EU-ympäristömerkin, EMAS-järjestelmän ja ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien kehittämiseen.

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehityksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Aloite on osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa, joka ohjaa EU:n elpymisstrategiaa. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa tunnustetaan edut, joita saadaan investoitaessa unionin kilpailukykyiseen kestävyys rakentamalla oikeudenmukaisempi, vihreämpi ja digitaalisempi Eurooppa.

Aloite rahoitetaan monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeen 3 (Luonnonvarat ja ympäristö) osastosta 9 (Ympäristö ja ilmastotoimet). Kuten jäljempänä esitetään, täytäntöönpano edellyttää lisää henkilöresursseja, Life-ohjelman menoja ja joitakin Euroopan ympäristökeskuksen tukimenoja. Ympäristökeskuksen tuen lisäys kompensoidaan EU:n ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelmasta (Life).

Muilla politiikan aloilla yrityksiä voitaisiin tukea ympäristöväittämien perustelemista ja niistä ilmoittamista koskevien vaatimusten täytäntöönpanossa, kuten esimerkiksi 3 artiklan mukaisissa delegoiduissa säädöksissä säädetään. Tämä koskee erityisesti EU:n rahoitusta, jota myönnetään innovointiin ja investointeihin yrityksille, erityisesti pk-yrityksille. Euroopan aluekehitysrahaston älykästä erikoistumista koskeva osio, Life-ohjelma ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelma täydentävät yksityistä innovointirahoitusta ja tukevat koko innovaatiokykliä ratkaisujen saamiseksi markkinoille. Digitaalinen Eurooppa -ohjelma käynnisti vuonna 2022 yhteisen toimen CIRPASS, jonka tavoitteena on avata mahdollisuuksia innovatiivisille työntekijöille, erityisesti aineellisten hyödykkeiden kierron edistämiseksi mutta myös kuluttajille tiedottamiseksi, määrittelemällä monialainen tuotetiedotusmalli digitaaliselle tuotepassille, joka on osoittautunut hyödylliseksi kiertotalouden kannalta.

Innovaatorahasto on yksi maailman suurimmista rahoitusohjelmista innovatiivisten vähähiilisten teknologioiden ja ratkaisujen esittelyä varten. Siitä myönnetään noin 10 miljardia euroa tukea vuosina 2020–2030. Tavoitteena on tuoda markkinoille teollisia ratkaisuja Euroopan hiilestä irtautumiseksi ja tukea sen siirtymistä ilmastoneutraaliuteen.

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehtoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen

Tässä yhteydessä arvioitiin useita vaihtoehtoja, kuten ympäristöasioiden pääosaston yksiköiden osalta vaihtoehdot aina pelkästään tietoaaineistojen hankintapalvelujen yhdistelmästä yhteistyöhön muiden yksiköiden ja virastojen kanssa. Parhaaksi valitussa vaihtoehdossa yhdistetään ympäristöasioiden pääosaston tietoaaineistojen hankintapalvelut ja Euroopan ympäristökeskuksen osallistuminen asiantuntemuksen hankkimiseen henkilöstöltä.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ kesto on rajattu

- ☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- ☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia VVVV–VVVV ja maksuäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia VVVV–VVVV.

☒ kesto ei ole rajattu

- Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2024 ja päättyy vuonna 2027,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Suunniteltu talousarvion toteuttamistapa / Suunnitellut talousarvion toteuttamistavat⁵²

☒ Suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

- ☒ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
- ☐ toimeenpanovirastoja

☐ Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

☒ Välillinen hallinnointi, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

- ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
- ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
- ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- ☒ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille
- ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille
- ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut
- ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut
- ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

⁵² Kuvaukset talousarvion eri toteuttamistavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston BUDGpedia-verkkosivuilla osoitteessa:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Hanke vaikuttaa hankintoihin, hallinnollisiin järjestelyihin JRC:n kanssa, Euroopan ympäristökeskuksen määrärahoihin sekä komission resursseihin. Tämän tyyppisiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Ei sovelleta – vrt. edellä.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

Ei sovelleta – vrt. edellä.

2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

Ei sovelleta – vrt. edellä.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Ei sovelleta – vrt. edellä.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM ⁵³	EFTA-mailta ⁵⁴	ehdokasmailta ja mahdollisilta ehdokasmailta ⁵⁵	muilta kolmansilta mailta	muut käyttötarkoituksensa sidotut tulot
3	09 02 02 – Kiertotalous ja elämänlaatu	JM	KYLLÄ	EI	KYLLÄ	EI
3	09 10 02 – Euroopan ympäristökeskus (EEA)	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	EI	EI
7	20 01 02 01 – Palkat ja palkanlisät	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	20 02 01 03 – Kansalliset virkamiehet, jotka on väliaikaisesti siirretty toimielimen palvelukseen	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	20 02 06 02 – Kokoukset ja asiantuntijaryhmät	EI-JM	EI	EI	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Ei sovelleta

⁵³ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁵⁴ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁵⁵ Ehdokasmaat ja soveltuvien osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehysten otsake	3	Luonnonvarat ja ympäristö
---	----------	---------------------------

Pääosasto: ENV			2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraav at vuodet	YHTEENSÄ
○ Toimintamäärärahat							
09 02 02 – Kiertotalous ja elämänlaatu	Sitoumukset	1)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
	Maksut	2)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
Pääosaston ENV määrärahat yhteensä	Sitoumukset	=(1)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
	Maksut	=(2)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982

Edellä ilmoitettua määrää tarvitaan seuraavien toimien rahoittamiseen:

- Sellaisten sekundaarisen ympäristöjalanjälkeä koskevien tietoaaineistojen hankinta, jotka tarjoavat keskeisiä keskimääräisiä tietoja resurssien kulutuksesta ja päästöistä keskeisten prosessien osalta, joita monet yritykset voivat käyttää arvoketjujensa arviointiin, tietojen hankintaan ja kehittämiseen mahdollisten tietoaaukkojen täyttämiseksi, ympäristöjalanjälkeä koskevan tietokannan tietoteknisen alustan kehittämiskustannuksiin sekä tietokannan ylläpitoon vuosina 2026–2027 (10,095 miljoonaa euroa). Ympäristöjalanjälkeä koskevien tietoaaineistojen saatavuus auttaa yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, noudattamaan vihreitä väitteitä koskevaa direktiiviä kustannustehokkaammin ja kevyemmin. Tuotteiden ympäristöystävällisyyteen liittyvien korkealaatuisten tietojen helppo saatavuus on keskeinen tekijä, jonka avulla kaikki yritykset ja erityisesti pk-yritykset voivat perustella ympäristöväitteitään luotettavalla tavalla. Tämä ei liity siihen, onko tämän ympäristöväitteitä koskevan ehdotuksen 3 artiklaan perustuvia delegoituja säädöksiä annettu vai ei. Ympäristöjalanjälkeä koskevien tietoaaineistojen saatavuus tukee myös muita EU:n politiikkoja, jotka koskevat ympäristökestävyyttä ja auttavat kuluttajia tekemään oikeita valintoja, kuten tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetusehdotuksen, täytäntöönpanoa ⁵⁶. Tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa asetuksessa otetaan käyttöön mahdollisuus asettaa pakollisia tietovaatimuksia, jotka voidaan myös liittää merkintävaatimukseen, ja se johtaa tietovirtojen parantamiseen digitaalisten tuotepassien avulla. Ympäristöjalanjälkeä koskevat tietoaaineistot tukevat tieto- ja suoritustasovaatimusten laskentaa ja asettamista, esimerkiksi hiili- ja ympäristöjalanjälkeä koskevien vaatimusten osalta, kuten tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa asetusehdotuksessa esitetään, ja ne perustuvat yhdenmukaistettuihin korkealaatuisiin toissijaisiin tietoihin.
- Sidosryhmien käyttämien menetelmien käyttöä koskevien tutkimusten ja selvitysten hankinta ja vihreitä väitteitä koskevan direktiivin arviointi (0,150 miljoonaa euroa)
- JRC tulee tarjoamaan komissiolle keskeisen tärkeää tukea tarvittavassa teknisessä työssä. Hallinnollisen järjestelyn kustannusten odotetaan olevan noin 1,700 miljoonaa euroa.
- Merkittävä meno on myös hallinnollinen ja tekninen tuki 3 artiklan 4 kohdan mukaisten delegoitujen säädösten valmistelua varten. Säädöksissä määritellään tarkemmin vaatimukset, jotka koskevat nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista ja joissa vahvistetaan elinkaariperusteiset säännöt tietyille tuoteryhmille tai aloille. Tästä budjettikohdasta saatavalla rahoituksella valmistellaan kuutta tällaista delegoitua säädöstä (6,827 miljoonaa euroa).

⁵⁶ Saatavilla osoitteessa: https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-ecodesign-sustainable-products-regulation_en

- Liitännäistoimenpiteet, joilla autetaan pk-yrityksiä mukautumaan tähän direktiiviin, mukaan lukien laskentavälineiden kehittäminen 3 artiklan 4 kohdan mukaisissa delegoiduissa säädöksissä kuvattujen vaatimusten pohjalta (1,210 miljoonaa euroa).

Virasto: EEA			2025	2026	2027	YHTEENSÄ
Osasto 1: Henkilöstömenot	Sitoumukset	1a)	0,180	0,367	0,375	0,922
	Maksut	2 a)	0,180	0,367	0,375	0,922
Osasto 2: Infrastruktuuri	Sitoumukset	1b)				
	Maksut	2b)				
Osasto 3: Toimintamenot	Sitoumukset	1c)	0,095	0,065	0,065	0,225
	Maksut	2c)	0,095	0,065	0,065	0,225
Ympäristökeskuksen määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1a+1b +1c	0,275	0,432	0,440	1,147
	Maksut	=2a+2b +2c	0,275	0,432	0,440	1,147

EEA:n kustannuksiin sisältyvät kustannukset kahdesta ylimääräisestä kokoaikavastaavasta (1 väliaikainen toimihenkilö ja 1 sopimussuhteinen toimihenkilö) sekä toimintamenot, jotka liittyvät direktiivin täytäntöönpanon jälkeen EU:n markkinoille saatettujen ympäristöväitteiden seurantaan 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Ympäristökeskuksen tehtävänä on analysoida yksityiskohtaisesti jäsenvaltioiden 20 artiklan 1–3 kohdan mukaisesti raportoimia tietoja ja julkaista joka toinen vuosi kertomuksia, joissa arvioidaan ympäristöväitteiden kehitystä EU:ssa. Arvio sisältää suurimman osan kahden vuoden välein julkaistavista raporteista, jotka jäsenvaltiot laativat ja joista raportoidaan Euroopan tasolla kyselylomakkeilla. EEA ehdottaa kyselylomakkeita yhteisymmärryksessä ympäristöasioiden pääosaston kanssa ja helpottaa niiden laatimista vakiomuotoisella sähköisellä välineellä. Jäsenvaltioiden raportoimat tiedot ovat yhdistelmä tilastoja, jotka koskevat väitteitä niiden kansallisilla markkinoilla, sekä laadullista kuvausta väärin väitteiden luonteesta ja toteutetuista korjaavista toimista. Henkilöstön tehtävät ovat luonteeltaan pysyviä. Tehtävänä on raportointi kyseisistä maista ja analyysiraportin laatiminen joka toinen vuosi sekä taustan kannalta välttämättömät tukitehtävät (hallinto, viestintä, tietotekniikan kehittäminen, yritystuki jne.).

☐ Toimintamäärärahat YHTEENSÄ				2024	2025	2026	2027	YHTEENSÄ
--	--	--	--	-------------	-------------	-------------	-------------	-----------------

		Sitoumukset	4)	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129
		Maksut	(5)	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–3 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ		Sitoumukset	=4	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

Tämän osan täyttämiseksi on käytettävä [rahoitusselvityksen liitteessä](#) (sisäisten sääntöjen liite V) olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoitusselvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet	YHTEENSÄ
Pääosasto: ENV						
☐ Henkilöresurssit		0,606	0,606	0,606	0,606	2,424
☐ Muut hallintomenot		0,180	0,180	0,180	0,180	0,720
Pääosasto ENV YHTEENSÄ	Määrärahat	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144

Tähän liittyvään henkilöstöön ympäristöasioiden pääosastossa kuuluu tällä hetkellä kaksi kokoaikaista virkamiestä (AD), jotka käsittelevät politiikkaan liittyviä kysymyksiä, ja kaksi kokoaikaista virkamiestä (AD), jotka käsittelevät menetelmäkysymyksiä. Tämä henkilöstö on jatkossakin olennaisen tärkeää, ja sen odotetaan hoitavan seuraavia tehtäviä:

- Ympäristöväitteitä koskevaan aloitteeseen liittyvät toimet, kuten politiikan koordinointi, ympäristöväitealoitteen työsuunnitelma (mukaan lukien tiettyihin väitteisiin liittyvien lisävaatimusten osittainen kattaminen), ryhmäkoordinointi, seuranta ja suhde sidosryhmiin. Nämä toimet edellyttävät kahta kokoaikaista virkamiestä.
- Ympäristöjalanjäljen ja muiden ympäristöväittämiä perustelemista koskevien menetelmien kehittäminen 3 artiklan mukaisesti: asiantuntijaryhmien johtaminen, siirtymävaiheen PEFCR-sääntöjen/OEFR-sääntöjen hallinnointi (mukaan lukien lisätehtävänä komission hyväksyntä, jos osia on sisällytetty delegoituihin säädöksiin 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kyseessä on selkeän ympäristöväitteen perustelemista koskevien vaatimusten tarkempi täsmentäminen tulevaisuudessa). Nämä toimet edellyttävät yhtä kokoaikaista virkamiestä.
- Toissijaisten ympäristöjalanjälkeä koskevien tietojen hallinta: sopimusten hallinnointi, tietojen tarkistaminen, kiinteistötietokanta jne. Näihin toimiin tarvitaan yksi kokoaikainen virkamies.

Elinkaariarviointiin (LCA) liittyvät tehtävät (esim. menetelmien ja tietojen kehittäminen) ja ympäristöväitteiden perustelussa käytettävien menetelmien ja tietojen kehittämiseen liittyvät tehtävät edellyttävät teknistä ja tieteellistä erityistietämystä, tieteellistä tohtorintutkintotason koulutusta ja alan vuosien kokemusta. Tällaisen henkilöstön houkutteleva sopimussuhteisten toimihenkilöiden ehdoilla ei ole mahdollista. Sen vuoksi nämä tehtävät olisi katettava virkamiehillä, ja jos omaa erityishenkilöstöä ei ole käytettävissä, virat olisi avattava väliaikaisille toimihenkilöille.

Tämän vuoksi ympäristöasioiden pääosasto pyytää lisähenkilöstöä (kolme AD-tointo ja yksi END-toimi jäljempänä olevan tehtävänjaon mukaisesti).
Henkilöstö

- laatii 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti noin 6–7 delegoitua säädöstä, joissa määritellään tarkemmin vaatimukset, jotka koskevat nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista tiettyjen väitteiden, kuten korjattavuuden, kierrätettävyyden tai kestävyys, perustelemiseksi tai tiettyjen tuoteryhmien ja alojen erityisten elinkaariperusteisten sääntöjen vahvistamiseksi;
- laatii täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan asiaankuuluvat menettelyt uusien yksityisten merkintäjärjestelmien hyväksymiseksi kansallisten viranomaisten toimesta sekä väitteiden ja merkintäjärjestelmien vaatimustenmukaisuustodistuksen muoto;
- laatii delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään 8 artiklassa tarkoitettujen ympäristömerkintäjärjestelmien hyväksymiskriteerit, jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla unionissa;
- arvioi ilmoitettuja kolmansien maiden viranomaisten käyttöön ottamia ympäristömerkintäjärjestelmiä, joiden on tarkoitus toimia unionin markkinoilla, ja valmistelee tähän liittyviä komission hyväksymispäätöksiä sen varmistamiseksi, että nämä järjestelmät tuottavat lisäarvoa

ympäristötavoitteidensa, ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden tai tietyn tuoteryhmän tai alan osalta ja täyttävät tämän direktiivin vaatimukset;

- valvoo valmistelevia tutkimuksia, uudelleentarkasteluja ja muita tutkimuksia delegoitujen säädösten valmistelun yhteydessä;
- kehittää ja hallinnoi ympäristöjalanjälkeä koskevaa tietokantaa, joka on merkityksellinen tämän ja muiden politiikkojen, kuten tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetuksen, akkusäätelyn tai luokitusjärjestelmän, kannalta.

Lisäksi näihin toimiin osallistuu kaksi asiantuntijaryhmää, ja määrärahojen olisi katettava kolme kokousta vuodessa kutakin asiantuntijaryhmää kohti.

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144
---	---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	3,326	8,025	6,482	6,440	24,273
	Maksut	3,326	8,025	6,482	6,440	24,273

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi N		Vuosi N+1		Vuosi N+2		Vuosi N+3		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)						YHTEENSÄ	
	TUOTOKSET																	
	↓	Tyyppi ⁵⁷	Keski määr. kustan- nukset	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Luku määrä yhteen- sä
ERITYISTAVOITE 1... ⁵⁸																		
– Tuotos																		
– Tuotos																		
– Tuotos																		
Välisumma, erityistavoite 1																		
ERITYISTAVOITE 2																		
– Tuotos																		
Välisumma, erityistavoite 2																		
KAIKKI YHTEENSÄ																		

⁵⁷ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁵⁸ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset ympäristökeskuksen ja komission hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Arvioidut vaikutukset ympäristökeskuksen henkilöresursseihin

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2025	2026	2027	YHTEENSÄ
--	------	------	------	----------

Väliaikaiset toimihenkilöt (AD-palkkaluokka)	0,117	0,240	0,244	0,602
Väliaikaiset toimihenkilöt (AST-palkkaluokat)				
Sopimussuhteiset toimihenkilöt	0,063	0,128	0,130	0,320
Kansalliset asiantuntijat				

YHTEENSÄ	0,180	0,367	0,375	0,922
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Henkilöstötarpeet (kokoaikaiseksi muutettuna):

	2025	2026	2027	YHTEENSÄ
--	------	------	------	----------

Väliaikaiset toimihenkilöt (AD-palkkaluokka)	1	1	1	
Väliaikaiset toimihenkilöt (AST-palkkaluokat)				
Sopimussuhteiset toimihenkilöt	1	1	1	
Kansalliset asiantuntijat				

YHTEENSÄ	2	2	2	
-----------------	----------	----------	----------	--

3.2.3.2. Hallintomäärärahojen arvioitu tarve komissiossa

3.2.3.3. Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet	YHTEENSÄ
--	------	------	------	-------------------------------------	----------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7					
Henkilöresurssit	0,606	0,606	0,606	0,606	2,424
Muut hallintomenot	0,180	0,180	0,180	0,180	0,720
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisällyttämättömät⁵⁹	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta
Henkilöresurssit					
Muut hallintomenot					
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisällyttämättömät, välisumma	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

YHTEENSÄ	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁵⁹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.4. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	3	3	3	3
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)				
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)				
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)				
Muu budjettikohta (mikä?)				
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)	1	1	1	1
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)				
XX 01 xx yy zz 60	– päätoimipaikassa			
	– edustustoissa			
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - epäsuora tutkimustoiminta)				
01 01 01 12 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
Muu budjettikohta (mikä?)				
YHTEENSÄ	4	4	4	4

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Ks. selitys kohdassa 3.2.1.
Ulkopuolinen henkilöstö	Ks. selitys kohdassa 3.2.1.

⁶⁰ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

Ehdotus/aloite

- ☒ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehyksen kyseisen otsakkeen sisällä.

Life-ohjelman määrärahoja (budjettikohta 09.02.02) käytetään EEA:n tuen lisäyksen kompensoimiseen.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä.
- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotus/aloite

- ☒ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ¹	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

¹ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
 - ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset muihin tuloihin
- tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ²						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

² Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.